

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 153

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 22. maijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/51/ES (2014. gada 16. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK un Direktīvu 2009/138/EK un Regulas (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK ⁽¹⁾ 62

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/51/ES

(2014. gada 16. aprīlis),

ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK un Direktīvu 2009/138/EK un Regulas (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50., 53., 62. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Finanšu krīze 2007. un 2008. gadā lika saprast, ka finanšu uzraudzībā ir nopietni trūkumi – gan attiecībā uz atsevišķiem gadījumiem, gan visā finanšu sistēmā kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi netiek līdzī finanšu globalizācijai un integrētajai un savstarpēji saistītajai realitātei, kas raksturīga šodienas Eiropas finanšu tirgiem, kuros daudzi finanšu uzņēmumi darbojas pārrobežu mērogā. Šī krīze ir likusi konstatēt trūkumus tādās jomās kā sadarbība, koordinācija, Savienības tiesību aktu konsekventa piemērošana un uzticības trūkums starp valstu uzraudzības iestādēm.
- (2) Virknē pirms un finanšu krīzes laikā pieņemtajās rezolūcijās Eiropas Parlaments prasīja panākt integrētāku Eiropas mēroga uzraudzību, lai nodrošinātu patiesi vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem Savienības līmeņa dalībniekiem, un prasīja, lai šādā uzraudzībā ņemtu vērā aizvien lielāko finanšu tirgu integrāciju Savienībā, jo īpaši 2000. gada 13. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu attiecībā uz finanšu tirgu regulējuma īstenošanu – rīcības plāns, 2002. gada 21. novembra rezolūcijā par prudenciālas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā, 2007. gada 11. jūlija rezolūcijā par finanšu pakalpojumu politiku laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam – Baltā grāmata, 2008. gada 23. septembra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem, 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu – uzraudzības struktūra nākotnē, 2009. gada 22. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspējas II direktīva) un 2009. gada 23. aprīļa normatīvajā rezolūcijā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām.

⁽¹⁾ OV C 159, 28.5.2011., 10. lpp.⁽²⁾ OV C 218, 23.7.2011., 82. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 11. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 14. aprīļa lēmums.

- (3) Komisija 2008. gada novembrī uzdeva *Jacques de Larosière* kunga vadītajai augsta līmeņa grupai izstrādāt ieteikumus, kā stiprināt Eiropas uzraudzības regulējumu, lai labāk aizsargātu Savienības iedzīvotājus un atjaunotu uzticību finanšu sistēmai. Tās 2009. gada 25. februārī publicētajā galīgajā ziņojumā ("*de Larosière* ziņojums") augsta līmeņa darba grupa ieteica stiprināt uzraudzības sistēmu, lai mazinātu turpmāko finanšu krīžu risku un ietekmi. Tā ieteica īstenot Savienības finanšu nozares uzraudzības struktūras tālejošas reformas. *De Larosière* ziņojumā tika arī ieteikts izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, ko veidotu trīs Eiropas uzraudzības iestādes – pa vienai banku nozarē, vērtspapīru nozarē un apdrošināšanas un fondēto pensiju nozarē – un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju.
- (4) Finanšu stabilitāte ir nepieciešama, lai reālajā ekonomikā nodrošinātu darbvietas, kredītus un izaugsmi. Finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzības sistēmā, kas nespēja paredzēt makrouzraudzības nepilnību negatīvās sekas vai novērst pārmērīgu risku uzkrāšanos finanšu sistēmā.
- (5) Eiropadome pēc 2009. gada 18. un 19. jūnija sanāksmes pieņemtajos secinājumos ieteica izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kuru veidotu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes. Papildus tam tajā tika ieteikts, lai sistēmas mērķis būtu uzlabot valstu uzraudzības kvalitāti un stabilitāti, stiprinot pārrobežu grupu kontroli un izveidojot vienotu Eiropas noteikumu kopumu, ko piemērotu visām iekšējā tirgus finanšu iestādēm. Tajā tika uzsvērts, ka Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI) būtu jāpiešķir uzraudzības pilnvaras arī attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām, un aicināja Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus, kā nodrošināt to, ka Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmai (EFUS) varētu būt nozīmīga loma krīzes situāciju novēršanā.
- (6) Eiropas Parlaments un Padome 2010. gadā pieņēma trīs regulas, ar kurām izveido EUI: Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (turpmāk "EBI"), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) (turpmāk "EAFPI"), un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 ⁽³⁾, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (turpmāk "EVTI"), kas veido EFUS.
- (7) Lai EFUS spētu efektīvi darboties, ir vajadzīgas izmaiņas Savienības legislatīvajos aktos trīs jauno EUI darbības laukā. Šādas izmaiņas ietver EUI atsevišķu pilnvaru darbības jomas noteikšanu, atsevišķu pilnvaru integrāciju pašreizējās procedūrās, kas izveidotas ar attiecīgajiem Savienības legislatīvajiem aktiem, un grozījumus, kas nodrošinātu EUI nevainojamu un efektīvu darbību EFUS kontekstā.
- (8) Līdz ar trīs EUI izveidošanu tāpēc būtu pēc jāizstrādā vienots noteikumu kopums, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu un tādējādi veicinātu iekšējā tirgus darbības un vietējās uzraudzības īstenošanas lielāku efektivitāti. Regulās par EFUS izveidi noteikts, ka EUI var izstrādāt tehnisko standartu projektus jomās, kas īpaši noteiktas attiecīgajos tiesību aktos, un šie standartu projekti iesniedzami Komisijai, lai tos pieņemtu ar deleģētajiem vai īstenošanas aktiem saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantu. Tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/78/ES ⁽⁴⁾ ir noteikts pirmais šādu jomu kopums, šai direktīvai būtu jānosaka nākamais jomu kopums, jo īpaši attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2003/71/EK un 2009/138/EK ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām ⁽⁶⁾ (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/78/ES (2010. gada 24. novembris) attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām (OV L 331, 15.12.2010., 120. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām (OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.).

- (9) Attiecīgajos legislatīvajos aktos būtu jānosaka jomas, kurās EUI ir pilnvaras izstrādāt tehnisko standartu projektus, un šo standartu piemērošanas veidu. Attiecīgajos legislatīvajos aktos būtu jānosaka elementi, nosacījumi un specifikācijas, kas ir sāki izklāstītas LESD 290. pantā attiecībā uz deleģētajiem aktiem.
- (10) Nosakot jomas, kurās būtu jāpieņem tehniskie standarti, būtu jācenšas panākt atbilstošu līdzsvaru attiecībā uz vienotu noteikumu kopuma izstrādāšanu un pārmērīgi sarežģīta regulējuma un izpildes novēršanu. Jāizvēlas tikai tās jomas, kurās konsekvēnti tehniskie noteikumi ievērojami un efektīvi sekmēs attiecīgo legislatīvo aktu mērķu sasniegšanu, nodrošinot, ka Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pieņem politiskos lēmumus atbilstīgi parastajām procedūrām.
- (11) Tehniskajos standartos ietveramajiem jautājumiem vajadzētu būt ļoti specializētiem – tādiem, kuru izstrādei ir nepieciešamas uzraudzības speciālistu zināšanas. Regulatīvajos tehniskajos standartos, kas pieņemti kā deleģētie akti atbilstīgi LESD 290. pantam, būtu jāturpina izstrādāt, precizēt vai noteikt konsekvēntu saskaņošanas kārtību noteikumiem, kuri ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtajos legislatīvajos aktos, kas papildina vai groza dažus nebūtiskus to elementus. No otras puses, īstenošanas tehniskajos standartos, kas pieņemti kā īstenošanas akti atbilstīgi LESD 291. pantam, būtu jāparedz nosacījumi attiecībā uz legislatīvo aktu vienādu piemērošanu. Tehniskie standarti nedrīkstētu ietvert politiskas izvēles jautājumus.
- (12) Attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem ir lietderīgi piemērot procedūru, kas noteikta attiecīgi Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantā. Īstenošanas tehniskie standarti būtu jāpieņem saskaņā ar attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 15. pantā paredzēto procedūru.
- (13) Pieņemot regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, būtu jāsekmē vienota finanšu pakalpojumu tiesību aktu noteikumu kopuma pieņemšana, ko apstiprinājusi Eiropadome 2009. gada jūnija secinājumos. Tā kā konkrētas prasības Savienības tiesību aktos nav pilnībā saskaņotas un ņemot vērā piesardzības principu uzraudzības jomā, regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti, ar kuriem izstrādā, precizē vai nosaka šo prasību piemērošanas kārtību, neliedz dalībvalstīm pieprasīt papildu informāciju vai noteikt stingrākas prasības. Tāpēc regulatīvajos un īstenošanas tehniskajos standartos būtu jāļauj dalībvalstīm pieprasīt papildu informāciju vai noteikt stingrākas prasības konkrētās jomās, ja šajos tiesību aktos paredzēta šāda rīcības brīvība.
- (14) Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 pirms regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu iesniegšanas Komisijai EUI vajadzības gadījumā būtu jāorganizē atklāta sabiedriska apspriešana saistībā ar šiem standartiem un jāanalizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumi.
- (15) Jānodrošina, lai regulatīvajos un īstenošanas tehniskajos standartos būtu paredzēti pārejas pasākumi, ņemot vērā piemērotus izpildes termiņus, gadījumos, kad steidzamas ieviešanas izmaksas ir pārmērīgi augstas salīdzinājumā ar ieguvumiem.
- (16) Šīs direktīvas pieņemšanas brīdī kādu laiku jau notiek sagatavošanās un apspriešanās darbs saistībā ar tādu tiesību aktu pirmo kopumu, ar kuriem īsteno regulējuma normas saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK. Lai šos aktus pieņemtu ātri, būtu lietderīgi Komisijai atļaut pārejas periodā pieņemt šajā direktīvā paredzētos regulatīvos tehniskos standartus, ievērojot deleģēto aktu pieņemšanai paredzēto procedūru. Jebkādi šo deleģēto aktu grozījumi vai jebkādi jauni pēc pārejas perioda pieņemti regulatīvie tehniskie standarti, ar kuriem īsteno Direktīvu 2009/138/EK, būtu jāpieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 no 10. līdz 14. pantā minēto procedūru.

- (17) Papildus tam būtu lietderīgi atļaut EAFPI pēc divu gadu pārejas perioda ierosināt virknes deleģēto aktu atjaunināšanu, tos pārveidojot par regulatīvajiem tehniskajiem standartiem. Jāatjaunina būtu tikai attiecīgā deleģētā akta tehniskie aspekti un, veicot atjaunināšanu, netieši nedrīkst izdarīt stratēģiskus lēmumus vai politikas izvēles.
- (18) EAFPI gatavojot un izstrādājot regulatīvos tehniskos standartus, ar kuriem deleģētajos aktos ņem vērā finanšu tirgos veiktos tehniskos jauninājumus, Komisijai vienlaikus būtu laikus un atbilstošā veidā jānosūta informācija par šo regulatīvo tehnisko standartu projektu piemērošanas jomu Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (19) Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 paredzēts strīdu izšķiršanas mehānisms starp valstu uzraudzības iestādēm. Ja valsts uzraudzības iestāde iebilst pret procedūru vai citas uzraudzības iestādes darbību vai bezdarbību jomās, kuras noteiktas Savienības leģislatīvajos aktos saskaņā ar minētajām regulām un kurās attiecīgajos leģislatīvajos aktos paredzēta vairāku dalībvalstu uzraudzības iestāžu sadarbība, koordinācija vai kopīga lēmumu pieņemšana, attiecīgā EUI pēc vienas no iesaistīto valstu uzraudzības iestāžu pieprasījuma palīdz iestādēm panākt vienošanos EUI noteiktajā termiņā, ņemot vērā visus attiecīgajos tiesību aktos noteiktos atbilstīgos termiņus un strīda steidzamību un sarežģītību. Ja neizdodas novērst domstarpības, kompetentajai EUI būtu jāspēj šīs domstarpības izšķirt.
- (20) Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 nozaru tiesību aktos jāparedz tie gadījumi, kad var piemērot valstu uzraudzības iestāžu strīdu izšķiršanas mehānismus. Ar šo direktīvu būtu jānosaka pirmais apdrošināšanas un pārapdrošināšanas nozarē notikušo šādu gadījumu kopums, neskarot turpmāku gadījumu pievienošanu nākotnē. Direktīvai nebūtu jāliedz EUI rīkoties saskaņā ar citām pilnvarām vai veikt uzdevumus, ko paredz regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010, tostarp nesaistošu starpniecību un Savienības tiesību aktu konsekvantas, iedarbīgas un efektīvas piemērošanas sekmēšanu. Turklāt tajās jomās, kurās ar attiecīgo tiesību aktu jau ir izveidots kāds nesaistošs starpniecības process vai kurās kopīgie lēmumi vienai vai vairākām valstu uzraudzības iestādēm jāpieņem ierobežotā laikā, ir vajadzīgi grozījumi, lai nodrošinātu kopīga lēmumu pieņemšanas procesa skaidrību un pēc iespējas novērstu šā procesa pārtraukumus, bet arī lai nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā EUI var izšķirt strīdu. Saistošā procedūra strīdu izšķiršanai ir paredzēta tādu situāciju risināšanai, kad valstu uzraudzības iestādes savā starpā nespēj izšķirt ar procedūru saistītus jautājumus vai tādus jautājumus pēc būtības, kas attiecas uz atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (21) Tāpēc direktīvā jāparedz tādas situācijas, kad var rasties vajadzība izšķirt ar procedūru saistītus jautājumus vai jautājumus pēc būtības, kas attiecas uz atbilstību Savienības tiesību aktiem un kurus valstu uzraudzības iestādes pašas nespēj izšķirt. Tādā gadījumā attiecīgajai valsts uzraudzības iestādei būtu jāvērsas ar šo jautājumu pie attiecīgās EUI. Minētajai EUI būtu jārikojas saskaņā ar EUI izveides regulu un ar šo direktīvu. EUI vajadzētu būt tiesībām pieprasīt attiecīgajām valsts uzraudzības iestādēm konkrētu darbību veikšanu vai atturēšanos no tās, lai izšķirtu attiecīgo jautājumu un nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem, kam vajadzētu būt juridiski saistošam attiecīgajām valsts uzraudzības iestādēm. Gadījumos, kad attiecīgā Savienības leģislatīvajā aktā paredzēta dalībvalstu rīcības brīvība, vienas EUI pieņemtajiem lēmumiem nebūtu jāaiestāj valsts uzraudzības iestāžu rīcības brīvības īstenošanu, ja šī īstenošana notiek saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.
- (22) Direktīva 2009/138/EK paredz, ka kopīgi lēmumi jāpieņem par apstiprinājumiem attiecībā uz pieteikumu izmantot iekšēju modeli grupas vai meitasuzņēmuma līmenī, uz pieteikumu izveidot meitasuzņēmumu saskaņā ar minētās direktīvas 238. un 239. pantu un uz grupas uzraudzības iestādes noteikšanu, pamatojoties uz kritērijiem, kas atšķiras no minētās direktīvas 247. pantā noteiktajiem. Visās minētajās jomās ar grozījumiem sbūtu kaidri jāparedz, ka domstarpību gadījumā EAFPI var izšķirt strīdu, izmantojot Regulā (ES) Nr. 1094/2010 vispārīgi minēto procesu. Minētā pieeja skaidri liek saprast, ka, lai gan EAFPI nebūtu jāaiestāj uzraudzības iestāžu pilnvaru īstenošana saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, būtu jānodrošina iespēja atrisināt domstarpības un nostiprināt sadarbību, pirms galīgais lēmums tiek pieņemts valsts uzraudzības iestādē vai izdots iestādei. EAFPI būtu jārisina domstarpības kā starpniekam gadījumos, kad uzraudzības iestādēm ir atšķirīgs viedoklis.

- (23) Jaunajā uzraudzības sistēmā, ko izveido ar EFUS, valstu uzraudzības iestādēm būs cieši jāsadarbojas ar EUI. Attiecīgo legīslatīvo aktu grozījumiem būtu jānodrošina, ka nav juridisku šķēršļu informācijas apmaiņas pienākumiem, kuri ietverti Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010, un ka informācijas sniegšana nerada nevajadzīgu birokrātisko slogu.
- (24) Apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām būtu savām valsts uzraudzības iestādēm jāsniedz tikai tāda informācija, kas ir nozīmīga no uzraudzības viedokļa, ņemot vērā Direktīvā 2009/138/EK noteiktos uzraudzības mērķus. Informācija par visiem sarakstā uzskaitītiem aktīviem ir jāsniedz pa posteņiem un pārējā informācija, kas ir jāsniedz biežāk nekā vienu reizi gadā, būtu jāpieprasa tikai tad, ja papildu zināšanas, ko valsts uzraudzības iestādes iegūst nolūkā novērot sabiedrību finanšu stāvokli vai ņemot vērā šo sabiedrību pieņemto lēmumu iespējamo ietekmi uz finanšu stāvokli, attaisno ar aprēķinu veikšanu un šīs informācijas iesniegšanu saistītos pūliņus. Pēc tam, kad valsts uzraudzības iestādes ir izvērtējušas sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību, tām vajadzētu būt tiesīgām noteikt sniedzamās informācijas sniegšanas biežuma un apjoma ierobežojumus vai atbrīvot no pienākuma informēt pa posteņiem tikai tādā gadījumā, ja attiecīgā sabiedrība nepārsniedz īpašas robežvērtības. Būtu jānodrošina, lai ierobežojumus un atbrīvojumus varētu noteikt attiecībā uz vismazākajām sabiedrībām un lai šo sabiedrību īpatsvars nebūtu lielāks par 20 % no dalībvalsts dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas vai no tās pārāpdrošināšanas tirgus.
- (25) Lai panāktu, ka apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas dalības sabiedrību vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību grupu līmenī sniegtā informācija ir precīza un pilnīga, valsts uzraudzības iestādes nedrīkstētu noteikt sniedzamās informācijas ierobežojumus vai atbrīvojumus no pienākuma sniegt informāciju pa posteņiem kādas grupas sabiedrībām, ja vien valsts uzraudzības iestādei nepietiek ar secinājumu par to, ka informēšana būtu nelietderīga, ņemot vērā grupas uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību.
- (26) Jomās, kurās Komisija saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK šobrīd ir pilnvarota pieņemt īstenošanas pasākumus, ja šie pasākumi ir vispārēji piemērojami nelegīslatīvi akti, lai papildinātu vai grozītu minētās direktīvas nebūtiskus elementus Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. panta izpratnē, Komisijai jānodrošina pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šo pantu vai regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.
- (27) Lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret visām apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kas aprēķina maksātspējas kapitāla prasības (MKPR) saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, izmantojot standarta formulu, vai ņemtu vērā tirgus norises, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus par MKPR aprēķinu, izmantojot standarta formulu.
- (28) Ja apakšmodulis risku sedz nepietiekami, EAFPI būtu jāpilnvaro izstrādāt regulatīvos tehnisko standartu projektus attiecībā uz kvantitatīviem ierobežojumiem un aktīvu atbilstības kritērijiem, kurus izmanto, ar standarta formulas palīdzību aprēķinot MKPR.
- (29) Lai saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības varētu veikt konsekventu tehnisko rezervju aprēķinu, centrālajai iestādei ir regulāri jāaprēķina, jāpublicē un jāatjauno tehniskā informācija par bezrisku procentu likmju termiņstruktūru, ņemot vērā finanšu tirgu apsvērumus. Veidam, kādā iegūst bezrisku procentu likmju termiņstruktūru, vajadzētu būt pārredzamam. Tā kā šie uzdevumi ir saistīti ar tehniskiem un apdrošināšanas jautājumiem, tas jāveic EAFPI.
- (30) Aprēķinot attiecīgo bezrisku procentu likmju termiņstruktūru, būtu jānovērš mākslīga tehnisko rezervju un atbilstošā pašu kapitāla svārstīgums un jārada stimulē labai riska pārvaldībai. Izvēloties bezrisku procentu likmju ekstrapolācijas atskaites punktu, sabiedrībām būtu jāvar nodrošināt obligāciju atbilstību naudas plūsmai, no kuras, aprēķinot visprecīzāko novērtējumu, ir atņemtas neekstrapolētas procentu likmes vērtības. Tirgus situācijā, kas līdzīga tai, kāda pastāv šīs direktīvas pieņemšanas dienā, bezrisku procenta likmju ekstrapolācijas atskaites punktam, it īpaši attiecībā uz euro, vajadzētu būt 20 gadu termiņam. Tirgus situācijā, kas līdzīga tai, kāda pastāv šīs direktīvas pieņemšanas dienā, attiecīgās bezrisku procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolētā daļa, jo īpaši attiecībā uz euro, galīgajai nākotnes likmei būtu jātuvināta tā, lai gadījumos, kad maksājumu termiņš ir 40 gadi pēc ekstrapolācijas atskaites punkta, ekstrapolētās nākotnes likmes no galīgās nākotnes likmes neatšķirtos vairāk par

trim bāzes punktiem. Attiecībā uz valūtām, kas nav euro, nosakot bezrisku procentu likmju ekstrapolācijas atskaites punktu un galīgās nākotnes likmes atbilstošo tuvināšanas periodu, ir jāņem vērā vietējā obligāciju un mijmaiņas tirgu īpatnības.

- (31) Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir obligācijas vai citi aktīvi, kuru naudas plūsmas īpašības ir līdzīgas maksājumu termiņam, tās nav pakļautas šo aktīvu mainīgās vērtības starpības riskam. Lai novērstu aktīvu vērtības starpības izmaiņas ietekmi uz šo sabiedrību pašu kapitāla apjomu, tām būtu jāļauj pielāgot attiecīgo bezrisku procentu likmes termiņstruktūru, ko izmanto visprecīzākā novērtējuma aprēķinā, ņemot vērā šo sabiedrību aktīvu vērtības starpības fluktuācijas. Veicot šādu atbilstības pielāgojumu, būtu jāsaņem uzraugošās struktūras piekrišana un, piemērojot stingras prasības attiecībā uz aktīviem un pasīviem, būtu jānodrošina apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību spēja saglabāt savus aktīvus līdz maksājumu termiņam. Jo īpaši būtu jāpanāk aktīvu un pasīvu naudas plūsmas atbilstība, un aktīvi būtu jāaizstāj, lai saglabātu šo atbilstību tikai gadījumos, kad prognozētā naudas plūsma ir būtiski mainījusies, piemēram, tāpēc, ka obligācijas vērtība ir mazinājusies vai tā ir kļuvusi bezvērtīga. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpublisko atbilstības pielāgojuma ietekme uz savu finanšu stāvokli, lai nodrošinātu pienācīgu pārredzamību.
- (32) Lai novērstu ieguldījumu prociklisko raksturu, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām vajadzētu būt tiesībām pielāgot attiecīgo bezrisku procentu likmju termiņstruktūru, ko izmanto tehnisko rezervju visprecīzākā novērtējuma aprēķinā, lai samazinātu obligāciju vērtības starpības ekscesus. Veicot šādu svārstīguma pielāgojumu, par pamatu būtu jāņem šo sabiedrību atskaites portfeli attiecīgajās valūtās un gadījumos, kad ir jānodrošina pārstāvība, – valstu apdrošināšanas tirgu atskaites portfeli. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpublisko atbilstības pielāgojuma ietekme uz savu finanšu stāvokli, lai nodrošinātu pienācīgu pārredzamību.
- (33) Tā kā, aprēķinot tehniskās rezerves, ļoti svarīga ir diskonta vērtības atņemšana, Direktīvā 2009/138/EK būtu jānodrošina vienādi to diskonta likmju izvēles nosacījumi, kuras izvēlas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības. Lai nodrošinātu šādus vienādus nosacījumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt attiecīgās bezrisku procentu likmju termiņstruktūras, kuras izmanto visprecīzākā novērtējuma aprēķinā, pamata starpības, ar kurām aprēķina atbilstības pielāgojumu, un svārstīguma pielāgojumus. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾. Minētajos īstenošanas aktos būtu jāņem vērā tehniskā informācija, ko iegūst un;publicē EAFPI. Minēto īstenošanas aktu pieņemšanai būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra.
- (34) Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kas jāpieņem nekadējoties, ja pienācīgi pamatotos gadījumos saistībā ar bezrisku procentu likmju termiņstruktūru tas vajadzīgs nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ.
- (35) Lai mazinātu nevēlamu iespējamo prociklisko ietekmi, ārkārtas nelabvēlīgos gadījumos būtu jāpagarina atveseļošanas periods atbilstības MKPR atjaunošanai, tostarp gadījumos, kad finanšu tirgi piedzīvo strauju kritumu, kad ilgstoši pastāv zemu procentu likmju situācija un kad notiek visaptverošas ietekmes katastrofāli notikumi, kas skar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras veido nozīmīgu tirgus daļu vai ir uzskatāmas par nozares cietušajiem dalībniekiem. EAFPI vajadzētu būt iestādei, kas izsludina ārkārtīgi nelabvēlīgu situāciju, un Komisijai vajadzētu būt pilnvarām noteikt pasākumus, izmantojot deleģētos un īstenošanas aktus, kuros būtu paredzēti konkrētie kritēriji un norādītas attiecīgās procedūras.
- (36) Saistībā ar atbilstības pielāgojumu attiecīgajai bezrisku procentu likmju termiņstruktūrai, ko nosaka saskaņā ar šo direktīvu, prasība, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfelis, kuram piemēro atbilstības pielāgojumu, un piešķirto aktīvu portfelis ir identificēti, organizēti un pārvaldīti atsevišķi no pārējām sabiedrības darbībām un ka šos katīvus nevar izmantot, lai segtu zaudējumus no citām sabiedrības darbībām, būtu jāsaprot ekonomiskā nozīmē. Tas nedrīkstētu nozīmēt to, ka dalībvalstij savos tiesību aktos būtu jāpieņem norobežoto līdzekļu juridiska koncepcija. Sabiedrībām, kas izmanto atbilstības pielāgojumu, aktīvu un pasīvu portfelis būtu jāapzīmē, jāizveido un jāpārvalda atsevišķi no citām uzņēmējdarbības daļām un tāpēc tās nedrīkstētu uzņemties

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

citās uzņēmējdarbības jomās radušos risku, izmantojot piešķirto aktīvu portfeli. Kaut arī šādā veidā portfeli var pārvaldīt efektīvi, tomēr atbilstības pielāgojuma veikšanas labad, veicot pielāgojumus pašu kapitālam un MKPR, ir jānosaka pārvedamības un diversifikācijas mazākas iespējas starp un piešķirto aktīvu portfeli un pārējo sabiedrības darbību.

- (37) Šajā direktīvā minētā atskaites portfeļa starpība būtu jānosaka pārredzami, izmantojot attiecīgos rādītājus, ja tādi ir pieejami.
- (38) Lai nodrošinātu saskaņā ar šo direktīvu noteikto bezriskā procentu un tehnisko rezervju svārstīguma pielāgojuma, atbilstības pielāgojuma un pārejas pasākumu pārredzamu veikšanu, apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām būtu jāpublisko šo pasākumu neīstenošanas ietekme uz savu finanšu stāvokli, tostarp ietekme uz tehnisko rezervju apjomu, MKPR, minimālā kapitāla prasībām (MKP) saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, pašu pamatkapitālu un pašu kapitāla apjomu, ko drīkst izmantot, lai ievērotu MKP un MKPR.
- (39) Dalībvalstīm būtu jāvar savos valsts tiesību aktos piešķirt valsts uzraudzības iestādēm pilnvaras atļaut svārstīguma pielāgojuma izmantošanu vai ārkārtas apstākļos to aizliegt.
- (40) Lai nodrošinātu, ka tehniskie sākumdati MKPR aprēķināšanai, izmantojot standarta formulu, tiek nodrošināti saskaņoti, piemēram, paredzot saskaņotu pieeju attiecībā uz vērtējuma reitingu izmantošanu, EAFPI būtu jāuztic veikt īpašus uzdevumus. Būtu jāvienādo kredītvērtējuma aģentūru apstiprināšana un jāpadara saskanīga ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES ⁽²⁾. Būtu jānovērš pārklāšanās ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009, un tāpēc ir pamatota to Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas loma, kuras ir izveidotas ar Regulām (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010. EAFPI pēc iespējas efektīvāk jāizmanto EVTI kompetence un pieredze. Detalizēts apraksts par to, kādā veidā veicami šie uzdevumi, sīkāk jāprecizē pasākumos, kurus nosaka ar deleģētajiem vai īstenošanas aktiem.
- (41) EAFPI publicētajiem reģionālo valdību un vietējo pašvaldību sarakstiem vajadzētu būt tik izsmelšīgiem, lai varētu nodrošināt vienādu attieksmi pret šīm valdībām vai pašvaldībām gadījumā, kad ietekmes risks ir tāds pats kā centrālajām valdībām.
- (42) Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK tam, kā nosaka, kad tiek pagarināts atveseļošanās laikposms, ko piemēro MKPR pārkāpumu gadījumā, jāprecizē, kādi nosacījumi veido "ārkārtēju nelabvēlīgu situāciju finanšu tirgos". EAFPI vajadzētu būt iestādei, kas izsludina ārkārtīgi nelabvēlīgas situācijas, un Komisijai vajadzētu būt pilnvarām noteikt pasākumus, izmantojot deleģētos un īstenošanas aktus, kuros būtu paredzēti konkrētie kritēriji un norādītas attiecīgās procedūras šādu ārkārtīgi nelabvēlīgu situāciju gadījumā.
- (43) Lai nodrošinātu starpnozaru konsekveni un novērstu nesaskaņotību starp to sabiedrību interesēm, kuras "pārstrukturē" aizņēmumus tirgojamās vērtspapīros un citos finanšu instrumentos (iniciatori vai finansētāji), un to apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību interesēm, kuras investē šajos vērtspapīros vai instrumentos, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, izmantojot deleģētos aktus attiecībā uz ieguldījumiem pārstrukturētajos aizņēmumos saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, nosakot ne tikai prasības, bet arī sekas šo prasību pārkāpšanas gadījumā.
- (44) Lai panāktu lielāku konvergenci attiecībā uz uzraudzības iestāžu apstiprinājuma piešķiršanas procedūrām, kas paredzētas Direktīvā 2009/138/EK attiecībā uz sabiedrību īpašajiem parametriem, modeļa maiņas politiku, īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām un kapitāla palielinājuma noteikšanu un atcelšanu, Komisija jāpilnvaro paredzēt pasākumus, izmantojot deleģētos aktus, kuros nosaka attiecīgo procedūru minētajās jomās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- (45) Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācija joprojām izstrādā globālu, uz riska apsvērumiem balstītu maksātspējas standartu un šis darbs turpina sekmēt lielāku uzraudzības koordināciju un sadarbību starptautiskā līmenī. Direktīvas 2009/138/EK noteikumi saistībā ar Komisijas deleģētajiem aktiem, kuros tiek noteikta trešo valstu maksātspējas un uzraudzības režīmu līdzvērtību, atbilst mērķiem, ar kuriem veicina starptautisko konvergenci, ieviešot uz risku apsvērumiem balstītus maksātspējas un uzraudzības režīmus. Lai ņemtu vērā to, ka kādai trešai valstij varētu būt vajadzīgs ilgāks laiks nolūkā pieņemt un ieviest maksātspējas un uzraudzības režīmus, kas pilnībā atbilstu kritērijiem, lai to varētu atzīt par līdzvērtīgu, ir jānosaka konkrēti nosacījumi, kuri piemērojami šo trešo valstu režīmiem, lai šīs trešās valstis varētu atzīt par pagaidām līdzvērtīgām. Komisijas deleģētajos aktos, ar kuriem nosaka pagaidu līdzvērtību, vajadzības gadījumā būtu jāņem vērā starptautiskās norises. Ja Komisija nosaka, ka trešās valsts uzraudzības režīms attiecībā uz grupām pagaidām ir līdzvērtīgs, būtu jāatļauj noteikt papildu pienākumu ziņot uzraudzības iestādei, lai Savienībā aizsargātu apdrošinājuma ņēmējus un saņēmējus.
- (46) Ņemot vērā apdrošināšanas tirgus īpašo raksturu, nolūkā nodrošināt trešās valstīs dibinātu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību vienlīdzīgus konkurences apstākļus neatkarīgi no tā, vai to mātesuzņēmums ir dibināts Savienībā vai ne, Komisijai būtu jāspēj noteikt, ka trešā valsts pagaidām ir līdzvērtīga attiecībā uz grupas maksātspējas prasību un šo prasību ievērošanai izmantojamā pašu kapitāla aprēķinu.
- (47) Nolūkā nodrošināt to, lai ieinteresētās personas tiktu pienācīgi informētas par apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas grupu struktūru, informācija par to juridisko struktūru un pārvaldību un organizāciju ir jāpublisko. Šajā informācijā būtu jāiekļauj vismaz ziņas par juridisko nosaukumu, uzņēmējdarbības veidu un meitasuzņēmumu reģistrēšanas valstīm, saistītām sabiedrībām un nozīmīgām filiālēm.
- (48) Komisijai, pieņemot lēmumu par to, ka trešās valsts maksātspējas vai uzraudzības režīms ir pilnībā vai pagaidām līdzvērtīgs, būtu attiecīgos gadījumos jāņem vērā šo trešo valstu režīmos paredzēto pārejas pasākumu spēkā esamība, termiņš un raksturs.
- (49) Lai Eiropas kooperatīvās sabiedrības, kas izveidotas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1435/2003 ⁽¹⁾, varētu sniegt apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas pakalpojumus, ir nepieciešams papildināt Direktīvā 2009/138/EK uzskaitīto pieļaujamo apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību juridisko formu sarakstu, tajā iekļaujot Eiropas kooperatīvo sabiedrību.
- (50) Ir jāpieņem MKPR minimālā vērtība euro valūtā apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām. Šāda nepieciešamība saistīta ar periodisku esošās kapitāla prasības minimālās vērtības pielāgošanu šādām sabiedrībām, ņemot vērā inflāciju.
- (51) Veicot MKPR aprēķinu attiecībā uz veselības apdrošināšanu, būtu jāatspoguļo valstu izlīdzināšanas sistēmas un jāņem vērā arī veselību reglamentējošo valstu tiesību aktu izmaiņas, jo tās ir būtiskas šo valstu veselības pakalpojumu tirgos piedāvātās apdrošināšanas sistēmas daļa.
- (52) Dažas īstenošanas pilnvaras, kas noteiktas saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 202. pantu, būtu jāaizstāj ar atbilstīgiem nosacījumiem saskaņā ar LESD 290. pantu.
- (53) Komitoloģijas procedūru pielāgošanu LESD un jo īpaši tā 290. pantam katrā gadījumā veic atsevišķi. Lai ņemtu vērā finanšu tirgu tehnisko attīstību un precizētu prasības, ko paredz direktīvas, kuras groza ar šo direktīvu, Komisija jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Jo īpaši jāpieņem deleģētie akti attiecībā uz informāciju saistībā ar pārvaldības prasībām, novērtēšanu, uzraudzības pārskatiem un informācijas publiskošanu, pašu kapitāla noteikšanu un klasificēšanu, standarta formulu maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai (tostarp jebkādas attiecīgās izmaiņas saistībā ar kapitāla palielinājumu) un metožu un pieņēmumu izvēli tehnisko rezervju aprēķināšanai.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1435/2003 (2003. gada 22. jūlijs) par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības (SCE) statūtiem (OV L 207, 18.8.2003., 1. lpp.).

- (54) Lisabonas līgumu pieņēmušās Starpvaldību konferences Deklarācijā Nr. 39 attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, kas tika pievienota konferences nobeiguma aktam, konference ņēma vērā Komisijas ieceri, finanšu pakalpojumu jomā gatavojot deleģēto aktu projektus, saskaņā ar iedibināto praksi arī turpmāk apspriesties ar dalībvalstu ieceltiem ekspertiem.
- (55) Jāparedz iespēja Eiropas Parlamentam un Padomei iebildumus pret deleģēto aktu izteikt trīs mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas. Turklāt jāparedz, ka pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo termiņu var pagarināt par trīs mēnešiem attiecībā uz būtiskiem problēmjautājumiem. Jāparedz arī iespēja Eiropas Parlamentam un Padomei informēt citas iestādes, ka tie neplāno izteikt iebildumus. Šāda deleģēto aktu agrīna apstiprināšana ir jo īpaši lietderīga gadījumos, kad jāievēro izpildes termiņi, piemēram, gadījumos, kad pamatdokumentā ietverti Komisijas deleģēto aktu pieņemšanas grafiki.
- (56) Ņemot vērā finanšu krīzi un procikliskos mehānismus, kuri sekmēja tās rašanos un palielināja tās seku smagumu, Finanšu stabilitātes padome, Bāzeles Banku uzraudzības komiteja un G20 izteica rekomendācijas, kā mazināt finanšu regulējuma prociklisko iedarbību. Minētās rekomendācijas kā finanšu sistēmas būtiskas sastāvdaļas tieši attiecas uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām.
- (57) Lai visā Savienībā panāktu saskanīgu šīs direktīvas piemērošanu un īstenotu makrouzraudzību, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾ izveidotajai Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai būtu lietderīgi izstrādāt Savienības ekonomikai piemērotus principus.
- (58) Finanšu krīzes rezultātā kļuva skaidrs, ka finanšu iestādes lielā mērā nepietiekami ņēma vērā darījuma partnera kredītrisku, kas saistīts ar ārpus biržas (OTC) tirgotiem atvasinātiem instrumentiem. Tāpēc G20 valstis 2009. gada septembrī aicināja lielākam skaitam OTC atvasināto instrumentu veikt mijieskaitu, izmantojot centrālā mijieskaita darījumu starpniekiestādi. Turklāt tās aicināja OTC atvasinātajiem instrumentiem, attiecībā uz kuriem nevar veikt centrālu mijieskaitu, piemērot augstākas kapitāla prasības, lai pienācīgi ņemtu vērā ar tiem saistīto paaugstināto risku.
- (59) Aprēķinot MKPR standarta formulu, riska atkarība no atbilstīgajiem centrālajiem darījumu partneriem būtu konsekventi jāvērtē tāpat kā šāda riska atkarība tiek vērtēta, aprēķinot Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punktā definēto kredītiestāžu un finanšu iestāžu kapitāla prasības, īpaši ņemot vērā attieksmes atšķirības pret atbilstīgajiem centrālajiem darījumu partneriem un citiem darījumu partneriem.
- (60) Nolūkā nodrošināt, lai arī turpmāk tiktu sasniegti Savienības ilgtermiņa ilgtspējīgas izaugsmes mērķi un Direktīvas 2009/138/EK mērķi – galvenokārt aizsargāt apdrošinājuma ņēmējus, kā arī garantēt finansiālu stabilitāti, Komisijai piecu gadu laikā pēc Direktīvas 2009/138/EK stāšanās spēkā būtu jāpārskata to metožu, pieņemumu un standarta parametru piemērotība, ko izmanto, lai aprēķinātu MKPR standarta formulu. Veicot šo pārskatīšanu, jo īpaši būtu jāņem vērā apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību vispārējā pieredze, izmantojot MKPR standarta formulu pārejas periodā. Pārskatīšanas laikā būtu jāņem vērā arī visu aktīvu veidu un finanšu instrumentu bilances rādītāji, to ieguldītāju rīcība, kuri iegulda minētajos aktīvos un finanšu instrumentos, kā arī finanšu pakalpojumu starptautisko standartu noteikšanas norises. Var ņākties par prioritāru atzīt atsevišķu aktīvu veidu standarta parametru pārskatīšanu, piemēram, attiecībā uz fiksēta ienākuma vērtspapīriem un ilgtermiņa infrastruktūru.
- (61) Lai saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK pāreja uz jauno režīmu noritētu bez traucējumiem, ir jānosaka ieviešanas pakāpeniskums un īpaši pārejas pasākumi. Īstenojot pārejas pasākumus, būtu jānovērš tirgus darbības traucējumi un jāsamazina esošo produktu trūkumi, kā arī jānodrošina apdrošināšanas produktu pieejamība. Ar pārejas pasākumu palīdzību būtu jānodrošina sabiedrības iespējami drīz ievērot jaunā režīma īpašās prasības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

- (62) Pārejas režīms ir jānodrošina attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību īstenoto fondēto pensiju nozari saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/41/EK ⁽¹⁾ 4. pantu, savukārt Komisija veic šīs direktīvas pārskatīšanu. Pārejas periodam būtu jābeidzas brīdī, kad stājas spēkā Direktīvas 2003/41/EK grozījumi.
- (63) Neskatoties uz paredzēto Direktīvas 2009/138/EK piemērošanu, jo īpaši novērtējumu nolūkā, apstiprinot iekšējos modeļus, papildu pašu kapitālu, pašu kapitāla klasifikāciju, sabiedrības īpašos parametrus, īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības, [uz termiņa balstīts kapitāla vērtspapīru riska apakšmodulis] un pārejas normu par visprecīzākā novērtējuma aprēķinu attiecībā uz apdrošināšanas un pārpadrošināšanas saistībām [kas atbilst iemaksātām prēmijām] par noslēgtajiem līgumiem, līdz 2015. gada beigām būtu jāturpina piemērot Padomes Direktīvas 64/225/EEK ⁽²⁾, 73/239/EEK ⁽³⁾, 73/240/EEK ⁽⁴⁾, 76/580/EEK ⁽⁵⁾, 78/473/EEK ⁽⁶⁾, 84/641/EEK ⁽⁷⁾, 87/344/EEK ⁽⁸⁾, 88/357/EEK ⁽⁹⁾ un 92/49/EEK ⁽¹⁰⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK ⁽¹¹⁾, 2001/17/EK ⁽¹²⁾, 2002/83/EK ⁽¹³⁾ un 2005/68/EK ⁽¹⁴⁾ (kopā sauktas par "Makstāspējas I" direktīvām), kas ir grozītas ar Direktīvas 2009/138/EK VI pielikuma A daļā uzskaitītajiem aktiem.
- (64) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis apņemas gadījumos, kad tas nepieciešams, paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp attiecīgajām direktīvas un nacionālo transponēšanas instrumentu atbilstošajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu un Direktīvu 2009/138/EK likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (65) Šās direktīvas mērķus, proti, iekšējā tirgus darbības uzlabošanu, nodrošinot augsta līmeņa efektīvu un konsekventu uzraudzības regulējumu un uzraudzību, apdrošinājuma ņēmēju un saņēmēju – un tādējādi uzņēmēju un patērētāju – aizsardzību, finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pienācīgas darbības aizsardzību, finanšu sistēmas stabilitātes saglabāšanu un starptautiskās uzraudzības koordinācijas nostiprināšanu, nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt dalībvalstu līmenī, un rīcības vērienīguma dēļ šie mērķi ir labāk sasniedzami Savienības līmenī, tāpēc Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (66) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2003/71/EK un Direktīva 2009/138/EK un Regulas (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 64/225/EEK (1964. gada 25. februāris) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārpadrošināšanas un retrocesijas jomā (OV 56, 4.4.1964., 878. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Pirmā direktīva 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 73/240/EEK (1973. gada 24. jūlijs), ar ko atceļ ierobežojumus attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību tiešās apdrošināšanas jomā, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 228, 16.8.1973., 20. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 76/580/EEK (1976. gada 29. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 189, 13.7.1976., 13. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 78/473/EEK (1978. gada 30. maijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju Kopienas līdzapdrošināšanas jomā (OV L 151, 7.6.1978., 25. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 84/641/EEK (1984. gada 10. decembris), ar ko groza, jo īpaši attiecībā uz palīdzību tūristiem, Padomes Pirmo direktīvu (73/239/EEK) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 339, 27.12.1984., 21. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Direktīva 87/344/EEK (1987. gada 22. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu (OV L 185, 4.7.1987., 77. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Otrā Direktīva 88/357/EEK (1988. gada 22. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai un par grozījumiem Direktīvā 73/239/EEK (OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Direktīva 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, izņemot dzīvības apdrošināšanu, ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā apdrošināšanas, kas nav dzīvības apdrošināšana, direktīva) (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību (OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/17/EK (2001. gada 19. marts) par apdrošināšanas sabiedrību sanāciju un darbības izbeigšanu (OV L 110, 20.4.2001., 28. lpp.).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārpadrošināšanu un Padomes Direktīvu 73/239/EEK, 92/49/EEK grozījumiem, kā arī Direktīvu 98/78/EK un 2002/83/EK grozījumiem (OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi direktīvā 2003/71/EK

Direktīvu 2003/71/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 5. panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja galīgie piedāvājuma noteikumi nav iekļauti ne pamatprospektā, ne papildinājumā, tos cik drīz vien iespējams un, ja iespējams, pirms piedāvājuma sāksšanās vai pirms pielāgšanas tirdzniecībai dara pieejamus ieguldītājiem un iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajā iestādē, un minētā kompetentā iestāde nosūta tos uzņēmējas(-u) dalībvalsts(-u) kompetentajai iestādei. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde minētos galīgos piedāvājuma noteikumus nosūta EVTI. Galīgajos noteikumos iekļauj tikai to informāciju, kas attiecas uz vērtspapīru aprakstu, un tos neizmanto pamatprospekta papildinājumiem. Šādos gadījumos piemēro 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu.”;

- 2) direktīvas 11. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz šo pantu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas iekļaujama ar atsauci.

EVTI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 1. jūlijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā panta pirmajā apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantu.”;

- 3) direktīvas 13. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz prospektu apstiprināšanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai noteiktu kārtību, kā piemēro prospektu apstiprināšanas procedūras, un nosacījumus, ar kuriem saskaņā var pielāgot termiņus.

EVTI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 1. jūlijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā panta pirmajā apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantu.”;

- 4) direktīvas 14. panta 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz šo pantu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai noteiktu prospektu publicēšanas kārtību šā panta 1.–4. punktā.

EVTI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 1. jūlijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā panta pirmajā apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantu.”;

- 5) direktīvas 15. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz šo pantu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus nolūkā pieņemt noteikumus par to sludinājumu izplatīšanu, ar ko paziņo par nodomu publiski piedāvāt vērtspapīrus vai par pielāgšanu tirdzniecībai regulētā tirgū, jo īpaši, pirms tam, kad prospekts ir darīts pieejams sabiedrībai vai sāka parakstīšanās, un attiecībā uz 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

EVTI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 1. jūlijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā panta pirmajā apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantu.”;

6) iekļauj šādu pantu:

“31.a pants

EVTI personāls un resursi

EVTI izvērtē vajadzības pēc personāla un resursiem, kas rodas, sākot veikt šajā direktīvā noteiktās pilnvaras un pienākumus, un par to sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.”.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/138/EK

Direktīvu 2009/138/EK groza šādi:

1) direktīvas 13. pantu groza šādi:

a) pēc panta 32. punkta iekļauj šādu punktu:

“32.a) “atbilstīgais centrālais darījuma partneris” ir centrālais partneris, kurš ir vai nu apstiprināts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 (*) 14. pantu, vai atzīts saskaņā ar minētās regulas 25. pantu;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).”;

b) pievieno šādu punktu:

“40) “ārējā kredītu novērtēšanas institūcija” vai “ĀKNI” ir kredītvērtējuma aģentūra, kas ir reģistrēta vai sertificēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1060/2009 (**), vai kredītvērtējumus sniedzoša centrālā banka, uz kuru minētā regula neattiecas.

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām (OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.);

2) direktīvas 17. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Saistībā ar III pielikumā iekļauto formu sarakstu Komisija saskaņā ar 301.a pantu var pieņemt deleģētos aktus, izņemot A, B un C daļas 28. un 29. punktu.”;

3) iekļauj šādu pantu:

“25.a pants

Licences izziņošana un publicēšana vai tās atcelšana

Par visām piešķirtajām vai atceltajām licencēm paziņo Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādei) (turpmāk “EAFPI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 (***). Sarakstā iekļauj visu to apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību nosaukumus, kurām piešķirta licence. EAFPI šo sarakstu publicē savā tīmekļa vietnē un to pastāvīgi atjaunina.

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.);

4) direktīvas 29. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisijas pieņemtajos deleģētajos aktos un regulatīvajos un īstenošanas tehniskajos standartos ņem vērā proporcionālītātes principu, tādējādi garantējot šīs direktīvas proporcionālu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz mazām apdrošināšanas sabiedrībām.

Regulatīvo tehnisko standartu projektos, kurus EAFPI ir iesniegusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu, īstenošanas tehnisko standartu projektos, kas iesniegti saskaņā ar tās 15. pantu, un pamatnostādnēs un ieteikumos, kas sniegti saskaņā ar tās 16. pantu, ņem vērā proporcionalitātes principu, tādējādi garantējot šīs direktīvas proporcionālu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz mazām apdrošināšanas sabiedrībām.”;

5) direktīvas 31. panta 4. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“4. Neskarot 35. un 51. pantu, 254. panta 2. punktu un 256. pantu, Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz šā panta 2. punktu, lai precizētu galvenos aspektus, par kuriem jāizpauž apkopotie statistikas dati, kā arī izpaužamās informācijas satura rādītāju un publicēšanas datumu.

5. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus attiecībā uz šā panta 2. punkta piemērošanu un neskarot 35. un 51. pantu, 254. panta 2. punktu un 256. pantu, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu šajā pantā paredzētās izpaužamās informācijas formātu un struktūru.

EAFPI iesniedz īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

6) direktīvas 33. pantam pievieno šādas daļas:

“Ja uzraudzības iestāde ir informējusi uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes par to, ka tā plāno veikt pārbaudes uz vietas saskaņā ar pirmā punkta noteikumiem, un ja šai uzraudzības iestādei tiek liegtas tiesības veikt šādas pārbaudes vai ja šīm uzraudzības iestādēm faktiski tiek liegtas tiesības piedalīties pārbaudēs saskaņā ar otro punktu, uzraudzības iestādes var vērsties ar šo jautājumu EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 21. pantu EAFPI ir tiesības piedalīties pārbaudēs uz vietas, ja tās kopīgi veic divas vai vairāk uzraudzības iestādes.”;

7) direktīvas 35. pantu groza šādi.

a) panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“1. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestādēm iesniegtu informāciju, kas ir vajadzīga uzraudzības veikšanas nolūkā, ņemot vērā 27. un 28. pantā noteiktos uzraudzības mērķus. Attiecībā uz 36. pantā norādīto procesu šādā informācijā iekļauj vismaz ziņas, kas nepieciešamas šādām vajadzībām.”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Neskarot 129. panta 4. punktu, ja 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētie iepriekš noteiktie laikposmi ir mazāki par vienu gadu, attiecīgās uzraudzības iestādes ir tiesīgas ierobežot regulāro pienākumu ziņot uzraudzības iestādei gadījumā, kad:

a) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināta, ņemot vērā attiecīgās sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību;

b) šo informāciju sniedz vismaz reizi gadā.

Uzraudzības iestādes neierobežo regulāro pienākumu ziņot biežāk par reizi gadā uzraudzības iestādei gadījumā, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir daļa no 212. panta 1. punkta c) apakšpunktā definētās grupas, izņemot, ja sabiedrība var pietiekami pārliecinoši uzraudzības iestādei pierādīt, ka regulārais pienākumus ziņot uzraudzības iestādei biežāk par reizi gadā nav pamatots, ņemot vērā grupas uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību.

Regulārā pienākuma ziņot uzraudzības iestādei ierobežojumu nosaka tikai attiecībā uz sabiedrībām, kuru īpatsvars nav lielāks par 20 % no dalībvalsts attiecīgā dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas tirgus, ja nedzīvības tirgus daļas pamatā ir bruto parakstītās prēmijas un dzīvības tirgus daļas pamatā ir bruto tehniskās rezerves.

Nosakot sabiedrību atbilstību no minēto ierobežojumu viedokļa, uzraudzības iestādes piešķir prioritāti mazākajām sabiedrībām.

7. Attiecīgās uzraudzības iestādes ir tiesīgas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības atbrīvot no regulārā pienākuma ziņot pa posteņiem uzraudzības iestādei, ja:

- a) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināša, ņemot vērā attiecīgās sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību;
- b) šīs informācijas sniegšana nav vajadzīga, lai nodrošinātu sabiedrības efektīvu uzraudzību;
- c) atbrīvošana neapdraud Savienības attiecīgo finanšu sistēmu stabilitāti; un
- d) sabiedrība spēj sniegt minēto informāciju īpašos gadījumos.

Uzraudzības iestādes neatbrīvo no pienākuma ziņot pa posteņiem apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības, kas ir daļa no 212. panta 1. punkta c) apakšpunktā definētās grupas, izņemot, ja sabiedrība var pietiekami pārliecinoši uzraudzības iestādei pierādīt, ka pienākums ziņot pa posteņiem nav pamatots, ņemot vērā grupas uzņēmējdarbībai raksturīga riska veidu, apmēru un sarežģītību un ievērojot finanšu stabilitātes mērķi.

Atbrīvojumu no pienākuma ziņot pa posteņiem nosaka tikai attiecībā uz sabiedrībām, kuru īpatsvars nav lielāks par 20 % no dalībvalsts attiecīgā dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas tirgus, ja nedzīvības tirgus daļas pamatā ir bruto parakstītās prēmijas un dzīvības tirgus daļas pamatā ir bruto tehniskās rezerves.

Nosakot sabiedrību atbilstību no minēto atbrīvojumu viedokļa, uzraudzības iestādes piešķir prioritāti mazākajām sabiedrībām.

8. Šā panta 6. un 7. punkta piemērošanas nolūkā, īstenojot uzraudzības pārskatīšanas procesu, uzraudzības iestādes novērtē, vai informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināša, ņemot vērā sabiedrības uzņemtā riska veidu, apmēru un sarežģītību, vismaz no šādu aspektu viedokļa:

- a) sabiedrības prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apjoms;
- b) sabiedrības segto prasību un labumu svārstīgums;
- c) sabiedrības ieguldījumu radītais tirgus risks;
- d) riska koncentrācijas līmenis;
- e) to dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas veidu kopējais skaits, kuriem ir piešķirta licence;
- f) sabiedrības aktīvu pārvaldības iespējamā ietekme uz finanšu stabilitāti;
- g) sabiedrības sistēmas un struktūras, kas sniedz informāciju uzraudzības nolūkā, un 5. punktā minētā rakstiskā nostādne;
- h) sabiedrības pārvaldības sistēmas piemērotība;
- i) pašu kapitāla līmenis, ar ko sedz maksātspejas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību;
- j) tas, vai sabiedrība ir kaptīva apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrība, kas sedz tikai ar tādām rūpnieciskām vai tirdzniecības grupām saistītu risku, kuru daļa tā ir.

9. Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus, kuros konkrēti nosaka šā panta 1.–4. punktā minēto informāciju un šīs informācijas iesniegšanas termiņus, lai nodrošinātu atbilstošu saskaņotības pakāpi attiecībā uz ziņošanu uzraudzības iestādēm.

10. Lai nodrošinātu vienādus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz šo pantu, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par regulāras ziņošanas formātu, kādā informāciju sniedz 1. un 2. punktā minētajām uzraudzības iestādēm.

EAFPI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 30. jūnijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

11. Lai uzlabotu 6. un 7. punkta piemērošanas saskaņību un konsekvenci, EAFPI atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantam pieņem vadlīnijas, ar kurām sīkāk nosaka 6. un 7. punkta trešajā daļā minētās tirgus daļas noteikšanas metodes.”;

8) direktīvas 37. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) uzraudzības iestāde secina, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības riska profils ievērojami atšķiras no maksāspējas kapitāla prasības pamatā esošajiem pieņēmumiem, kas aprēķināti, izmantojot iekšējo modeli vai daļēji iekšējo modeli, saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 3. apakšiedaļu, jo daži aprēķināmie riski nav ietverti pietiekami un piemērotā laikposmā nav notikusi modeļa pielāgošana, kas labāk atspoguļotu doto riska profilu.”;

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

“d) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība piemēro 77.b pantā minēto atbilstības pielāgojumu, 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu vai 308.c un 308.d pantā minētos pārejas pasākumus un uzraudzības iestāde secina, ka šā uzņēmuma riska profils ievērojami atšķiras no pieņēmumiem, kas ir šo pielāgojumu un pārejas pasākumu pamatā.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta gadījumos kapitāla palielinājumu aprēķina tā, lai nodrošinātu to, ka sabiedrība atbilst 101. panta 3. punktam.

Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajos gadījumos kapitāla palielinājumam ir jābūt samērīgam ar materiālo risku, kas radās no trūkumiem, kuri bija uzraudzības iestādes lēmuma pamatā par kapitāla palielinājuma noteikšanu.

Šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajos apstākļos kapitāla palielinājums ir samērīgs materiālajam riskam, kas rodas no šajā punktā minētās novirzes.”;

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“6. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, sīkāk precizējot, kādos apstākļos var noteikt kapitāla palielinājumu.

7. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, sīkāk precizējot kapitāla palielinājumu aprēķināšanas metodes.

8. Lai nodrošinātu vienādus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz šo pantu, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par procedūram attiecībā uz lēmumu pieņemšanas kārtību, lai noteiktu, aprēķinātu un atceltu kapitāla palielinājumu.

EAFPI iesniedz īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

- 9) direktīvas 38. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Ja uzraudzības iestāde ir informējusi pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts attiecīgo iestādi, ka tā gatavojas veikt pārbaudi uz vietas saskaņā ar šo punktu vai ja tā veic pārbaudi uz vietas saskaņā ar pirmo daļu, ja šī uzraudzības iestāde nevar praktiski izmantot savas tiesības veikt šo pārbaudi uz vietas, uzraudzības iestāde var ar šo jautājumu vērsties EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 21. pantu EAFPI ir tiesības piedalīties pārbaudē uz vietas, ja tās kopīgi veic divas vai vairāk uzraudzības iestādes.”;

- 10) direktīvas 44. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām piemēro 77.b pantā minēto atbilstības pielāgojumu vai 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, tās izveido likviditātes plānu, kurā prognozē ienākošo un izejošo naudas plūsmu saistībā ar aktīviem un saistībām, uz ko attiecas minētie pielāgojumi.”;

- b) iekļauj šādu punktu:

“2.a Attiecībā uz aktīvu un pasīvu pārvaldību apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības regulāri novērtē:

- a) savu tehnisko rezervju un pašu līdzekļu jutību attiecībā uz pieņēmumiem, kas ir pamatā 77.a pantā minētās attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācijai;

- b) ja tiek piemērots 77.b pantā minētais atbilstības pielāgojums:

- i) savu tehnisko rezervju un atbilstīgo pašu līdzekļu jutīgumu attiecībā uz pieņēmumiem, kas ir pamatā atbilstības pielāgojuma aprēķināšanai, tostarp 77.c panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās pamata izplatības aprēķināšanai, un aktīvu piespiedu pārdošanas iespējamo ietekmi uz atbilstīgajiem pašu līdzekļiem;
- ii) savu tehnisko rezervju un atbilstīgo pašu līdzekļu izmaiņu jutīgumu uz izmaiņām piešķirto aktīvu portfeļa sastāvā;
- iii) atbilstības pielāgojuma samazināšanas līdz nullei ietekmi;

- c) ja tiek piemērots 77.d pantā minētais svārstīguma pielāgojums:

- i) savu tehnisko rezervju un atbilstīgo pašu līdzekļu jutīgumu attiecībā uz pieņēmumiem, kas ir pamatā svārstīguma pielāgojuma aprēķināšanai, un aktīvu piespiedu pārdošanas iespējamo ietekmi uz atbilstīgajiem pašu līdzekļiem;
- ii) svārstīguma pielāgojuma samazināšanas līdz nullei ietekmi.

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētos novērtējumus kā daļu no pārskata saskaņā ar 35 pantu katru gadu iesniedz uzraudzības iestādei. Ja atbilstības pielāgojuma vai svārstīguma pielāgojuma samazinājuma līdz nullei rezultātā netiktu ievērota maksātspējas kapitāla prasība, uzņēmums iesniedz arī analīzi par pasākumiem, ko tas varētu piemērot šādā situācijā, lai atjaunotu līmeni atbilstīgajam pašu kapitālam saskaņā ar maksātspējas kapitāla prasību vai samazinātu riska profilu, atjaunojot atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.

Ja tiek piemērots 77.d pantā minētais svārstīguma pielāgojums, 41. panta 3. punktā minētajā rakstiskajā riska pārvaldības politikā ietver politiku attiecībā uz svārstīguma pielāgojuma piemērošanas kritērijiem.”

- c) pievieno šādu punktu:

“4.a Lai nepieļautu pārmērīga paļaušanos uz ārējām kredītu novērtēšanas institūcijām, ja tās tehnisko rezervju un maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai izmanto ārēju kredītreitinga novērtējumu, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības riska pārvaldības ietvaros šo ārējo kredīta novērtējumu lietderību izvērtē, kad vien praktiski iespējams, izmantojot papildu novērtējumus, lai nepieļautu automātisku atkarību no ārējiem novērtējumiem.

Lai nodrošinātu vienādu īstenošanas nosacījumus attiecībā uz šo punktu, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par procedūrām ārējos kredītu novērtējumu novērtēšanai.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 30. jūnijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

11) direktīvas 45. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība piemēro 77.b pantā minēto atbilstības pielāgojumu, 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu vai 308.c un 308.d pantā minētos pārejas pasākumus, tā novērtē atbilstību kapitāla prasībām, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, neņemot vērā šos pielāgojumus un pārejas pasākumus.”;

12) direktīvas 50. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“50. pants

Deleģētie akti un regulatīvie tehniskie standarti

1. Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus, lai sīkāk precizētu:

a) direktīvas 41., 44., 46. un 47. pantā minēto sistēmu elementus un jo īpaši jomas, uz kurām jāattiecinā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību aktīvu un pasīvu vadība un ieguldījumu nostādne, kā norādīts 44. panta 2. punktā;

b) funkcijas, kas minētas 44., 46., 47. un 48. pantā.

2. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz šo iedaļu, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu:

a) prasības, kas izklāstītas 42. pantā, un funkcijas, kas uz tām attiecas;

b) nosacījumus, ar kādiem var izmantot ārpalpojumus, jo īpaši, ja tos sniedz pakalpojumu sniedzēji, kas atrodas trešās valstīs.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

3. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz 45. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto novērtējumu, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, sīkāk precizējot šā novērtējuma kritērijus.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.”;

13) direktīvas 51. pantu groza šādi:

a) pievieno šādu punktu:

“1.a Ja tiek piemērots 77.b pantā minētais atbilstības pielāgojums, 1. punkta d) apakšpunktā minētajā aprakstā iekļauj aprakstu par atbilstības pielāgojumu un saistību un piešķirto līdzekļu portfeli, kam piemēro atbilstības pielāgojumu, kā arī kvantifikāciju svārstīguma pielāgojuma samazinājuma līdz nullei ietekmei uz uzņēmuma finansiālo stāvokli.

Šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajā aprakstā iekļauj arī norādi par to, vai uzņēmums izmanto 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu un kvantifikāciju svārstīguma pielāgojuma samazinājuma līdz nullei ietekmei uz uzņēmuma finansiālo stāvokli.”;

b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Tomēr, neskarot informācijas sniegšanu, kas obligāta saskaņā ar jebkurām citām tiesiskajām vai reglamentējošām prasībām, dalībvalstis var nodrošināt, ka, lai gan ir darīta zināma informācija par 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minētās maksātspējas kapitāla prasības apjomu, informācija par kapitāla palielinājumu vai to konkrēto parametru ietekmi, kuri apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāizmanto atbilstīgi 110. pantam, nav jāatklāj atsevišķi pārejas laikposmā, kas beidzas ne vēlāk kā 2020. gada 31. decembrī.”;

14) direktīvas 52. pantu aizstāj ar šādu:

“52. pants

Informācija Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādei un tās ziņojumi

1. Neskarot Regulas (ES) Nr. 1094/2010 35. pantu, dalībvalstis pieprasa uzraudzības iestādēm ik gadu sniegt šādu informāciju EAFPI:

a) kapitāla vidējais palielinājums vienai sabiedrībai un uzraudzības iestādes noteikto kapitāla palielinājuma gadījumu sadalījums iepriekšējā gadā, ko aprēķina procentuāli no maksātspējas kapitāla prasības, šo rādītāju atspoguļojot atsevišķi:

- i) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām;
- ii) dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām;
- iii) nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām;
- iv) apdrošināšanas sabiedrībām, kuras veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības;
- v) pārapdrošināšanas sabiedrībām;

b) katrai šā punkta a) apakšpunktā norādītajai izpaustajai informācijai – attiecīgi saskaņā ar 37. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu noteiktā kapitāla palielinājuma proporcija;

c) to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību skaits, kuras gūst labumu no ierobežojuma attiecībā uz regulāro pienākumu ziņot uzraudzības iestādei, un to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību skaits, kuras gūst labumu no atbrīvojuma no ziņošanas vienību pa vienībai, kas minēta 35. panta 6. un 7. punktā, kopā ar to kapitāla apjoma prasībām, prēmijām, tehniskajām rezervēm un aktīviem, attiecīgi mērot procentuāli no dalībvalsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu kopējā apjoma;

d) to grupu skaits, kuras gūst labumu no ierobežojuma attiecībā uz regulāro pienākumu ziņot, to grupu skaits, kuras gūst labumu no atbrīvojuma no ziņošanas vienību pa vienībai, kas minēta 254. panta 2. punktā, kopā ar to kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apjomu, attiecīgi mērot procentuāli no visu grupu kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu kopējā apjoma.

2. EAFPI ik gadu publisko šādu informāciju:

a) visām dalībvalstīm kopā – kapitāla palielinājuma kopējais sadalījums, ko aprēķina procentuāli no maksātspējas kapitāla prasības; un to norāda pēc šāda iedalījuma:

- i) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības;
- ii) dzīvības apdrošināšanas sabiedrības;
- iii) nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības;
- iv) apdrošināšanas sabiedrības, kuras veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības;
- v) pārapdrošināšanas sabiedrības;

- b) katrai dalībvalstij atsevišķi – kapitāla palielinājuma gadījumu sadalījums, ko aprēķina procentuāli no maksātpējas kapitāla prasības, aptverot visas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības katrā dalībvalstī;
- c) katrai šā punkta a) un b) apakšpunktā norādītajai izpaustajai informācijai – attiecīgi saskaņā ar 37. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu noteikto kapitāla palielinājuma gadījumu proporcija;
- d) par visām dalībvalstīm kopā – to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu kopējais skaits, kuras gūst labumu no ierobežojuma attiecībā uz regulāro pienākumu ziņot uzraudzības iestādei, un to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, kuras gūst labumu no atbrīvojuma no ziņošanas vienību pa vienībai, kas minēta 35. panta 6. un 7. punktā un 254. panta 2. punktā, kopā ar to kapitāla apjoma prasībām, prēmijām, tehniskajām rezervēm un aktīviem, attiecīgi mērot procentuāli no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu kopējā apjoma;
- e) par katru dalībvalsti atsevišķi – to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, kuras gūst labumu no ierobežojuma attiecībā uz regulāro pienākumu ziņot uzraudzības iestādei, un to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, kuras gūst labumu no atbrīvojuma no ziņošanas vienību pa vienībai, kas minēta 35. panta 6. un 7. punktā un 254. panta 2. punktā, kopā ar to kapitāla apjoma prasībām, prēmijām, tehniskajām rezervēm un aktīviem, attiecīgi mērot procentuāli no dalībvalsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu kopējā apjoma;

3. EAFPI sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai 2. punktā norādīto informāciju, kā arī ziņojumu, kurā aprakstīta uzraudzības konverģences pakāpe, ar kādu dažādu dalībvalstu uzraudzības iestādes izmanto kapitāla palielinājumu.”;

15) direktīvas 56. pantu aizstāj ar šādu:

“56. pants

Maksātpējas un finanšu stāvokļa ziņojums – deleģētie akti un īstenošanas tehniskie standarti

Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, kuros sīkāk precizē izpauzamo informāciju un ikgadējās informācijas izpaušanas termiņus atbilstīgi 3. iedaļai.

Lai nodrošinātu šīs iedaļas vienādus piemērošanas nosacījumus, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām, formātiem un paraugiem.

EAFPI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 30. jūnijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

16) direktīvas 58. panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz šo iedaļu, EAFPI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, izveidojot pilnīgu sarakstu ar informāciju, kas minēta 59. panta 4. punktā un ko savā paziņojumā iekļauj ierosinātie līdzdalības ieguvēji, neskarot 58. panta 2. punktu.

Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz šo iedaļu un lai ņemtu vērā turpmāko attīstību, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot 59. panta 1. punktā minēto kritēriju pielāgojumus.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā un otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

9. Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienvērtīgu piemērošanu, EAFPI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus par procedūrām, veidlapām un formātu apspriešanās procesam attiecīgo uzraudzības iestāžu starpā, kā minēts 60. pantā.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

17) iekļauj šādu pantu:

“65.a pants

Sadarbība ar EAFPI

Dalībvalstis nodrošina, lai šīs direktīvas piemērošanas nolūkā uzraudzības iestādes sadarbotos EAFPI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010.

Dalībvalstis nodrošina, lai uzraudzības iestādes EAFPI nekavējoties sniegtu visu informāciju, kas nepieciešama pienākumu veikšanas nolūkā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010.”;

18) iekļauj šādu pantu:

“67.a pants

Eiropas Parlamenta izmeklēšanas pilnvaras

Direktīvas 64. un 67. pants neskar pilnvaras veikt izmeklēšanu, kas Eiropas Parlamentam piešķirtas ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 226. pantu.”;

19) direktīvas 69. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šādu informāciju izpauž vienīgi tad, ja tas vajadzīgs konsultatīvajai uzraudzībai. Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 65. pantu un 68. panta 1. punktu, un informāciju, ko iegūst 33. pantā minētajās pārbaudēs uz vietas, drīkst izpaust tikai ar tās uzraudzības iestādes nepārprotamu piekrišanu, kura šo informāciju sniegusi, vai ar tās dalībvalsts uzraudzības iestādes nepārprotamu piekrišanu, kurā veikta pārbaude uz vietas.”;

20) direktīvas 70. pantu aizstāj ar šādu:

“70. pants

Informācijas nodošana centrālajām bankām, monetārajām iestādēm, maksājumu sistēmu uzraudzības iestādēm un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai

1. Neskarot 64. līdz 69. pantu, uzraudzības iestāde savu pienākumu izpildei paredzēto informāciju drīkst sniegt šādām iestādēm:

a) centrālajām bankām, kas ietilpst Eiropas Centrālo banku sistēmā, tostarp ECB, un citām struktūrām ar līdzīgu monetāro iestāžu statusu, ja šī informācija ir būtiska šo iestāžu attiecīgo tiesību aktos noteikto uzdevumu izpildei, tostarp monetārās politikas īstenošanai un ar to saistītās likviditātes nodrošināšanai, norēķinu, mijieskaita un vērtspapīru norēķinu sistēmu uzraudzībai un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanai;

b) attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu pārraudzību, un

c) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (*), ja konkrētā informācija ir būtiska tās uzdevumu izpildei.

2. Ārkārtas situācijā, tostarp ārkārtas situācijā kā minēts Regulas (ES) Nr. 1094/2010 18. pantā, dalībvalstis atļauj uzraudzības iestādēm nekavējoties paziņot informāciju centrālajām bankām, kas ietilpst Eiropas Centrālo banku sistēmā, tostarp ieskaitot ECB, ja attiecīgā informācija ir būtiska to tiesību aktos noteikto uzdevumu izpildei, tostarp monetārās politikas īstenošanai un ar to saistītās likviditātes nodrošināšanai, norēķinu, mijieskaita un vērtspapīru norēķinu sistēmu uzraudzībai un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanai, un ESRK, ja attiecīgā informācija ir būtiska tās uzdevumu izpildei.

3. Šīs iestādes vai struktūras ir tiesīgas arī paziņot uzraudzības iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 67. panta izpildei. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas noteikumi, kas paredzēti šajā iedaļā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).”;

21) direktīvas 71. pantu groza šādi.

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka, veicot savus pienākumus, uzraudzības iestādes saskaņā ar šo direktīvu pieņemto likumu, noteikumu un administratīvo prasību piemērošanā ievēro konvergenci attiecībā uz uzraudzības instrumentiem un uzraudzības darbību praksi. Tālab dalībvalstis nodrošina, ka:

a) uzraudzības iestādes piedalās EAFPI darbībās;

b) uzraudzības iestādes dara visu iespējamo, lai nodrošinātu atbilstību vadlīnijām un ieteikumiem, ko EAFPI izdevusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, un, ja tās to nedara, tad norāda iemeslus;

c) dalībvalsts piešķirtais pilnvarojums uzraudzības iestādēm neattiecas uz tās pildīt pienākumus kā EAFPI locekļiem vai saskaņā ar šo direktīvu.”;

b) panta 3. punktu svītrot;

22) direktīvas 75. pantā 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, nosakot 1. punktā norādītajā aktīvu un pasīvu novērtēšanā izmantojamās metodes un pieņēmumus.

3. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz aktīvu un pasīvu novērtēšanu, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot:

a) ciktāl 2. punktā minētie deleģētie akti prasa izmantot starptautiskos grāmatvedības standartus, ko pieņēmusi Komisija saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, – atbilstību starp šiem grāmatvedības standartiem un aktīvu un pasīvu novērtēšanas pieeju, kas noteikta 1. un 2. punktā;

b) metodes un pieņēmumi, kas jāizmanto, ja kotētās tirgus cenas vai nu nav pieejamas, vai ja starptautiskie grāmatvedības standarti, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, noteiktā laikposmā vai pastāvīgi neatbilst 1. un 2. punktā noteiktajai aktīvu un pasīvu novērtēšanas pieejai;

c) panta 1. punktā norādītajā aktīvu un pasīvu novērtēšanā izmantojamās metodes un pieņēmumus, ja 2. punktā minētie deleģētie akti ļauj izmantot alternatīvas novērtēšanas metodes.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.”;

23) iekļauj šādus pantus:

“77.a pants

Attiecīgu bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācija

Nosakot attiecīgu bezriskā procenta likmju termiņstruktūru, kas minēta 77. panta 2. punktā, izmanto un konsekventi ņem vērā informāciju, ko iegūst no attiecīgajiem finanšu instrumentiem. Minētajā noteikšanā ņem vērā attiecīgo finanšu instrumentu termiņus, ja šo finanšu instrumentu un obligāciju tirgus ir uzskatāms par apjomīgu, likvidu un pārredzamu. Attiecībā uz termiņiem, kas pastāv attiecīgo finanšu instrumentu vai obligāciju tirgos, kuri vairs nav uzskatāmi par apjomīgiem, likvidiem un pārredzamiem, attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūru ekstrapolē.

Attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolēto daļu pamato ar nākotnes kursu, kas pakāpeniski pāriet no vienas procentu likmes vai likmju kopuma attiecībā uz ilgāko termiņu, kāds attiecīgajam finanšu instrumentam un obligācijām pastāv apjomīgā, likvidā un pārredzamā tirgū, uz galīgo nākotnes kursu.

77.b pants

Attiecīgu bezriskā procentu likmju termiņstruktūras atbilstības pielāgojums

1. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības var piemērot atbilstības pielāgojumu attiecīgai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu visprecīzāko novērtējumu dzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfelim, tostarp ikgadējos maksājumus, kas izriet no nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumiem, kurus iepriekš apstiprina uzraudzības iestādes, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir paredzējusi aktīvu portfeli, kas satur obligācijas un citus aktīvus ar līdzīgiem naudas plūsmas raksturlielumiem un kam ir jāsedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfeļa visprecīzākais novērtējums, un saglabā šo aktīva portfeļa funkciju visā saistību termiņa garumā, izņemot gadījumus, kad ir ilgstoši jānodrošina gaidāmo naudas plūsmu vienādība starp aktīviem un saistībām, ja naudas plūsmas ir būtiski mainījušās;
- b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfelis, kuram piemēro atbilstības pielāgojumu, un piešķirto aktīvu portfelis ir identificēti, organizēti un pārvaldīti atsevišķi no pārējām sabiedrības darbībām un piešķirto aktīvu portfeli nevar izmantot, lai segtu citu sabiedrības darbību izraisītos zaudējumus;
- c) gaidāmās piešķirto aktīvu portfeļa naudas plūsmas ir tādas pašas kā visas gaidāmās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmas un tajā pašā valūtā, un jebkāda neatbilstība nerada būtiskus apdraudējumus attiecībā uz riskiem, kas ir raksturīgi apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmējdarbībai, kurai piemēro atbilstības pielāgojumu;
- d) līgumi, no kuriem izriet apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistības, nav turpmāku apdrošināšanas prēmiju iemesls;
- e) vienīgie parakstīšanas riski, kas saistīti ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfeli, ir ilgdzīvošanas, izdevumu, pārskatīšanas un mirstības riski;
- f) ja parakstīšanas risks, kas saistīts ar portfeļa apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām, ietver mirstības risku, visprecīzākais novērtējums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas portfeļa saistībām nepalielinās vairāk kā par 5 % saskaņā ar mirstības riska stresa scenāriju, kas ir kalibrēts saskaņā ar 101. panta 2. līdz 5. punkta principiem;
- g) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību pamatā esošajā portfelī nav paredzētas nekādas iespējas polises turētājam vai ir paredzēta tikai atpirkšanas iespēja, ja atpirkšanas vērtība nav lielāka par aktīvu vērtību, kas noteikta saskaņā ar 75. pantu, aptverot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistības brīdī, kad tiek izmantota atpirkšanas iespēja;
- h) piešķirto aktīvu portfeļa naudas plūsmas ir fiksētas un tās nevar mainīt ne aktīvu izdevēji, ne trešās puses;
- i) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumā nav sadalītas dažādās daļās, veidojot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfeli šā punkta nolūkiem.

Neatkarīgi no pirmās daļas h) apakšpunkta apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības var izmantot aktīvus, ja naudas plūsmas ir fiksētas, izņemot attiecībā uz atkarību no inflācijas, ar nosacījumu, ka šie aktīvi atkārtos apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmas, kas ir atkarīgas no inflācijas.

Gadījumā, ja emitentiem vai trešām personām ir tiesības mainīt aktīva naudas plūsmas tādā veidā, ka ieguldītājs saņem pietiekamu kompensāciju, lai tas varētu iegūt tādas pašas naudas plūsmas, atkārtoti ieguldot aktīvos ar līdzvērtīgu vai labāku kredītkvalitāti, tiesības mainīt naudas plūsmas nediskvalificē aktīvu attiecībā uz pieļaujamību piešķirtajā portfeli saskaņā ar pirmās daļas h) apakšpunktu.

2. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas piemēro atbilstības pielāgojumu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfelim, nedrīkst no jauna izmantot metodi, kurā netiek ņemts vērā atbilstības pielāgojums. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas piemēro atbilstības pielāgojumu, vairs nespēj ievērot 1. punktā paredzētos nosacījumus, tā nekavējoties informē uzraudzības iestādi un veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai minētos nosacījumus atkal ievērotu. Ja šāda sabiedrība nespēj no jauna nodrošināt minēto nosacījumu ievērošanu divu mēnešu laikā no neatbilstības dienas, tā izbeidz piemērot atbilstības pielāgojumu visām tās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām un nepiemēro atbilstības pielāgojumu turpmākajā 24 mēnešu laikposmā.

3. Atbilstības pielāgojumu nepiemēro attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistībām, ja attiecīgajā bezriskā procentu likmju termiņstruktūrā, lai aprēķinātu visprecīzāko novērtējumu par šiem pienākumiem, ietver svārstīguma pielāgojumu saskaņā ar 77.d pantu vai pārejas pasākumu par bezriskā procentu likmēm saskaņā ar 308.c pantu.

77.c pants

Atbilstības pielāgojuma aprēķināšana

1. Attiecībā uz visām valūtām atbilstības pielāgojumu, kas minēts 77.b pantā, aprēķina saskaņā ar šādiem principiem:

a) atbilstības pielāgojumam jābūt vienādam ar šādu starpību:

- i) ikgadējo faktisko likmi, kas aprēķināta kā vienota diskonta likme, ja to piemēro apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmām, iegūst vērtību, kura ir vienāda ar saskaņā ar 75. pantu novērtēto piešķirto aktīvu portfeļa vērtību;
- ii) ikgadējo faktisko likmi, kas aprēķināta kā vienota diskonta likme, ja to piemēro apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmām, iegūst vērtību, kura ir vienāda ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību portfeļa visprecīzākā novērtējuma vērtību, attiecībā uz ko tiek ņemta vērā naudas vērtību laikā, izmantojot pamata bezriskā procenta likmju termiņstruktūru;

b) atbilstības pielāgojumā nedrīkst iekļaut pamata starpību, kas atspoguļo riskus, par kuriem arī turpmāk atbild apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības;

c) neatkarīgi no a) apakšpunkta pamata starpība jāpalielina, ja nepieciešams nodrošināt, ka atbilstības pielāgojums aktīviem, kuru kredīta kvalitāte ir zemāka nekā investīciju kategorija, nepārsniedz atbilstības pielāgojumus aktīviem, kuru kredīta kvalitāte atbilst investīciju kategorijai un kuru termiņš un aktīvu klase ir tāda pati;

d) ārējo kredīta novērtējumu izmantošanai atbilstības pielāgojuma aprēķināšanā jāatbilst 111. panta 1. punkta n) apakšpunktam.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā pamata starpība:

a) ir vienāda ar šādu elementu summu:

- i) kredīta starpība, kas atbilst aktīvu nepietiekamības varbūtībai;
- ii) kredīta starpību, kas atbilst gaidāmajam zaudējumam, ko rada aktīvu vērtības samazināšana;

b) riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām un centrālajām bankām ne mazāk par 30 % no ilgtermiņa vidējās starpības salīdzinājumā ar tāda paša termiņa aktīvu bezriskā procenta likmi, kredīta kvalitāti un aktīvu klasi, kas patāv finanšu tirgos.

- c) aktīviem, kas nav riska darījumi ar dalībvalstu centrālajām valdībām un centrālajām bankām, ne mazāk par 35 % no ilgtermiņa vidējās starpības salīdzinājumā ar tāda paša termiņa aktīvu bezriskā procenta likmi, kredīta kvalitāti un aktīvu klasi, kas pastāv finanšu tirgos.

Nepietiekamības iespējamību, kas minēta pirmās daļas a) apakšpunkta i) daļā, pamato ar ilgtermiņa saistību neizpildes statistiku, kas attiecas uz aktīviem saistībā ar to termiņu, kredīta kvalitāti un aktīvu klasi.

Ja uzticamu kredīta starpību nevar iegūt no saistību neizpildes statistikas, kas minēta otrajā daļā, pamata starpība ir vienāda ar to daļu no ilgtermiņa vidējās starpības, kura pārsniedz bezriskā procentu likmi, kas norādīta b) un c) apakšpunktā.

77.d pants

Attiecīgu bezriskā procentu likmju termiņstruktūras svārstīguma pielāgojums

1. Dalībvalstis var prasīt iepriekšēju uzraudzības iestāžu apstiprinājumu apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām, lai piemērotu svārstīguma pielāgojumu attiecīgai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai nolūkā aprēķināt visprecīzāko novērtējumu, kas minēts 77. panta 2. punktā.

2. Katrai attiecīgajai valūtai svārstīguma pielāgojums attiecīgai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai pamatojas uz starpību starp procentu likmi, ko varētu gūt no atsauces portfeli iekļautiem aktīviem šai valūtai un attiecīgā pamata bezriskā procentu likmju termiņstruktūru šai valūtai.

Atsauces portfelis valūtai ir reprezentatīvs attiecībā uz aktīviem, kas ir izteikti šajā valūtā un kas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām ir ieguldīti, lai segtu visprecīzāko novērtējumu par apdrošināšanas un pārapirošināšanas saistībām, kas denominētas šajā valūtā.

3. Svārstīguma pielāgojuma apjoms bezriskā procentu likmei atbilst 65 % no riskam koriģētas valūtas starpības.

Riska koriģētas valūtas starpību aprēķina kā atšķirību starp 2. punktā minēto starpību un daļu no šīs starpības, kas ir saistāma ar reālu novērtējumu par paredzamajiem zaudējumiem vai negaidītu kredītrisku, vai jebkuru citu risku saistībā ar aktīviem.

Svārstīguma pielāgojums attiecas tikai uz attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūru, kas nav iegūta ar ekstrapolāciju saskaņā ar 77.a pantu. Attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācija pamatojas uz minētajām pielāgotajām bezriskā procentu likmēm.

4. Katrai attiecīgajai valstij svārstīguma pielāgojumu bezriskā procentu likmēm, kas minētas 3. punktā, šis valsts valūtai pirms 65 % koeficienta piemērošanas palielina par atšķirību starp riska koriģētās valsts starpību un divkārtu riska koriģētu valūtas starpību, ja šī atšķirība ir pozitīva un riska koriģētā valsts starpība ir lielāka nekā 100 bāzes punkti. Palielinātu svārstīguma pielāgojumu piemēro, aprēķinot visprecīzāko novērtējumu par apdrošināšanas un pārapirošināšanas saistībām produktiem, kas pārdoti apdrošināšanas tirgū šajā valstī. Riska koriģētu valsts starpību aprēķina tādā pašā veidā kā riska koriģētu valūtas starpību šīs valsts valūtai, bet, pamatojoties uz atsauces portfeli, kas ir reprezentatīvs attiecībā uz aktīviem, kas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām ir ieguldīti, lai segtu visprecīzāko novērtējumu par apdrošināšanas un pārapirošināšanas saistībām produktiem, ko pārdod apdrošināšanas tirgū šajā valstī un denominē šīs valsts valūtā.

5. Svārstīguma pielāgojumu nepiemēro attiecībā uz apdrošināšanas saistībām, ja attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūrā, aprēķinot visprecīzāko novērtējumu par šīm saistībām, ir ietverts atbilstības pielāgojums saskaņā ar 77.b pantu.

6. Atkāpjoties no 101. panta, maksāspējas kapitāla prasība neattiecas uz risku zaudēt pamata pašu kapitālu svārstīguma pielāgojuma izmaiņu rezultātā.

*77.e pants***Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes izstrādātā tehniskā informācija**

1. EAFPI nosaka un publicē attiecībā uz katru attiecīgo valūtu šādu tehnisko informāciju vismaz reizi ceturksnī:
 - a) attiecīgo procentu likmju nulles riska termiņstruktūru, lai aprēķinātu 77. panta 2. punktā minēto visprecīzāko novērtējumu bez atbilstības pielāgojuma vai svārstīguma pielāgojuma;
 - b) katram attiecīgajam termiņam, kredīta kvalitātei un aktīvu klasei pamata starpību, lai aprēķinātu 77.c panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto atbilstības pielāgojumu;
 - c) katram attiecīgajam valsts apdrošināšanas tirgum svārstīguma pielāgojumu attiecīgai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, kas minēta 77.d panta 1. punktā.
2. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus tehnisko rezervju un pamata pašu kapitāla aprēķināšanai, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros attiecībā uz katru atbilstošo valūtu izklāsta 1. punktā minēto tehnisko informāciju. Minētajos īstenošanas aktos izmanto minēto informāciju.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 301. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras pieejamību, Komisija saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus.

3. Ja 1. punktā minēto tehnisko informāciju Komisija pieņem saskaņā ar 2. punktu, apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības izmanto šo tehnisko informāciju, lai aprēķinātu visprecīzāko novērtējumu saskaņā ar 77. pantu, atbilstības pielāgojumu saskaņā ar 77.c pantu un svārstīguma pielāgojumu saskaņā ar 77.d pantu.

Attiecībā uz valūtām un valstu tirgiem, ja 1. punkta c) apakšpunktā minētais pielāgojums nav noteikts 2. punktā minētos īstenošanas aktos, svārstīguma pielāgojumu nepiemēro attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, aprēķinot visprecīzāko novērtējumu.

*77.f pants***Ilgtermiņa garantiju pasākumu un kapitāla riska pasākumu pārskatīšana**

1. EAFPI reizi gadā un līdz 2021. gada 1. janvārim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par 77.a līdz 77.e un 106. panta, 138. panta 4. punkta un 304., 308.c un 308.d panta piemērošanu, tostarp par to deleģēto vai īstenošanas aktu piemērošanu, kas pieņemti saskaņā ar minētajām normām.

Uzraudzības iestādes reizi gadā šajā laikposmā EAFPI sniedz šādu informāciju:

- a) ilgtermiņa garantiju par apdrošināšanas produktiem pieejamība šo iestāžu dalībvalstu tirgos un apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību kā ilgtermiņa ieguldītāju rīcība;
- b) to apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību skaits, kas izmanto atbilstības pielāgojumu, svārstīguma pielāgojumu, atveseļošanās laikposma pagarinājumu saskaņā ar 138. panta 4. punktu, uz termiņu balstīta kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli, kura pamatā ir termiņš, un piemēro 308.c un 308.d pantā noteiktos pārejas pasākumus;
- c) atbilstības pielāgojuma, svārstīguma pielāgojuma, simetriskā pielāgojuma akciju kapitāla maksājumam mehānisma, uz termiņu balstīta kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa un 308. c un 308.d pantā noteikto pārejas pasākumu ietekme uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības finanšu stāvokli – valsts līmenī anonīmā veidā par katru sabiedrību;
- d) atbilstības pielāgojuma, svārstīguma pielāgojuma, simetriskā pielāgojuma akciju kapitāla maksājumam mehānisma, uz termiņu balstīta kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa iedarbība uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību īstenošanu ieguldīšanas pieeju un informācija par to, vai minētie pasākumi nodrošina kapitāla prasību nevēlamu atvieglojumu;

- e) visu saskaņā ar 138. panta 4. punktu veikto atveseļošanās laikposma pagarinājumu ietekme uz apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrību centieniem atjaunot to pašu kapitāla līmeni, kas atbilst maksāspējas kapitāla prasībām, vai samazināt riska profilu, lai nodrošinātu atbilstību maksāspējas kapitāla prasībām;
- f) ja apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības īsteno 308.c un 308.d pantā minētos pārejas pasākumus, tad informācija par to, vai tās ievēro 308.e pantā minētos pakāpeniskas ieviešanas plānus un mazākas paļaušanās uz šiem pārejas pasākumiem perspektīvu, tostarp uz pasākumiem, kas ir pieņemti vai drīzumā būtu jāpieņem sabiedrībām un uzraudzības iestādēm, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts reglamentācijas sistēmu.

2. EAFPI vajadzības gadījumā pēc apspriešanās ar ESRK un pēc sabiedriskas apspriešanās iesniedz Komisijai atzinumu, kurā novērtē no 77.a līdz 77.e un 106. panta, 138. panta 4. punkta un 304., 308.c un 308.d panta piemērošanu, tostarp to deleģēto vai īstenošanas aktu piemērošanu, kas pieņemti saskaņā ar minētajiem pantiem. Šo novērtējumu veic attiecībā uz ilgtermiņa garantijām par apdrošināšanas produktiem, apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrību kā ilgtermiņa ieguldītāju rīcību un plašākā nozīmē – finanšu stabilitāti.

3. Pamatojoties uz EAFPI iesniegto atzinumu, kas minēts 2. punktā, Komisija iensiedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2021. gada 1. janvārim vai attiecīgā gadījumā agrāk. Ziņojumā galveno uzmanību pievērš jo īpaši ietekmei uz:

- a) polises turētāja aizsardzību;
- b) Eiropa apdrošināšanas tirgu darbību un stabilitāti;
- c) iekšējo tirgu un jo īpaši uz konkurenci un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem Eiropa apdrošināšanas tirgos;
- d) apjomu, kādā apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrības turpina darboties kā ilgtermiņa ieguldītāji;
- e) gada maksas produktu pieejamību un izcenojumiem;
- f) konkurējošo produktu pieejamību un izcenojumiem;
- g) apdrošināšanas sabiedrību ilgtermiņa ieguldījumu stratēģijām attiecībā uz produktiem, kuriem piemēro 77.b un 77.c pantu saistībā ar citām ilgtermiņa garantijām;
- h) patērētāju izvēli un patērētāju informētību par risku;
- i) apdrošināšanas nozares diversifikācijas pakāpi un apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrību aktīvu portfeli;
- j) finanšu stabilitāti.

Papildus tam ziņojumu izstrādā, pamatojoties uz uzraudzības pieredzi saistībā ar no 77.a līdz 77.e un 106. panta, 138. panta 4. punkta un 304., 308.c un 308.d panta, tostarp saskaņā ar šiem pantiem pieņemto deleģēto vai īstenošanas aktu piemērošanu.

4. Komisijas ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīvo aktu priekšlikumus.”;

24) direktīvas 86. pantu aizstāj ar šādu:

“86. pants

Deleģētie akti un regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti

1. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, nosakot:

- a) aktuāra un statistikas metodiku, pēc kuras aprēķina visprecīzāko novērtējumu, kas minēts 77. panta 2. punktā;
- b) metodiku, principus un paņēmienus, lai noteiktu bezrisku procentu likmes termiņstruktūru, ar ko aprēķina visprecīzāko novērtējumu, kas minēts 77. panta 2. punktā;

- c) apstākļus, kādos aprēķina tehniskās rezerves kopumā vai kā visprecīzākā novērtējuma un riska rezerves summu, kā arī metodes, kuras izmanto gadījumā, ja tehniskās rezerves aprēķina kopumā, kā minēts 77. panta 4. punktā;
- d) metodes un pieņēmumus, ko izmanto riska rezerves aprēķināšanā, tostarp izmantojamā pašu kapitāla summas noteikšanu, kas vajadzīga, lai atbalstītu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas saistības un kapitāla vērtības likmes kalibrēšanu, kā minēts 77. panta 5. punktā;
- e) darījumu veidus, uz kuru pamata jāsadala apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas saistības, lai aprēķinātu tehniskās rezerves, kas minētas 80. pantā;
- f) standartus, kas jāievēro attiecībā uz tehnisko rezervju aprēķinā izmantoto datu atbilstības, pilnīguma un precizitātes nodrošināšanu, un īpašus nosacījumus, ar kādiem visprecīzākā novērtējuma aprēķinam būtu atbilstīgi izmantot tuvinājumus, tostarp individuālas pieejas, kā minēts 82. pantā;
- g) specifikācijas attiecībā uz 77.b panta 1. punktā minētajām prasībām, tostarp metodes, pieņēmumus un standarta parametrus, kas jāizmanto, aprēķinot 77.b panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto mirstības riska stresa scenāriju;
- h) specifikācijas attiecībā uz 77.c pantā minētajām prasībām, tostarp pieņēmumus un metodes, kas jāizmanto, aprēķinot atbilstības pielāgojumu un vērtību pamatstarpību;
- i) metodes un pieņēmumus, kas ir jāizmanto, aprēķinot 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, tostarp aprēķinot minētā panta 2. punktā minētās vērtību starpības aprēķināšanas formulu.

2. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz tehnisko rezervju aprēķināšanas metodēm, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot:

- a) metodiku, kas jāizmanto, aprēķinot 81. pantā minēto darījumu partnera saistību nepildīšanas pielāgojumu, ar ko paredzēts izlīdzināt paredzamos zaudējumus darījumu partnera saistību nepildīšanas dēļ;
- b) vajadzības gadījumā – vienkāršotas metodes un paņēmienus, ar ko aprēķināt tehniskās rezerves, lai nodrošinātu to, ka a) un d) apakšpunktā minētās aktuāra un statistikas metodes ir pielāgotas apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību, tostarp kaptīvo apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību, risku veidam, pakāpei un sarežģītībai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

3. Lai nodrošinātu 77.b panta vienveidīgas piemērošanas apstākļus, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām 77.b panta 1. punktā minēto atbilstības pielāgojuma piemērošanas apstiprināšanai.

EAFPI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 31. oktobrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

25) direktīvas 92. pantu groza šādi:

- a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“Deleģētie akti un regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti”;

- b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā pašu kapitāla noteikšanu, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, ar kuriem precizē kritērijus, pēc kuriem uzraudzības iestādes piešķir apstiprinājumu papildu pašu kapitālam saskaņā ar 90. pantu.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

1.a Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, precizējot rīcību saistībā ar līdzdalību 212. panta 2. punkta trešās daļas nozīmē finanšu iestādēs un kredītiestādēs attiecībā uz pašu kapitāla noteikšanu.”;

c) pievieno šādu punktu:

“3. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 90. panta piemērošanai, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām uzraudzības iestāžu apstiprinājuma piešķiršanai papildu pašu kapitāla izmantošanai.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2014. gada 31. oktobrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

26) direktīvas 97. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“97. pants

Deleģētie akti un regulatīvie tehniskie standarti

1. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, nosakot to pašu kapitāla posteņu sarakstu, ietverot 96. pantā minētos, kurus uzskata par atbilstīgiem 94. pantā izklāstītajiem kritērijiem; šajā sarakstā katram pašu kapitāla postenim norādot precīzu to pazīmju apraksts, kas noteica tā klasifikāciju;

2. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz pašu kapitāla klasifikāciju, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, precizējot metodes, ko izmanto uzraudzības iestādes, apstiprinot novērtēšanas un klasificēšanas metodes pašu kapitāla posteņiem, kas nav iekļauti 1. punktā minētajā sarakstā.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

Komisija regulāri pārbauda un vajadzības gadījumā atjaunina 1. punktā minēto sarakstu, ņemot vērā norises tirgū.”;

27) direktīvas 99. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“99. pants

Deleģētie akti par pašu kapitāla atbilstību

Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, nosakot:

- a) kvantitatīvus ierobežojumus, kas minēti 98. panta 1. un 2. punktā;
- b) pielāgojumus, kas jāveic, lai atspoguļotu to pašu kapitāla posteņu pārnesamības nepietiekamību, kurus var izmantot vienīgi, lai segtu zaudējumus, kas rodas saistībā ar atsevišķu pasīvu segmentu vai atsevišķiem riskiem (norobežotie līdzekļi).”;

28) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“109.a pants

Saskaņoti tehniskie sākumdati standarta formulai

1. Lai aprēķinātu maksātspējas kapitāla prasību saskaņā ar standarta formulu, EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu ārējo kredīta novērtēšanas institūciju (ĀKNI) kredītu novērtējumu sadalījumam atbilstoši objektīvai kredīta kvalitātes pakāpju skalai un piemērojot pakāpes, kas noteiktas saskaņā ar 111. panta 1. punkta n) apakšpunktu.

EUI Apvienotā komiteja līdz 2015. gada 30. jūnijam iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

2. Lai nodrošinātu vienotus šī panta piemērošanas nosacījumus un sekmētu 105. panta 5. punktā minētā tirgus riska moduļa aprēķināšanu, sekmējot 105. panta 6. punktā minētā darījumu partneru saistību nepildīšanas riska moduļa aprēķināšanu, izvērtējot 101. panta 5. punktā minētās riska mazināšanas metodes un aprēķinot tehniskās rezerves, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par:

- a) to reģionālo valdību un vietējo varas iestāžu sarakstu, ar kurām riska darījumus uzskata par riska darījumiem ar centrālo valdību tajā jurisdikcijā, kur tā reģistrēta, ar nosacījumu, ka nepastāv šādu riska darījumu atšķirības, kas saistītas ar šo iestāžu īpašām tiesībām gūt ienākumu un pastāv īpašas iestāžu vienošanās, kuru mērķis ir mazināt saistību nepildīšanas risku;
- b) akciju indeksu, kas minēts 106. panta 2. punktā, saskaņā ar sīki izstrādātiem kritērijiem, kuri noteikti saskaņā ar 111. panta 1. punkta c) un o) apakšpunktu;
- c) pielāgojumiem valūtām, kas ir piesaistītas euro, lai aprēķinātu 105. panta 5. punktā minēto valūtas riska apakšmoduli saskaņā ar sīki izstrādātiem kritērijiem attiecībā uz pielāgojumiem valūtām, kas ir piesaistītas euro, lai sekmētu valūtas riska apakšmoduļa aprēķināšanu, kā paredzēts 111. panta 1. punkta p) apakšpunktā.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 30. jūnijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

3. EAFPI vismaz reizi ceturksnī publicē tehnisko informāciju, tostarp informāciju par 106. pantā minēto simetrisko pielāgojumu.

4. Lai nodrošinātu vienotus šī panta piemērošanas nosacījumus un sekmētu 105. panta 4. punktā minēto veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļa aprēķināšanu, EAFPI, ņemot vērā attiecīgo dalībvalstu uzraudzības iestāžu sniegtos aprēķinus, izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, par standartnovirzēm attiecībā uz konkrētiem dalībvalstu normatīvajiem aktiem, kuri pieļauj veselības riska atlīdzības prasību maksājumu sadalījumu starp apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām un kuri atbilst 5. punkta kritērijiem un citiem kritērijiem, kas paredzēti deleģētos aktos.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 30. jūnijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

5. Šā panta 4. punktā minētie īstenošanas tehniskie standarti attiecas tikai uz dalībvalstu normatīvajiem pasākumiem, kuri atļauj veselības risku atlīdzības prasību maksājumu sadalījumu starp apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām un kuri atbilst šādiem kritērijiem:

- a) veselības riska atlīdzības prasību maksājumu sadalījuma mehānisms ir pārredzams un pilnībā precizēts pirms tā pārskata gada sākuma, uz kuru tas attiecas;
- b) veselības riska atlīdzības prasību maksājumu sadalījuma mehānisms, to apdrošināšanas sabiedrību skaits, kas ir veselības riska izlīdzināšanas sistēmas (VRIS) dalībnieces, kā arī darbības veida, uz ko attiecas VRIS, riska faktori nodrošina to, ka visu VRIS dalībnieču darbības veidu, uz ko attiecas VRIS, ikgadējo zaudējumu svārstība tiek būtiski samazināta ar VRIS palīdzību gan attiecībā uz apdrošināšanas prēmijām, gan uz rezervju risku;

- c) veselības apdrošināšana, uz ko attiecas VRIS, ir obligāta un darbojas kā daļēja vai pilnīga alternatīva veselības apdrošināšanai, ko sniedz tiesību aktos paredzētās sociālā nodrošinājuma sistēmas;
- d) ja veselības apdrošināšanas sabiedrības, kas ir VRIS dalībnieces, nepilda savas saistības, viena vai vairākas dalībvalstu valdības garantē tādu apdrošinājuma ņēmēju prasību pilnīgu izpildi, kas ir saistītas ar apdrošināšanas darbību, uz ko attiecas VRIS.

Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus, ar ko nosaka papildu kritērijus valstu normatīvo aktu noteikumiem un metodoloģiju un prasības šā panta 4. punktā minēto standartnoviržu aprēķināšanai.”;

29) direktīvas 111. pantu aizstāj ar šādu:

“111. pants

Deleģētie akti un regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti attiecībā uz 103.–109. pantu

1. Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus, nosakot:
 - a) standarta formulu atbilstīgi 101. pantam un 103.–109. pantam;
 - b) jebkurus apakšmoduļus, kas nepieciešami vai kas precīzāk nosedz riskus, uz kuriem attiecas 104. pantā minētie attiecīgie riska moduļi, kā arī jebkuri turpmākie atjauninājumi;
 - c) metodes, pieņēmumus un standarta parametrus, kas jākalibrē atbilstoši 101. panta 3. punktā minētajam ticības līmenim un jāizmanto, aprēķinot 104., 105. un 304. pantā norādītās pamata maksāspējas kapitāla prasības katru riska moduli vai apakšmoduli, simetriskās pielāgošanas mehānismu un mēnešu skaitā izteiktu attiecīgo laikposmu, kā minēts 106. pantā, kā arī attiecīgu pieeju 304. pantā minētās metodes iekļaušanai maksāspējas kapitāla prasībā, aprēķinot to pēc standarta formulas;
 - d) korelācijas parametrus, vajadzības gadījumā iekļaujot IV pielikumā noteiktos parametrus, un procedūras šo parametru atjaunināšanai;
 - e) ja apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības izmanto riska mazināšanas metodes, – metodes un pieņēmumus, kas jāizmanto, lai novērtētu attiecīgās sabiedrības riska profila pārmaiņas un pielāgotu maksāspējas kapitāla prasības aprēķinu;
 - f) kvalitatīvos kritērijus, kas jāizpilda ar e) apakšpunktā minētajām riska mazināšanas metodēm, lai nodrošinātu to, ka risks ir faktiski nodots trešai personai;
 - fa) metodi un parametrus, kas jāizmanto, aprēķinot kapitāla prasību attiecībā uz darījumu partneru saistību neievērošanas risku, ja darījumus uzskata par riska darījumiem ar atbilstīgiem centrāliem darījumu partneriem; minētie parametrinodrošina konsekventu rīcību, ja šādus darījumus veic kredītiestādes un finanšu iestādes Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. un 26. apakšpunkta nozīmē;
 - g) metodes un parametrus, kas jāizmanto, novērtējot 107. pantā minēto kapitāla prasību operacionālajam riskam, ietverot 107. panta 3. punktā noteiktos procentus;
 - h) metodes un pielāgojumus, kas jāizmanto, lai atspoguļotu riska diversifikācijas samazināto apjomu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām saistībā ar norobežotiem līdzekļiem;
 - i) metodes, kas jāizmanto, aprēķinot 108. pantā minēto pielāgojumu tehnisko rezervju zaudējumu vai atlikto nodokļu segšanas spējai;
 - j) standarta parametru apakšgrupu dzīvības, nedzīvības un veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļos, ko var aizstāt ar sabiedrības īpašajiem parametriem, kā norādīts 104. panta 7. punktā;

- k) standartizētās metodes, kas jāizmanto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, aprēķinot j) apakšpunktā norādītos sabiedrības īpašos parametrus un citus kritērijus attiecībā uz izmantoto datu pilnīgumu, precizitāti un atbilstību, kas jāievēro pirms uzraudzības iestāžu apstiprinājuma saņemšanas kopā ar kārtību, kas jāievēro šāda apstiprinājuma saņemšanai;
- l) īpašu apakšmoduļu un riska moduļu vienkāršotus aprēķinus, kā arī kritērijus, kas jāievēro apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, ietverot kaptīvās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, lai tās būtu tiesīgas izmantot katru no šiem vienkāršošanas veidiem, kā norādīts 109. pantā;
- m) pieeju, kas jāizmanto attiecībā uz saistītajām sabiedrībām 212. panta nozīmē maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā, jo īpaši aprēķinot kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli, kas minēts 105. panta 5. punktā, ņemot vērā varbūtējo samazinājumu šo saistīto sabiedrību vērtības svārstīgumā, kas rodas no šo ieguldījumu stratēģiskā rakstura, kā arī ietekmi, kādu dalības sabiedrība atstāj uz šīm saistītajām sabiedrībām;
- n) veidu, kā izmantot ĀKNI veiktos ārējos kredīta novērtējumus maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā saskaņā ar standarta formulu un ārējo kredīta novērtējumu pielīdzinājumu kredīta kvalitātes pakāpju skalai, kura minēta 109.a panta 1. punktā un atbilst ĀKNI veikto ārējo kredīta novērtējumu izmantošanai kapitāla prasības aprēķinā kredītiestādēm un finanšu iestādēm kā tās definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā un 4. panta 1. punkta 26. apakšpunktā;
- o) sīki izstrādātus kritērijus 109.a panta 2. punkta c) apakšpunktā minētā akciju indeksa noteikšanai;
- p) sīki izstrādātus kritērijus attiecībā uz pielāgojumu valūtām, kas ir piesaistītas euro, lai sekmētu 109.a panta 2. punkta d) apakšpunktā minētā valūtas riska apakšmoduļa aprēķināšanu;
- q) nosacījumus, lai iedalītu kategorijās 109.a panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās reģionālās valdības un vietējās varas iestādes.

2. Lai nodrošinātu šā panta vienveidīgu piemērošanu, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām uzraudzības iestāžu apstiprinājuma piešķiršanai izmantot 1. punkta k) apakšpunktā minētos sabiedrības īpašos parametrus.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2014. gada 31. oktobrim.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

3. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim novērtē to metožu, pieņēmumu un standarta parametru piemērotību, kuri izmantoti, aprēķinot maksātspējas kapitāla prasību ar standarta formulas palīdzību. Tā jo īpaši ņem vērā visu aktīvu veidu un finanšu instrumentu darbību, to ieguldītāju rīcību, kuri iegulda minētajos aktīvos un finanšu instrumentos, kā arī tendences starptautisku standartu noteikšanā finanšu pakalpojumu jomā. Dažu aktīvu veidu pārskatīšanu var noteikt par prioritāti. Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumus šīs direktīvas vai saskaņā ar to pieņemto īstenošanas vai deleģēto aktu grozīšanai.

4. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz maksātspējas kapitāla prasību, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu kvantitatīvus ierobežojumus un aktīvu atbilstības kritērijus, ja minētie riski nav pietiekami segti ar apakšmoduli.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

Minētos regulatīvos tehniskos standartus piemēro aktīviem, ar ko sedz tehniskās rezerves, izņemot aktīvus, kuri ir attiecināmi uz dzīvības apdrošināšanas līgumiem, ja to ieguldījumu risku sedz apdrošinājuma ņēmēji. Komisija tos pārskata, ņemot vērā standarta formulas un finanšu tirgu attīstību.”;

30) direktīvas 114. pantu aizstāj ar šādu:

“114. pants

Deleģētie akti un īstenošanas tehniskie standarti attiecībā uz maksātspējas kapitāla prasību iekšējiem modeļiem

1. Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus, nosakot:
 - a) pielāgojumus 120. līdz 125. pantā minētajiem standartiem, ņemot vērā daļējā iekšējā modeļa ierobežoto piemērošanas jomu;
 - b) veidu, kādā daļēju iekšēju modeli pilnībā jāiekļauj maksātspējas kapitāla prasības standarta formulā, kas minēta 113. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un prasības alternatīvu integrācijas metožu izmantošanai.
2. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta piemērošanai, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām attiecībā uz:
 - a) iekšējā modeļa apstiprināšanu saskaņā ar 112. pantu un
 - b) būtisku iekšējā modeļa izmaiņu un tās politikas izmaiņu apstiprināšanu, ar kuru saskaņā maina 115. pantā minēto iekšējo modeli.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2014. gada 31. oktobrim.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

31) direktīvas 127. pantu aizstāj ar šādu:

“127. pants

Deleģētie akti attiecībā uz 120. līdz 126. pantu

Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz 120. līdz 126. pantu, lai veicinātu riska profila labāku novērtēšanu un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības pārvaldīšanu attiecībā uz iekšējo modeļu izmantošanu visā Savienībā.”;

32) direktīvas 129. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta d) apakšpunkta i), ii) un iii) punktu aizstāj ar šādiem:
 - “i) EUR 2 500 000 nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, ietverot kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības, izņemot gadījumu, kad ir nosegti visi vai daži no riskiem, kas minēti vienā no kategorijām, kas uzskaitītas I pielikuma A daļas apdrošināšanas veidos no 10. līdz 15., un šajā gadījumā minimālā vērtība ir EUR 3 700 000;
 - ii) EUR 3 700 000 dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, tostarp kaptīvām apdrošināšanas sabiedrībām;
 - iii) EUR 3 600 000 pārapdrošināšanas sabiedrībām, izņemot kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrības, kuru gadījumā minimālā kapitāla prasība nav mazāka par EUR 1 200 000.”;
- b) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Laikposmā, kas beidzas ne vēlāk kā 2017. gada 31. decembrī, dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai pirmajā daļā minēto procentu piemērošanu tikai attiecībā uz sabiedrības maksātspējas kapitāla prasību, ko aprēķina atbilstīgi VI nodaļas 4. iedaļas 2. apakšiedaļai.”;
- c) panta 4. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Lai aprēķinātu 3. punktā minētos ierobežojumus, sabiedrībām neliek aprēķināt maksātspējas kapitāla prasību par ceturksni.”;

d) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“5. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par dalībvalstu noteikumiem un uzraudzības iestāžu praksi, ko tās īsteno atbilstīgi no 1. līdz 4. punktam.”;

33) direktīvas 130. pantu aizstāj ar šādu:

“130. pants

Deleģētie akti

Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus, ar ko precizē minimālā kapitāla prasības aprēķināšanu, kā norādīts 128. un 129. pantā.”;

34) direktīvas 131. panta pirmajā daļā datumus “2012. gada 31. oktobris” un “2013. gada 31. oktobris” aizstāj attiecīgi ar “2015. gada 31. decembris” un “2016. gada 31. decembris”;

35) direktīvas 135. pantu aizstāj ar šādu:

“135. pants

Deleģētie akti un regulatīvie tehniskie standarti attiecībā uz kvalitātes prasībām

1. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija var pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu kvalitatīvas prasības šādās jomās:

a) ieguldījumu risku noteikšana, mērīšana, uzraudzība un pārvaldība saistībā ar 132. panta 2. punkta pirmo daļu;

b) to īpašo risku noteikšana, mērīšana, uzraudzība un pārvaldība, kas izriet no ieguldījumiem atvasinātajos instrumentos un aktīvos, kas minēti 132. panta 4. punkta otrajā daļā, un noteikšana kādā apmērā šādu aktīvu izmantošana ir uzskatāma par riska samazināšanu vai efektīvu portfeļa pārvaldību, kā minēts 132. panta 4. punkta trešajā daļā.

2. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, ar kuriem nosaka:

a) prasības, kas jāievēro uzņēmumiem, kuri pārstrukturē aizņēmumus tirgojamos vērtspapīros un citos finanšu instrumentos (iniciatori vai sponsori), lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai būtu atļauts ieguldīt šādos vērtspapīros vai instrumentos, kas izlaisti pēc 2011. gada 1. janvāra, tostarp prasības, kas nodrošina, ka iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs pastāvīgi saglabā būtisku tīro ekonomisko ieinteresētību, kas jebkurā gadījumā nav mazāka par 5 %;

b) kvalitātes prasības, kas jāievēro apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras iegulda šādos vērtspapīros vai instrumentos;

c) sīki izstrādātu aprakstu par apstākļiem, kādos var noteikt proporcionālu papildu kapitāla palielinājumu, ja tiek pārkāptas šā punkta a) un b) apakšpunktā noteiktās prasības, neskarot 101. panta 3. punktu.

3. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz 2. punkta c) apakšpunktu, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot šajā apakšpunktā minētā proporcionālā papildu kapitāla palielinājuma aprēķināšanas metodoloģiju.

Pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus Komisijai piešķir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.”;

36) direktīvas 138. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Tādu ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu gadījumā, par kuriem ir paziņojusi EAFPI un kuri skar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas pārstāv nozīmīgu tirgus daļu vai skartos uzņēmējdarbības veidus, un vajadzības gadījumā pēc apspriešanās ar ESRK uzraudzības iestāde var attiecīgajām sabiedrībām pagarināt 3. punkta otrajā daļā noteikto laikposmu, nosakot maksimāli septiņu gadu laikposmu, ņemot vērā visus būtiskos faktorus, tostarp tehnisko rezervju vidējo termiņu.

Neskarot EAFPI pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 18. pantu, saskaņā ar šo punktu EAFPI pēc attiecīgās uzraudzības iestādes lūguma paziņo par ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu esamību. Attiecīgā uzraudzības iestāde var iesniegt šādu lūgumu, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas pārstāv būtisku tirgus daļu vai skartos uzņēmējdarbības veidus, visticamāk, nespēj izpildīt kādu no 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Ārkārtēji nelabvēlīgi apstākļi ir tad, ja to apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kurām ir būtiska ietekme tirgū vai kuru noteikti darījumu veidi tikusi ietekmēti, finanšu stāvokli nopietni vai nelabvēlīgi ietekmē viens vai vairāki šādi nosacījumi:

- a) neparedzēts, straujš un pārmērīgs kritums finanšu tirgos;
- b) nemainīgi zemu procentu likmju vide;
- c) katastrofāls notikums, kam ir spēcīga ietekme.

EAFPI sadarbībā ar attiecīgo valsts uzraudzības iestādi regulāri novērtē, vai vēl pastāv otrajā daļā minētie apstākļi. Ja ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu vairs nav, EAFPI paziņo par to sadarbībā ar attiecīgo valsts uzraudzības iestādi.

Attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ik pēc trim mēnešiem iesniedz savai uzraudzības iestādei progresa ziņojumu, kurā izklāstīti veiktie pasākumi un panāktais progress, lai nodrošinātu maksātpējas kapitāla prasības segšanai paredzētā atbilstīgā pašu kapitāla līmeņa atjaunošanu vai riska profila samazināšanu, lai garantētu atbilstību maksātpējas kapitāla prasībai.

Pagarinājumu, kas minēts pirmajā daļā, anulē, ja progresa ziņojumā redzams, ka maksātpējas kapitāla prasības segšanai izmantojamā pašu kapitāla līmeņa atjaunošanā vai riska profila samazināšanā, lai nodrošinātu atbilstību maksātpējas kapitāla prasībai, nav bijis būtiska progresa laikā no dienas, kad konstatēta neatbilstība starp maksātpējas kapitāla prasību, līdz progresa ziņojuma iesniegšanas dienai.”;

37) direktīvas 143. pantu aizstāj ar šādu:

“143. pants

Deleģētie akti un regulatīvie tehniskie standarti attiecībā uz 138. panta 4. punktu

1. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, papildinot ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu veidus un precizējot, kādi faktori un kritēriji jāņem vērā EAFPI, paziņojot par ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu rašanos, un kādi – uzraudzības iestādēm, nosakot atveseļošanās perioda pagarinājumu saskaņā ar 138. panta 4. punktu.

2. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz 138. panta 2. punktu, 139. panta 2. punktu un 141. pantu, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot sanācības plānu, kas minēts 138. panta 2. punktā, un finanšu shēmu, kas minēta 139. panta 2. punktā, un ņemot vērā 141. pantu, pienācīgi cenšoties izvairīties no procikliskas ietekmes.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.”;

38) direktīvas 149. pantu aizstāj ar šādu:

“149. pants

Riska vai saistību rakstura pārmaiņas

Ja apdrošināšanas sabiedrība paredzējusi mainīt 147. pantā minēto informāciju, pārmaiņas izdarāmas saskaņā ar 147. un 148. pantā paredzēto procedūru.”;

39) direktīvas 155. pantu groza šādi:

a) 3. punktā aiz pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Turklāt piederības vai uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde var vērsties ar šo jautājumu EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.”;

b) 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Dalībvalstis informē Komisiju un EAFPI par to gadījumu skaitu un veidu, kuros ir bijis atteikums saskaņā ar 146. un 148. pantu vai kuros veikti pasākumi saskaņā ar šā panta 3. un 4. punktu.”;

40) aiz direktīvas 158. panta 2. punkta pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Turklāt piederības vai uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāde var vērsties ar šo jautājumu EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.”;

41) direktīvas 159. pantu aizstāj ar šādu:

“159. pants

Statistikas dati par pārrobežu darbībām

Visas apdrošināšanas sabiedrības informē kompetento uzraudzības iestādi piederības dalībvalstī par prēmiju, prasību un komisijas maksu apmēru, neatskaitot pārapdrošināšanu, atsevišķi attiecībā uz darījumiem, ko tās veic, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību, un darījumiem, ko tās veic saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus, par katru dalībvalsti šādi:

a) attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu atbilstoši uzņēmējdarbības veidiem saskaņā ar attiecīgo deleģēto aktu;

b) attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu atbilstoši katram uzņēmējdarbības veidam saskaņā ar attiecīgo deleģēto aktu.

Attiecībā uz I pielikuma A daļas 10. veidu, izņemot pārvaldītāja atbildību, attiecīgā sabiedrība informē uzraudzības iestādi arī par prasījumu iesniegšanas biežumu un vidējām izmaksām.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde iesniedz pirmajā un otrajā daļā norādīto informāciju saprātīgā termiņā apkopotā veidā pēc attiecīgo visu pārējo dalībvalstu pieprasījuma nosūta to uzraudzības iestādēm.”;

42) direktīvas 172. pantu aizstāj ar šādu:

“172. pants

Līdzvērtība attiecībā uz pārapdrošināšanas sabiedrībām

1. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, nosakot kritērijus, lai novērtētu, vai maksātspējas režīms, ko trešā valsts piemēro attiecībā uz to sabiedrību pārapdrošināšanas darījumiem, kuru galvenais birojs atrodas minētajā trešā valstī, ir līdzvērtīgs I sadaļā noteiktajam.

2. Ja trešā valsts ir izpildījusi saskaņā ar 1. punktu pieņemtos kritērijus, Komisija atbilstīgi 301.a pantam un ar atbalstu, ko EAFPI sniedz saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu, var pieņemt deleģētos aktus, nosakot, ka maksātspējas režīms, ko trešā valsts piemēro attiecībā uz to sabiedrību pārapdrošināšanas darījumiem, kuru galvenais birojs atrodas minētajā trešā valstī, ir līdzvērtīgs I sadaļā noteiktajam.

Minētos deleģētos regulāri pārskata, ņemot vērā jebkādas nozīmīgas pārmaiņas I sadaļā noteiktajā uzraudzības režīmā un trešās valsts uzraudzības režīmā.

EAFPI pirmajā daļā minēto visu trešo valstu sarakstu publicē un atjaunina savā tīmekļa vietnē.

3. Ja saskaņā ar 2. punktu trešās valsts maksātspējas režīms ir atzīts par līdzvērtīgu šajā direktīvā noteiktajam maksātspējas režīmam, uz pārapdrošināšanas līgumiem, kas noslēgti ar tām sabiedrībām, kuru galvenais birojs atrodas minētajā trešā valstī, attiecinā tādus pašus nosacījumus kā apdrošināšanas līgumiem, kas noslēgti ar sabiedrību, kura licencēta saskaņā ar šo direktīvu.

4. Atkāpjoties no 2. punkta un pat tad, ja atbilstīgi 1. punktam precizētie kritēriji nav izpildīti, Komisija saskaņā ar 301.a pantu uz noteiktu laiku ar atbalstu, ko EAFPI sniedz saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu, var pieņemt deleģētos aktus, nosakot, ka maksātspējas režīms, ko trešā valsts piemēro attiecībā uz to sabiedrību pārapsūtināšanas darījumiem, kuru galvenais birojs atrodas minētajā trešā valstī, pagaidām ir līdzvērtīgs I sadaļā noteiktajam režīmam, ja minētā trešā valsts atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

- a) trešā valsts ir paziņojusi Savienībai par apņemšanos pieņemt un piemērot maksātspējas režīmu, ko pirms minētā noteiktā laikposma beigām saskaņā ar 2. punktu var novērtēt kā līdzvērtīgu, un iesaistīties līdzvērtības novērtēšanas procesā;
- b) trešā valsts ir izstrādājusi darba programmu, lai izpildītu a) apakšpunktā minēto apņemšanos;
- c) trešā valsts ir piešķirusi pietiekami daudz resursu, lai izpildītu a) apakšpunktā minēto apņemšanos;
- d) trešā valsts piemēro maksātspējas režīmu, kas pamatojas uz riska faktoru un ļauj noteikt kvantitatīvas un kvalitatīvas maksātspējas prasības, kā arī prasības attiecībā uz uzraudzības pārskatiem un pārredzamību;
- e) trešā valsts noslēgusi rakstiskas vienošanās par sadarbību un apmaiņu ar konfidenciālu uzraudzības informāciju ar EAFPI un uzraudzības iestādēm;
- f) trešā valstī ir neatkarīga uzraudzības sistēma; un
- g) trešā valsts ir noteikusi dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumus visām personām, kas rīkojas uzraudzības iestāžu vārdā, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu ar EAFPI un uzraudzības iestādēm.

Deleģētajos aktos par pagaidu līdzvērtību ņem vērā Komisijas ziņojumus saskaņā ar 177. panta 2. punktu. Minētos deleģētos aktus regulāri pārskata, pamatojoties uz attiecīgās trešās valsts progresu ziņojumiem, ko vienu reizi gadā iesniedz novērtēšanai Komisijai. EAFPI palīdz Komisijai novērtēt minētos progresu ziņojumus.

EAFPI pirmajā daļā minēto visu trešo valstu sarakstu publicē un atjaunina savā tīmekļa vietnē.

Saskaņā ar 301.a pantu Komisija var pieņemt deleģētos aktus, sīkāk precizējot pirmajā daļā paredzētos nosacījumus.

5. Šā panta 4. punkta pirmajā daļā minētais ierobežotais laikposms beidzas 2020. gada 31. decembrī vai dienā, kad saskaņā ar 2. punktu attiecīgās trešās valsts uzraudzības režīms tiek atzīts par līdzvērtīgu I sadaļā noteiktajam, atkarībā no tā, kurš brīdis ir agrāks.

Minēto laikposmu var pagarināt uz laikposmu līdz vienam gadam, ja tas nepieciešams, lai EAFPI un Komisija veiktu līdzvērtības novērtējumu 2. punkta nolūkiem.

6. Pārapsūtināšanas līgumiem, kas noslēgti ar sabiedrībām, kuru galvenie biroji atrodas trešā valstī, kuras uzraudzības režīms saskaņā ar 4. punktu ir atzīts par pagaidām līdzvērtīgu, piemēro 3. punkta nosacījumus. Šīs direktīvas 173. pantu piemēro arī pārapsūtināšanas sabiedrībām, kuru galvenie biroji atrodas trešā valstī, kuras uzraudzības režīms saskaņā ar 4. punktu ir atzīts par pagaidām līdzvērtīgu.”;

43) direktīvas 176. pantu aizstāj ar šādu:

“176. pants

Informācija, ko dalībvalstis sniedz Komisijai un EAFPI

Dalībvalstu uzraudzības iestādes informē Komisiju, EAFPI un citu dalībvalstu uzraudzības iestādes par visām atļaujām, kas piešķirtas tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura vienu vai vairākus mātesuzņēmumus reglamentē kādas trešās valsts tiesību akti.

Minētajā informācijā ietver arī norādi par attiecīgās grupas struktūru.

Ja sabiedrība, uz kuru attiecas trešās valsts tiesību akti, iegūst līdzdalību Savienībā licencētā apdrošināšanas vai pārapsūtināšanas sabiedrībā, kas padarītu šo apdrošināšanas vai pārapsūtināšanas sabiedrību par šīs trešās valsts sabiedrības meitasuzņēmumu, piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes informē Komisiju, EAFPI un pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes.”;

44) direktīvas 177. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis informē Komisiju un EAFPI par visām lielākajām grūtībām, ar kādām saskaras to apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, reģistrējot savu uzņēmējdarbību trešā dalībvalstī un darbojoties tajā vai veicot darbības šajā valstī.”;

45) direktīvas 210. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, precizējot šā panta 1. punktā minētos noteikumus par to risku uzraudzību, vadību un kontroli, kas rodas ierobežotas pārapdrošināšanas darījumos.”;

46) direktīvas 211. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, precizējot šādus kritērijus uzraudzības iestāžu apstiprinājuma saņemšanai:

- a) licences piemērošanas jomu;
- b) obligātos nosacījumus, kas ietverami visos noslēgtajos līgumos;
- c) īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības vadītāju 42. pantā minētās atbilstības un piemērotības prasības;
- d) atbilstības un piemērotības prasības, kas izvirzītas akcionāriem vai dalībniekiem, kuriem ir būtiska līdzdalība īpašam nolūkam dibinātā sabiedrībā;
- e) stabilas administratīvās un grāmatvedības procedūras, piemērotus iekšējās kontroles mehānismus un riska vadības prasības;
- f) grāmatvedības, konsultatīvās uzraudzības un statistiskās informācijas prasības;
- g) maksātspējas prasības.

2.a Lai nodrošinātu 211. panta 1. un 2. punkta vienādas piemērošanas nosacījumus, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus procedūrām, kas jāievēro, piešķirot uzraudzības iestāžu apstiprinājumu īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību izveidošanai, un formātiem un paraugiem, kas jāizmanto 2. punkta f) apakšpunkta nolūkā.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2014. gada 31. oktobrim.

Pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus Komisijai piešķir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

2.b Lai nodrošinātu 211. panta 1. un 2. punkta vienādus piemērošanas nosacījumus, EAFPI var izstrādāt īstenošanas tehniskos standartu projektus procedūrām, kas jāievēro, īstenojot sadarbību un informācijas apmaiņu starp uzraudzības iestādēm, ja īpašam nolūkam dibinātā sabiedrība, kura pārņem risku no apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, ir dibināta dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir izsniegta licence.

Pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus Komisijai piešķir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

3. Uz īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kas licencētas līdz 2015. gada 31. decembrim, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kura licencējusi īpašam nolūkam dibināto sabiedrību. Tomēr uz jebkuru jaunu darbību, ko īpašam nolūkam dibinātā sabiedrība uzsākusi pēc minētās dienas, attiecas 1., 2. un 2.a punkts.”;

47) direktīvas 212. panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) “uzraudzības iestāžu kolēģija” ir pastāvīga, bet elastīga struktūrvienība, kas atbildīga par sadarbību, koordināciju un tādu lēmumu pieņemšanas veicināšanu, kas saistīti ar grupas uzraudzību.”;

48) direktīvas 216. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādas daļas:

“Šādā gadījumā uzraudzības iestāde paskaidro savu lēmumu gan grupas uzraudzības iestādei, gan galējam mātes-uzņēmumam Savienības līmenī. Grupas uzraudzības iestāde informē uzraudzības iestāžu kolēģiju saskaņā ar 248. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Direktīvas 218. līdz 258. pantu piemēro *mutatis mutandis*, ievērojot šā panta 2. līdz 6. punktu.”;

b) panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Uzraudzības iestāde paskaidro šādus lēmumus gan sabiedrībai, gan grupas uzraudzības iestādei. Grupas uzraudzības iestāde informē uzraudzības iestāžu kolēģiju saskaņā ar 248. panta 1. punkta a) apakšpunktu.”;

c) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija var pieņemt deleģētos aktus, lai precizētu apstākļus, kuros var pieņemt 1. punktā minēto lēmumu.”;

49) direktīvas 217. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Šādā gadījumā uzraudzības iestādes paskaidro savu vienošanos gan grupas uzraudzības iestādei, gan galējam mātesuzņēmumam Savienības līmenī. Grupas uzraudzības iestāde informē uzraudzības iestāžu kolēģiju saskaņā ar 248. panta 1. punkta a) apakšpunktu.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, lai precizētu apstākļus, kādos var pieņemt šā panta 1. punktā minēto lēmumu.”;

50) direktīvas 227. pantu aizstāj ar šādu:

“227. pants

Saistītu trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību līdzvērtība

1. Saskaņā ar 233. pantu aprēķinot tādas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības grupas maksātspēju, kas ir dalības sabiedrība trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā, minēto trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību tikai šā aprēķina vajadzībām uzskata par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistīto sabiedrību.

Ja trešā valsts, kurā atrodas minētās sabiedrības galvenais birojs, tomēr pieprasa tās licencēšanu un nosaka tai maksātspējas režīmu, kas atbilst vismaz I sadaļas VI nodaļā noteiktajam, dalībvalstis ir tiesīgas reglamentēt, ka attiecībā uz minēto sabiedrību aprēķinā ņem vērā attiecīgās trešās valsts noteikto maksātspējas kapitāla prasību un minētās prasības izpildei paredzēto atbilstošo pašu kapitālu.

2. Ja nav pieņemti deleģētie akti saskaņā ar šā panta 4. vai 5. punktu, pārbaudi par to, vai trešās valsts režīms ir vismaz līdzvērtīgs, veic grupas uzraudzības iestāde pēc dalības sabiedrības pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas. Grupas uzraudzības iestādei palīdz EAFPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu.

Grupas uzraudzības iestāde, kam palīdz EAFPI, apspriežas ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, pirms tiek pieņemts lēmums par līdzvērtīgumu. Šādu lēmumu pieņem saskaņā ar kritērijiem, kas pieņemti atbilstīgi 3. punktam. Grupas uzraudzības iestāde nepieņem nevienu lēmumu attiecībā uz trešo valsti, kas būtu pretrunā visiem agrāk par šo valsti pieņemtajiem lēmumiem, izņemot, ja ir jāņem vērā nozīmīgas izmaiņas I sadaļas VI nodaļā noteiktajā uzraudzības režīmā un trešās valsts uzraudzības režīmā.

Ja uzraudzības iestādes nepiekrīt lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar otro daļu, tās var ar attiecīgo jautājumu vērsties EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu trīs mēnešu laikā pēc tam, kad grupas uzraudzības iestāde ir paziņojusi attiecīgo lēmumu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

3. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, precizējot kritērijus, ko izmanto, lai novērtētu, vai trešās valsts maksātspējas režīms atbilst I sadaļas VI nodaļā norādītajam.

4. Ja trešā valsts ir izpildījusi saskaņā ar 3. punktu pieņemtos kritērijus, Komisija atbilstīgi 301.a pantam un ar atbalstu, ko EAFPI sniedz saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu, var pieņemt deleģētos aktus, nosakot, ka attiecīgās trešās valsts uzraudzības režīms atbilst I sadaļas VI nodaļā noteiktajam.

Minētos deleģētos aktus regulāri pārskata, ņemot vērā jebkādas būtiskas pārmaiņas uzraudzības režīmā, kas norādīts I sadaļas VI nodaļā, un trešās valsts uzraudzības režīmā.

EAFPI pirmajā daļā minēto visu trešo valstu sarakstu publicē un atjaunina savā tīmekļa vietnē.

5. Atkāpjoties no 4. punkta un arī tad, ja atbilstīgi 3. punktam precizētie kritēriji nav izpildīti, Komisija saskaņā ar 301.a pantu un ar atbalstu, ko EAFPI sniedz saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu, var uz 6. punktā minēto laiku pieņemt deleģētos aktus, nosakot, ka maksātspējas režīms, ko trešā valsts piemēro sabiedrībām, kuru galvenais birojs atrodas minētajā trešā valstī, pagaidām ir līdzvērtīgs I sadaļas VI nodaļā paredzētajam, ja:

- a) trešā valsts var pierādīt, ka tajā ir spēkā maksātspējas režīms, ko var novērtēt kā līdzvērtīgu saskaņā ar 4. punktu, vai ka tā šādu režīmu var pieņemt un piemērot;
- b) trešā valsts piemēro maksātspējas režīmu, kas pamatojas uz riska faktoru un ļauj noteikt kvantitatīvas un kvalitatīvas maksātspējas prasības, kā arī prasības attiecībā uz uzraudzības pārskatiem un pārredzamību;
- c) trešā valsts tiesību akti principā ļauj veidot sadarbību un apmainīties ar konfidenciālu uzraudzības informāciju ar EAFPI un uzraudzības iestādēm;
- d) trešā valstī ir neatkarīga uzraudzības sistēma; un
- e) trešā valsts ir noteikusi dienesta noslēpuma glabāšanas pienākumu visām personām, kas rīkojas tās uzraudzības iestāžu vārdā.

EAFPI pirmajā daļā minēto visu trešo valstu sarakstu publicē un atjaunina savā tīmekļa vietnē.

6. Šā panta 5. punktā minētais sākotnējais pagaidu līdzvērtības laikposms ir 10 gadi, ja vien pirms šā laikposma beigām:

- a) netiek atsaukts minētais deleģētais akts vai
- b) saskaņā ar 4. punktu nav pieņemts deleģētais akts par to, ka minētās trešās valsts uzraudzības režīmu uzskata par līdzvērtīgu I sadaļas VI nodaļā noteiktajam režīmam.

Pagaidu līdzvērtības laikposmu var atjaunot uz turpmākiem 10 gadu laikposmiem, ja tiek nodrošināta atbilstība 5. punktā minētajiem kritērijiem. Komisija pieņem jebkuru šādu deleģēto aktu saskaņā ar 301.a pantu un ar atbalstu, ko sniedz EAFPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu.

Deleģētā aktā par pagaidu līdzvērtību ņem vērā Komisijas ziņojumus saskaņā ar 177. panta 2. punktu. Komisija regulāri pārskata šādus deleģētos aktus. EAFPI palīdz Komisijai novērtēt minētos lēmumus. Komisija informē Parlamentu par visām veiktajām pārskatīšanām un dara zināmus Eiropas Parlamentam savus secinājumus.

7. Ja saskaņā ar šā panta 5. punktu tiek pieņemts deleģētais akts, nosakot, ka trešās valsts uzraudzības režīms ir pagaidām līdzvērtīgs, minētā trešā valsts tiek uzskatīta par līdzvērtīgu 1. punkta otrās daļas piemērošanas nolūkā.”;

51) direktīvas 231. pantu aizstāj ar šādu:

“231. pants

Grupas iekšējais modelis

1. Ja tiek saņemts pieteikums atļaujai aprēķināt konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību, kā arī grupas apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz iekšējo modeli, ko iesniedz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība un tās saistītās sabiedrības vai kopīgi apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības saistītās sabiedrības, attiecīgās uzraudzības iestādes sadarbojas, lai nolēmtu, vai piešķirt vai nepiešķirt šo atļauju, un paredzētu noteikumus un nosacījumus, ja tādi vajadzīgi, kas attiecas uz šādu atļauju.

Pirmajā daļā minēto pieteikumu iesniedz grupas uzraudzības iestādei.

Grupas uzraudzības iestāde nekavējoties informē citus uzraudzības iestāžu kolēģijas locekļus un nekavējoties pārsūta tiem pilnībā aizpildītu pieteikumu.

2. Attiecīgās uzraudzības iestādes dara visu, ko tās ir pilnvarotas darīt, lai panāktu kopīgu lēmumu par pieteikumu sešu mēnešu laikā no dienas, kad grupas uzraudzības iestāde ir saņēmusi pilnībā aizpildītu pieteikumu.

3. Ja šā panta 2. punktā minētajā sešu mēnešu laikposmā kāda no attiecīgajām uzraudzības iestādēm ir nodevusi jautājumu EAFPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu, grupas uzraudzības iestāde atliek lēmuma pieņemšanu un gaida lēmumu, ko EAFPI ir tiesīga pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu saskaņā ar EAFPI lēmumu. Minēto lēmumu atzīst par noteicošo un to piemēro attiecīgā uzraudzības iestāde.

EAFPI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EAFPI pēc sešu mēnešu laikposma beigām vai kopīga lēmuma pieņemšanas.

Ja darba grupas lēmumu, kas ierosināts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 41. panta 2. un 3. punktu un 44. panta 1. punkta trešo daļu, noraida, galīgo lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde. Minēto lēmumu atzīst par noteicošo un to piemēro attiecīgā uzraudzības iestāde. Sešu mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas termiņu minētās regulas 19. panta 2. punkta nozīmē.

4. Lai nodrošinātu 2. punktā minētās kopīgā lēmuma pieņemšanas procedūras vienādas piemērošanas nosacījumus attiecībā uz 1. punktā minēto pieteikumu atļaujai, EAFPI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus nolūkā veicināt kopīgu lēmumu pieņemšanu.

Pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus Komisijai piešķir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

5. Ja attiecīgās uzraudzības iestādes ir pieņēmušas 2. punktā minēto kopīgo lēmumu, grupas uzraudzības iestāde iesniedz pieteikuma iesniedzējam dokumentu, norādot pilnīgu pamatojumu.

6. Ja sešu mēnešu laikā pēc tam, kad grupa ir iesniegusi pilnībā aizpildītu pieteikumu, nav pieņemts kopīgs lēmums, grupas uzraudzības iestāde pati pieņem lēmumu par pieteikumu.

Grupas uzraudzības iestāde pienācīgi ņem vērā citu iesaistīto uzraudzības iestāžu uzskatus un iebildumus, kas izteikti minētajā sešu mēnešu laikposmā.

Grupas uzraudzības iestāde pieteikuma iesniedzējam un citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm nodod dokumentu, kurā izklāstīts pilnībā pamatots lēmums.

Minēto lēmumu atzīst par noteicošo un to piemēro attiecīgā uzraudzības iestāde.

7. Ja kāda no attiecīgajām uzraudzības iestādēm uzskata, ka tās uzraudzībā esošās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības riska profils ievērojami atšķiras no pieņēmumiem, kas nosaka grupas līmenī apstiprināto iekšējo modeli, un kamēr minētā sabiedrība pienācīgi neņem vērā uzraudzības iestādes apsvērumus, minētā iestāde saskaņā ar 37. pantu minētā iekšējā modeļa piemērošanas rezultātā var noteikt kapitāla palielinājumu minētās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības maksāspējas kapitāla prasībai.

Izņēmuma gadījumos, ja šāds kapitāla palielinājums nebūtu lietderīgs, uzraudzības iestāde var pieprasīt attiecīgajai sabiedrībai aprēķināt tās maksāspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz standarta formulu, kas minēta I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1. un 2. apakšiedaļā. Saskaņā ar 37. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu uzraudzības iestāde standarta formulas piemērošanas rezultātā var noteikt kapitāla palielinājumu minētās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības maksāspējas kapitāla prasībai.

Uzraudzības iestāde izskaidro lēmumus, kas minēti pirmajā un otrajā apakšpunktā gan apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai, gan citiem uzraudzības iestāžu kolēģijas locekļiem.

EAFFI var pieņemt pamatnostādnes, lai nodrošinātu šā punkta konsekventu un saskaņotu piemērošanu.”;

52) direktīvas 232. panta pirmās daļas ievadu aizstāj ar šādu:

“Nosakot, vai konsolidētā grupas maksāspējas kapitāla prasība pienācīgi atspoguļo grupas riska profilu, grupas uzraudzības iestāde īpašu uzmanību pievērš visiem gadījumiem, kad grupas līmenī var rasties apstākļi, kas minēti 37. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā, jo īpaši ja:”;

53) direktīvas 232. panta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Direktīvas 37. panta 1. līdz 5. punktu, kā arī deleģētos aktus, regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kas pieņemti saskaņā ar 37. panta 6., 7. un 8. punktu, piemēro *mutatis mutandis*.”;

54) direktīvas 233. panta 6. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Direktīvas 37. panta 1. līdz 5. punktu, kā arī deleģētos aktus, regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kas pieņemti saskaņā ar 37. panta 6., 7. un 8. punktu, piemēro *mutatis mutandis*.”;

55) direktīvas 234. pantu aizstāj ar šādu:

“234. pants

Deleģētie akti attiecībā uz 220. līdz 229. pantu un 230. līdz 233. pantu

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, precizējot 220. līdz 229. pantā norādītos tehniskos principus un metodes un 230. līdz 233. panta piemērošanu, atspoguļojot īpašo juridisko struktūru ekonomisko būtību.”;

56) direktīvas 237. pantu aizstāj ar šādu:

“237. pants

Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums – lēmums par pieteikumu

1. Ja tiek saņemti pieteikumi atļaujas saņemšanai saskaņā ar 238. un 239. pantu, attiecīgās uzraudzības iestādes sadarbojas uzraudzības iestāžu kolēģijā, lai nolemtu piešķirt vai nepiešķirt pieprasīto atļauju un vajadzības gadījumā noteiktu citus noteikumus un nosacījumus, kas būtu jāattiecina uz šādu atļauju.

Pirmajā daļā minēto pieteikumu iesniedz tikai tai uzraudzības iestādei, kura ir licencējusi meitasuzņēmumu. Minētā uzraudzības iestāde nekavējoties informē citus uzraudzības iestāžu kolēģijas locekļus un nekavējoties tiem pārsūta pilnībā aizpildīto pieteikumu.

2. Attiecīgās uzraudzības iestādes dara visu, ko tās ir pilnvarotas darīt, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par pieteikumu triju mēnešu laikā pēc tam, kad visas grupas uzraudzības iestāžu kolēģijas iestādes ir saņēmušas pilnībā aizpildīto pieteikumu.

3. Ja 2. punktā minētajā trīs mēnešu laikposmā kāda no attiecīgajām uzraudzības iestādēm ir nodevusi jautājumu EAFPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu, grupas uzraudzības iestāde atliek lēmuma pieņemšanu un gaida jebkādu lēmumu, ko pieņem EAFPI saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu saskaņā ar EAFPI lēmumu. Minēto lēmumu atzīst par noteicošo un to piemēro attiecīgā uzraudzības iestāde.

EAFPI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EAFPI pēc trīs mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Ja darba grupas lēmumu, kas ierosināts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 41. panta 2. un 3. punktu un 44. panta 1. punkta trešo daļu, noraida, galīgo lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde. Minēto lēmumu atzīst par noteicošo un to piemēro attiecīgā uzraudzības iestāde. Trīs mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas 19. panta 2. punkta nozīmē.

4. Lai veicinātu kopīgu lēmumu pieņemšanu, EAFPI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 2. punktā minētās kopīgās lēmuma pieņemšanas procedūras piemērošanai attiecībā uz 1. punktā minētajiem pieteikumiem atļauju saņemšanai.

Pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus Komisijai piešķir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

5. Ja attiecīgās uzraudzības iestādes ir pieņēmušas 2. punktā minēto kopīgo lēmumu, uzraudzības iestāde, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, dara pieteikuma iesniedzējam zināmu lēmumu, norādot pilnīgu pamatojumu. Kopīgo lēmumu uzskata par galīgu, un to piemēro attiecīgās uzraudzības iestādes.

6. Ja 2. punktā noteiktajā trīs mēnešu laikposmā netiek pieņemts kopīgs attiecīgo uzraudzības iestāžu lēmums, grupas uzraudzības iestāde pati pieņem lēmumu par piemērošanu.

Minētajā laikposma grupas uzraudzības iestāde pienācīgi ņem vērā:

- a) citu attiecīgo uzraudzības iestāžu uzskatus un iebildumus;
- b) citu kolēģijā ietilpstošo uzraudzības iestāžu iebildumus.

Lēmumā norāda pilnīgu pamatojumu un skaidrojumu par jebkādām būtiskām novirzēm no attiecīgās uzraudzības iestādes nostājas. Grupas uzraudzības iestāde lēmuma kopiju nodod pieteikuma iesniedzējam un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Lēmumu uzskata par galīgu, un to piemēro attiecīgās uzraudzības iestādes.”;

57) direktīvas 238. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Uzraudzības iestāžu kolēģija dara visu, ko tā ir pilnvarota darīt, lai panāktu vienošanos par ierosinājumu, ko izteikusi uzraudzības iestāde, kura ir licencējusi meitasuzņēmumu, vai par citiem iespējamiem pasākumiem.

Minēto vienošanos uzskata par noteicošo, un to piemēro attiecīgās uzraudzības iestādes.”;

58) direktīvas 238. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja uzraudzības iestāde un grupas uzraudzības iestāde nespēj pieņemt kopīgu lēmumu, jebkurš uzraudzītājs var viena mēneša laikā no uzraudzības iestādes priekšlikuma izteikšanas ar šo jautājumu vērsties EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu, un pieņem lēmumu viena mēneša laikā pēc lietas nodošanas izskatīšanai. Viena mēneša laikposmu uzskata par samierināšanas termiņu minētās regulas 19. panta 2. punkta nozīmē. Jautājumu nenodod EAFPI pēc šajā daļā minētā viena mēneša perioda beigām vai pēc vienošanās, kas saskaņā ar 4. punktu panākta ar uzraudzības iestāžu kolēģiju.

Uzraudzības iestāde, kas licencējusi attiecīgo meitasuzņēmumu, atliek lēmuma pieņemšanu un gaida lēmumu, ko pieņem EAFPI saskaņā ar minētās regulas 19. pantu, un pieņem savu lēmumu saskaņā ar EAFPI lēmumu.

Minēto lēmumu atzīst par noteicošo un to piemēro attiecīgā uzraudzības iestāde.

Lēmumā norāda pilnīgu tā pamatojumu.

Lēmumu iesniedz meitasuzņēmumam un uzraudzības iestāžu kolēģijai.”;

59) direktīvas 239. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Uzraudzības iestāde vai grupas uzraudzības iestāde ar šo jautājumu var vērsties EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu, ja tās nespēj vienoties par vienu no šādiem jautājumiem:

- a) sanācības plāna apstiprināšanu, tostarp atvēršanās perioda pagarināšanu, šā panta 1. punktā minētajā četru mēnešu laikposmā; vai
- b) par ierosināto pasākumu apstiprināšanu šā panta 2. punktā minētā viena mēneša laikposmā.

Minētajos gadījumos EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu, un pieņem lēmumu viena mēneša laikā pēc lietas nodošanas izskatīšanai.

Jautājumu nenodod izskatīšanai EAFPI:

- a) pēc pirmajā daļā minētā attiecīgi četru mēnešu vai viena mēneša laikposma beigām;
- b) pēc tam, kad kolēģijā panākta vienošanās saskaņā ar 1. punkta otro daļu vai 2. punkta otro daļu;
- c) rodas 2. punktā minētās ārkārtējās situācijas.

Attiecīgi četru mēnešu vai viena mēneša laikposmu uzskata par samierināšanas termiņu minētās regulas 19. panta 2. punkta nozīmē.

Uzraudzības iestāde, kas licencējusi attiecīgo meitasuzņēmumu, atliek lēmuma pieņemšanu un gaida lēmumu, ko pieņem EAFPI saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu saskaņā ar EAFPI lēmumu. Minēto lēmumu atzīst par noteicošo, un to piemēro attiecīgā uzraudzības iestāde.

Lēmumā norāda pilnīgu tā pamatojumu.

Lēmumu iesniedz meitasuzņēmumam un uzraudzības iestāžu kolēģijai.”;

60) direktīvas 241. pantu aizstāj ar šādu:

“241. pants

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums: deleģētie akti

Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, kuros nosaka:

- a) kritērijus, lai novērtētu, vai ir izpildīti 236. panta nosacījumi;
- b) kritērijus, lai novērtētu, kādas situācijas būtu jāuzskata par ārkārtas situācijām saskaņā ar 239. panta 2. punktu;
- c) procedūras, kas jāievēro uzraudzības iestādēm, apmainoties ar informāciju, īstenojot savas tiesības un veicot savus pienākumus saskaņā ar 237. līdz 240. pantu.”;

61) direktīvas 242. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Līdz 2017. gada 31. decembrim Komisija veic novērtējumu par III sadaļas piemērošanu, jo īpaši par uzraudzības iestāžu sadarbību uzraudzības iestāžu kolēģijā un kolēģijas darbības efektivitāti un par uzraudzības praksi, nosakot kapitāla palielinājumus, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kam attiecīgā gadījumā pievieno šīs direktīvas grozījumu priekšlikumus.”;

62) direktīvas 242. panta 2. punktā datumu “2015. gada 31. oktobris” aizstāj ar datumu “2018. gada 31. decembris”;

63) direktīvas 244. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus attiecībā uz nozīmīgas riska koncentrācijas definīciju šā panta 2. un 3. punkta piemērošanas nolūkā.

5. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz riska koncentrācijas uzraudzību, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot nozīmīgas riska koncentrācijas konstatēšanu un atbilstīgo sliekšņu noteikšanu 3. punkta nolūkiem.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

6. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta piemērošanai, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par formām un paraugiem ziņošanai par šādiem riska koncentrācijas gadījumiem 2. punkta nolūkiem.

EAFPI iesniedz īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

64) direktīvas 245. panta 4. punktu aizstāj ar šo:

“4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu attiecībā uz nozīmīga grupas iekšējā darījuma definīciju šā panta 2. un 3. punkta nolūkiem.

5. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz grupas iekšējo darījumu uzraudzību, EAFPI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot nozīmīga grupas iekšējā darījuma noteikšanu 3. punkta nolūkiem.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

6. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta piemērošanai, EAFPI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām, formām un paraugiem ziņošanai par šādiem grupas iekšējiem darījumiem 2. punkta nolūkiem.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

65) direktīvas 247. panta 3. līdz 7. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Īpašos gadījumos attiecīgās uzraudzības iestādes pēc jebkuras citas uzraudzības iestādes pieprasījuma var pieņemt kopīgu lēmumu atkāpties no 2. punktā noteiktajiem kritērijiem, ja to piemērošana ir neatbilstīga, ņemot vērā grupas struktūru un apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību darījumu relatīvo nozīmi dažādās valstīs, un par grupas uzraudzības iestādi izraudzīties citu uzraudzības iestādi.

Šajā nolūkā jebkura no attiecīgajām uzraudzības iestādēm var pieprasīt diskusiju uzsākšanu par to, vai 2. punktā norādītie kritēriji ir atbilstīgi. Šāda diskusija nenotiek biežāk kā reizi gadā.

Attiecīgās uzraudzības iestādes dara visu, ko tās ir pilnvarotas darīt, lai panāktu kopīgu lēmumu par grupas uzraudzības iestādes izvēli trīs mēnešu laikā no diskusijas pieprasījuma. Pirms lēmuma pieņemšanas attiecīgās uzraudzības iestādes dod grupai iespēju izteikt savu viedokli.

Izraudzītā grupas uzraudzības iestāde iesniedz kopīgo lēmumu grupas dalībniekiem, norādot pilnīgu pamatojumu.

4. Ja 3. punkta trešajā daļā minētajā triju mēnešu laikposmā kāda no attiecīgajām uzraudzības iestādēm ir nodevusi jautājumu EAFPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu, attiecīgās uzraudzības iestādes atliek kopīga lēmuma pieņemšanu un gaida lēmumu, ko var pieņemt EAFPI saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu kopīgo lēmumu saskaņā ar EAFPI lēmumu. Minēto kopīgo lēmumu uzskata par noteicošo, un to piemēro attiecīgās uzraudzības iestādes. Trīs mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētās regulas 19. panta 2. punkta nozīmē.

5. EAFPI pieņem savu lēmumu atsaucēs mēneša laikā, kas minēts 4. punktā. Jautājumu nenodod EAFPI pēc trīs mēnešu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Izraudzītā grupas uzraudzības iestāde iesniedz kopīgo lēmumu grupas dalībniekiem un uzraudzības iestāžu kolēģijai, norādot pilnīgu pamatojumu.

6. Ja netiek pieņemts kopīgs lēmums, grupas uzraudzības iestādes uzdevumu veic uzraudzības iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar šā panta 2. punktu.

7. EAFPI vismaz reizi gadā informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par visām nozīmīgākajām grūtībām 2., 3. un 6. punkta piemērošanā.

Ja rodas nopietnas grūtības šā panta 2. un 3. punktā noteikto kritēriju piemērošanā, saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, sīkāk precizējot šos kritērijus.”;

66) direktīvas 248. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja grupas uzraudzības iestāde neveic 1. punktā minētos uzdevumus vai uzraudzības iestāžu kolēģijas locekļi nesadarbojas tā, kā noteikts minētajā punktā, jebkura no attiecīgajām uzraudzības iestādēm var vērsties ar šo jautājumu EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.”;

b) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Uzraudzības iestāžu kolēģijā iekļauj grupas uzraudzības iestādi, visu to dalībvalstu uzraudzības iestādes, kurās atrodas visu meitasuzņēmumu galvenie biroji, un EAFPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 21. pantu.”;

c) panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Ja rodas viedokļu atšķirības jautājumā par koordinēšanas pasākumiem, ikviens kolēģijas loceklis var ar attiecīgo jautājumu vērsties EAFPI un lūgt palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Minētajā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu. Grupas uzraudzības iestāde pieņem savu galīgo lēmumu atbilstoši EAFPI lēmumam. Grupas uzraudzības iestāde lēmumu nodod citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm.”;

d) panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot grupas uzraudzības iestādes un citu uzraudzības iestāžu tiesības un pienākumus, kas tām noteikti ar šo direktīvu, grupas uzraudzības iestādei, citām uzraudzības iestādēm vai EAFPI koordinēšanas pasākumos var paredzēt papildu uzdevumus, ja tādējādi tiktu uzlabota grupas uzraudzības efektivitāte un netiktu vājinātas uzraudzības iestāžu kolēģijas locekļu uzraudzības darbības, kas katrai no šīm iestādēm ir jāveic individuāli.”;

e) panta 6. un 7. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“6. EAFPI izdod uzraudzības iestāžu kolēģiju operacionālās darbības pamatnostādnes, pamatojoties uz vispusīgiem pārskatiem par šo kolēģiju darbu, lai novērtētu to savstarpējās konverģences līmeni. Minētos pārskatus veic vismaz reizi trijos gados. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas uzraudzības iestāde nosūta EAFPI informāciju par uzraudzības iestāžu kolēģiju darbību un konstatētajām grūtībām pārskatos aplūkotajās jomās.

Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz uzraudzības iestāžu koordināciju, EAFPI ir tiesīga izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros nosaka uzraudzības iestāžu kolēģiju operacionālo darbību, pamatojoties uz šā punkta pirmajā daļā minētajām pamatnostādņēm.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

7. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz uzraudzības iestāžu koordināciju, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu grupas uzraudzības koordināciju 1.-6. punkta nolūkiem.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

8. Komisija saskaņā ar 301.a pantu pieņem deleģētos aktus attiecībā uz “nozīmīgas filiāles” definīciju.”;

67) direktīvas 249. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Lai nodrošinātu, ka uzraudzības iestādēm, tostarp grupas uzraudzības iestādei, ir pieejams vienāds svarīgas informācijas apjoms, tās, neskarot minēto iestāžu attiecīgos pienākumus un neatkarīgi no tā, vai tās ir reģistrētas vienā un tajā pašā dalībvalstī, savstarpēji sniedz šādu informāciju, lai pārējās iestādes varētu veikt uzraudzības uzdevumus un tiktu veicināta to izpilde saskaņā ar šo direktīvu. Šajā sakarībā attiecīgās uzraudzības iestādes un grupas uzraudzības iestāde nekavējoties savstarpēji paziņo visu svarīgo informāciju, tiklīdz tā ir pieejama, vai apmainās ar informāciju pēc pieprasījuma. Šajā punkta daļā minētā informācija ietver informāciju par grupas un uzraudzības iestāžu pasākumiem un grupas sniegto informāciju, tomēr neaprobežojas tikai ar to.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Ja uzraudzības iestāde nav paziņojusi attiecīgo informāciju vai ja sadarbības pieprasījums, jo īpaši pieprasījums apmainīties ar attiecīgo informāciju, ir noraidīts vai divu nedēļu laikā nav izpildīts, uzraudzības iestādes var vērsties ar šo jautājumu EAFPI.

Ja jautājums nodots EAFPI, tā, neskarot LESD 258. pantu, var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz uzraudzības iestāžu koordināciju un informācijas apmaiņu starp tām, EAFPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

- a) informāciju, kas grupas uzraudzības iestādei sistemātiski jāapkopo un jāizplata citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm vai kas citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm jānosūta grupas uzraudzības iestādei;
- b) informāciju, kas ir būtiska vai svarīga uzraudzībai grupas līmenī, lai uzlabotu uzraudzības pārskatu konverģenci.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

4. Lai nodrošinātu vienveidīgus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz uzraudzības iestāžu koordināciju un informācijas apmaiņu starp tām, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par procedūram un paraugiem informācijas iesniegšanai grupas uzraudzības iestādei, kā arī procedūru sadarbībai un informācijas apmaiņai starp uzraudzības iestādēm, kā noteikts šajā pantā.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

68) direktīvas 250. pantu groza šādi.

“250. pants

Uzraudzības iestāžu savstarpēja apspriešanās

1. Neskarot 248. pantu, ja lēmums ir svarīgs citu uzraudzības iestāžu uzraudzības uzdevumu veikšanai, attiecīgās uzraudzības iestādes pirms šāda lēmuma pieņemšanas savstarpēji apspriežas uzraudzības iestāžu kolēģijā par šādiem jautājumiem:

- a) izmaiņas grupas apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību akcionāru struktūrā, organizatoriskajā vai vadības struktūrā, kurām vajadzīgs uzraudzības iestāžu apstiprinājums vai atļauja;
- b) lēmums par sanācības laikposma pagarināšanu saskaņā ar 138. panta 3. un 4. punktu;
- c) uzraudzības iestāžu veiktās lielākās sankcijas vai ārkārtēji pasākumi, tostarp kapitāla palielinājuma noteikšana maksātspējas kapitāla prasībai saskaņā ar 37. pantu un jebkādu ierobežojumu noteikšana attiecībā uz iekšējā modeļa izmantošanu maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai saskaņā ar I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 3. apakšiedaļu.

Piemērojot pirmās daļas b) un c) apakšpunktu, vienmēr rīko apspriešanos ar grupas uzraudzības iestādi.

Turklāt attiecīgās uzraudzības iestādes savstarpēji apspriežas pirms lēmuma pieņemšanas, ja minētais lēmums ir pamatots ar informāciju, kas saņemta no citām uzraudzības iestādēm.

2. Neskarot 248. pantu, uzraudzības iestāde var nolemt neapspriešties ar citām uzraudzības iestādēm steidzamos gadījumos vai gadījumos, kad šāda apspriešanās varētu apdraudēt lēmuma efektivitāti. Šādā gadījumā uzraudzības iestāde nekavējoties informē citas attiecīgās uzraudzības iestādes.”;

69) direktīvas 254. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka to iestādēm, kas atbildīgas par grupas uzraudzības veikšanu, ir piekļuve visai informācijai, kas svarīga minētās uzraudzības vajadzībām, neatkarīgi no attiecīgās sabiedrības veida. Direktīvas 35. panta 1.–5. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Grupās uzraudzības iestāde var grupas līmenī ierobežot pienākumu regulāri sniegt uzraudzības īstenošanai nepieciešamo informāciju, kas sniedzama biežāk nekā reizi gadā, ja visām grupā ietilpstošajām apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām ir piešķirts šāds ierobežojums saskaņā ar 35. panta 6. punktu, ņemot vērā grupas uzņēmējdarbības risku veidu, pakāpi un kompleksitāti.

Grupās uzraudzības iestāde var grupas līmenī atbrīvot no pienākuma ziņojumos uzskaitīt katru atsevišķo posteni, ja visām grupā ietilpstošajām apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības piešķirts šāds atbrīvojums saskaņā ar 35. panta 7. punktu, ņemot vērā grupas uzņēmējdarbības risku veidu, pakāpi un kompleksitāti un finanšu stabilitātes mērķi.”;

70) direktīvas 255. panta 2. punktā pievieno šādas daļas:

“Ja citai uzraudzības iestādei izteikts pieprasījums veikt pārbaudi saskaņā ar šo punktu divu nedēļu laikā nav izpildīts vai ja uzraudzības iestādei faktiski tiek liegtas tās tiesības piedalīties pārbaudē saskaņā ar šā punkta trešo daļu, pieprasītāja iestāde ar šo jautājumu var vērsties EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 21. pantu EAFPI ir tiesības piedalīties pārbaudēs uz vietas, ja tās kopīgi veic divas vai vairāk uzraudzības iestādes.”;

71) direktīvas 256. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, sīkāk precizējot atklājamo informāciju un termiņus ikgadējai informācijas atklāšanai attiecībā uz vienoto maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu saskaņā ar 2. punktu un attiecībā uz ziņojumu par maksātspēju un finanšu stāvokli grupas līmenī saskaņā ar 1. punktu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“5. Lai nodrošinātu vienādus piemērošanas nosacījumus attiecībā uz vienoto un grupas līmeņa ziņojumu par maksātspēju un finanšu stāvokli, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūram un paraugiem un līdzekļiem informācijas izpaušanai attiecībā uz vienoto un grupas līmeņa ziņojumu par maksātspēju un finanšu stāvokli, kā noteikts šajā pantā.

EAFPI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2015. gada 30. jūnijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.”;

72) iekļauj šādu pantu:

“256.a pants

Grupas struktūra

Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktas darbības finanšu pārvaldītājsabiedrībām katru gadu publiskot informāciju par juridisko struktūru un pārvaldības un organizatorisko struktūru grupas līmenī, tostarp raksturojot visus meitasuzņēmumus, saistītās sabiedrības un nozīmīgas filiāles, kas ietilpst grupā.”;

73) direktīvas 258. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu šā panta 1. un 2. punktā minēto izpildes pasākumu koordinēšanai.”;

74) direktīvas 259. pantu aizstāj ar šādu:

“259. pants

EAFPI ziņojumi

1. EAFPI katru gadu sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 50. pantu.

2. EAFPI cita starpā ziņo par visu atbilstīgo un nozīmīgo uzraudzības un uzraudzītāju darbību un sadarbības pieredzi saskaņā ar III sadaļu, jo īpaši pievēršoties šādiem jautājumiem:

a) grupas uzraudzības iestādes iecelšana, grupas uzraudzības iestāžu skaits un to ģeogrāfiskā izplatība;

b) uzraudzības iestāžu kolēģiju darbs, jo īpaši uzraudzības iestāžu iesaistīšanās un saistības, ja šīs iestādes nav grupas uzraudzības iestādes.

3. EAFPI, piemērojot šā panta 1. punktu, attiecīgā gadījumā var ziņot arī par galvenajām atziņām, kas gūtas no 248. panta 6. punktā minētajiem pārskatiem.”;

75) direktīvas 260. pantu aizstāj ar šādu:

“260. pants

Mātesuzņēmumi ārpus Savienības: līdzvērtības pārbaude

1. Direktīvas 213. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā attiecīgās uzraudzības iestādes pārbauda, vai apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības, kuru mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas ārpus Savienības, uzrauga trešās valsts uzraudzības iestādes un vai šī uzraudzība ir līdzvērtīga šajā sadaļā paredzētajai uzraudzībai, ko grupas līmenī piemēro 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām.

Ja nepieņem deleģēto aktu saskaņā ar šā panta 2., 3. vai 5. punktu, pārbaudi veic tā uzraudzības iestāde, kura būtu grupas uzraudzības iestāde, ja būtu jāpiemēro 247. panta 2. punkta kritēriji (turpmāk "izraudzītā grupas uzraudzības iestāde"), pēc mātesuzņēmuma vai jebkuras Savienībā licencētas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas. EAFPI palīdz izraudzītajai grupas uzraudzības iestādei saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu.

Pirms lēmuma par līdzvērtību pieņemšanas minētā izraudzītā grupas uzraudzības iestāde ar EAFPI atbalstu apspriežas ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm. Minēto lēmumu pieņem atbilstoši kritērijiem, kas pieņemti saskaņā ar 2. punktu. Izraudzītā grupas uzraudzības iestāde attiecībā uz trešo valsti nepieņem lēmumus, kas būtu pretrunā jebkuram iepriekš pieņemtam lēmumam attiecībā uz šo valsti, izņemot gadījumus, kad jāņem vērā nozīmīgas izmaiņas ar I sadaļu noteiktajā uzraudzības režīmā un trešās valsts uzraudzības režīmā.

Ja uzraudzības iestādes nepiekrīt lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar trešo daļu, tās var ar attiecīgo jautājumu vērsties EAFPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu trīs mēnešu laikā pēc tam, kad izraudzītā grupas uzraudzības iestāde ir paziņojusi attiecīgo lēmumu. Šādā gadījumā EAFPI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

2. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, precizējot kritērijus vērtēšanai, vai trešās valsts prudenciālās uzraudzības režīms grupu uzraudzībai ir līdzvērtīgs šajā sadaļā noteiktajam.

3. Ja trešā valsts ir izpildījusi saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtos kritērijus, Komisija atbilstoši 301.a pantam un ar EAFPI atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu var pieņemt deleģētos aktus, nosakot, ka attiecīgās trešās valsts prudenciālās uzraudzības režīms ir līdzvērtīgs šajā sadaļā noteiktajam.

Šādu deleģēto aktu regulāri pārskata, ņemot vērā jebkādas pārmaiņas šajā sadaļā izklāstītajā prudenciālās uzraudzības režīmā grupu uzraudzībai un trešās valsts prudenciālās uzraudzības režīmā grupu uzraudzībai, kā arī jebkādas citas izmaiņas noteikumos, kas var ietekmēt lēmumu par līdzvērtīgumu.

EAFPI savā tīmekļa vietnē publicē un atjaunina visu šā punkta pirmajā daļā minēto trešo valstu sarakstu.

4. Ja Komisija nepieņem deleģēto aktu saskaņā ar šā panta 3. vai 5. punktu, piemēro 262. pantu.

5. Atkāpjoties no 3. punkta un arī tad, ja 2. punktā minētie kritēriji nav izpildīti, Komisija var saskaņā ar 301.a pantu uz noteiktu laiku ar EAFPI atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu pieņemt deleģētos aktus, nosakot, ka prudenciālās uzraudzības režīms, ko trešā valsts piemēro sabiedrībām, kuru mātesuzņēmuma galvenais birojs 2014. gada 1. janvārī atrodas ārpus Savienības, pagaidu termiņā ir līdzvērtīgs I sadaļā izklāstītajam, ja minētā trešā valsts ir izpildījusi vismaz šādus kritērijus:

- trešā valsts ir paziņojusi Savienībai par apņemšanos pieņemt un piemērot prudenciālās uzraudzības režīmu, ko pirms minētā noteiktā laikposma beigām var novērtēt kā līdzvērtīgu saskaņā ar 3. punktu, un iesaistīties līdzvērtības novērtēšanas procesā;
- trešā valsts ir izstrādājusi darba programmu, lai izpildītu a) apakšpunktā minēto apņemšanos;
- trešā valsts ir piešķīrusi pietiekami daudz resursu a) apakšpunktā minētās apņemšanās izpildei;
- trešā valsts piemēro prudenciālās uzraudzības režīmu, kas pamatojas uz riska faktoru un ļauj noteikt kvantitatīvas un kvalitatīvas maksāspējas prasības, kā arī prasības attiecībā uz uzraudzības pārskatiem un pārredzamību un grupu uzraudzību;
- trešā valsts ir noslēgusi rakstiskas vienošanās par sadarbību un apmaiņu ar konfidenciālu uzraudzības informāciju ar EAFPI un un 13. panta 10. punktā definētajām uzraudzības iestādēm;

- f) trešā valstī ir neatkarīga uzraudzības sistēma;
- g) trešā valsts ir noteikusi profesionālās konfidencialitātes ievērošanas pienākumus visām personām, kas rīkojas uzraudzības iestāžu vārdā, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu ar EAFPI un 13. panta 10. punktā definētajām uzraudzības iestādēm.

Deleģētajos aktos par pagaidu līdzvērtību ņem vērā Komisijas ziņojumus, kas sniegti saskaņā ar 177. panta 2. punktu. Minētos deleģētos aktus regulāri pārskata, pamatojoties uz attiecīgās trešās valsts progresa ziņojumiem, ko reizi gadā iesniedz novērtēšanai Komisijai. EAFPI palīdz Komisijai novērtēt minētos progresa ziņojumus.

EAFPI savā tīmekļa vietnē publicē un atjaunina visu šā punkta pirmajā daļā minēto trešo valstu sarakstu.

Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, sīkāk precizējot pirmajā daļā izklāstītos nosacījumus. Deleģētajos aktos var paredzēt arī uzraudzības iestāžu pilnvaras noteikt papildu prasības attiecībā uz informācijas sniegšanu uzraudzības vajadzībām pagaidu līdzvērtības termiņā.

- 6. Šā panta 5. punktā minētais noteiktais laikposms beidzas 2020. gada 31. decembrī vai dienā, kad saskaņā ar 3. punktu attiecīgās trešās valsts prudenciālās uzraudzības režīms tiek atzīts par līdzvērtīgu šajā sadaļā noteiktajam, atkarībā no tā, kurš brīdis ir agrāks.

Minēto laikposmu var pagarināt maksimāli par vienu gadu, ja šāds laika periods ir nepieciešams EAFPI un Komisijai, lai veiktu līdzvērtības novērtējumu 3. punkta piemērošanas nolūkā.

- 7. Ja saskaņā ar 5. punktu ir pieņemts deleģētais akts, nosakot trešās valsts prudenciālās uzraudzības pagaidu līdzvērtību, dalībvalstis piemēro 261. pantu, izņemot gadījumu, ja dalībvalstī atrodas apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība, kuras bilances summa pārsniedz ārpus Savienības esošās mātessabiedrības bilances summu. Šajā gadījumā grupas uzraudzības pienākumus izpilda izraudzītā grupas uzraudzības iestāde.”;

- 76) direktīvas 262. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Ja 260. pantā minētās līdzvērtīgās uzraudzības nav vai ja dalībvalsts saskaņā ar 260. panta 7. punktu nepiemēro 261. pantu gadījumos, kad atzīta pagaidu līdzvērtība, minētā dalībvalsts apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām piemēro:

- a) vai nu 218.–235. pantu un 244.–258. pantu *mutatis mutandis*,
- b) vai vienu no metodēm, kas norādītas šā panta 2. punktā.”;

- 77) direktīvas 300. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Summas, kas šajā direktīvā izteiktas euro, pārskata ik pēc pieciem gadiem, paaugstinot euro izteikto bāzes summu atbilstīgi procentuālajām izmaiņām visu dalībvalstu saskaņotajā patēriņa cenu indeksā, ko publicē Eiropas Savienības Statistikas birojs laikposmā no 2015. gada 31. decembra līdz pārskatīšanas dienai un ko noapaļo līdz EUR 100 000 daudzkārtņim.”;

- 78) direktīvas 301. pantu aizstāj ar šo:

“301. pants

Komitejas procedūra

- 1. Komisijai palīdz Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteja, kas izveidota ar Komisijas lēmumu 2004/9/EK (*). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
- 2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
- 3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 4. pantu.

301.a pants**Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. un 308.b pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četru gadu laikposmu no 2014. gada 23. maija.

Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām sešus mēnešus pirms četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments un Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. un 308.b pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošus deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. vai 308.b pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

301.b pants**Sākotnējie noteikumi attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem**

1. Līdz 2016. gada 24. maijam Komisija, pirmo reizi pieņemot 50., 58., 75., 86., 92., 97., 111., 135., 143., 244., 245., 248. un 249. pantā paredzētos regulatīvos tehniskos standartus, ievēro 301.a pantā izklāstīto procedūru. Grozījumus šādos deleģētajos aktos vai, beidzoties pārejas laikposmam, jaunus regulatīvos tehniskos standartus pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

2. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 12. pantu.

3. EAFPI līdz 2016. gada 24. maijam var iesniegt Komisijai regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai 17., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 258., 260. un 308.b pantā paredzētajos deleģētajos aktos izdarītu pielāgojumus atbilstoši tehniskām norisēm finanšu tirgos.

Minētie regulatīvo tehnisko standartu projekti attiecas tikai uz šā punkta pirmajā daļā minēto deleģēto aktu tehniskajiem aspektiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10.–14. pantu.

(*) Komisijas Lēmums 2004/9/EK (2003. gada 5. novembris), ar ko izveido Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteju (OV L 3, 7.1.2004., 34. lpp.);

79) direktīvas 304. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta 1. punktā izklāstītās pieejas piemērošanu un par uzraudzības iestāžu praksi, kas veikta saskaņā ar šā panta 1. punktu, attiecīgā gadījumā pievienojot atbilstīgus priekšlikumus. Šajā ziņojumā jo īpaši aplūko šīs pieejas izmantošanas pārrobežu ietekmi, lai novērstu regulējuma arbitrāžu no apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību puses.”;

80) I nodaļas VI sadaļā iekļauj šādu iedaļu:

“3. IEDAĻA

APDROŠINĀŠANA UN PĀRAPDROŠINĀŠANA

308.a pants

Pakāpeniska ieviešana

1. Dalībvalstis no 2015. gada 1. aprīļa nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas lemt par:

- a) papildu pašu kapitāla apstiprināšanu saskaņā ar 90. pantu;
- b) 95. panta trešajā daļā minēto pašu kapitāla posteņu klasifikācijas apstiprināšanu;
- c) sabiedrību īpašo parametru apstiprināšanu saskaņā ar 104. panta 7. punktu;
- d) pilnīga vai daļēja iekšējā modeļa apstiprināšanu saskaņā ar 112. un 113. pantu;
- e) īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību izveides apstiprināšanu to teritorijā saskaņā ar 211. pantu;
- f) pastarpinātas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību papildu pašu kapitāla apstiprināšanu saskaņā ar 226. panta 2. punktu;
- g) grupas iekšējā modeļa apstiprināšanu saskaņā ar 230. un 231. pantu un 233. panta 5. punktu;
- h) uz ilgumu balstīta kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa piemērošanas apstiprināšanu saskaņā ar 304. pantu;
- i) attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras atbilstības pielāgojuma izmantošanas apstiprināšanu saskaņā ar 77.b un 77.c pantu;
- j) pēc dalībvalstu pieprasījuma – par attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras svārstīguma pielāgojuma izmantošanas apstiprināšanu saskaņā ar 77.d pantu;
- k) bezriskā procentu likmju pārejas pasākuma piemērošanas apstiprināšanu saskaņā ar 308.c pantu;
- l) tehnisko rezervju pārejas pasākuma piemērošanas apstiprināšanu saskaņā ar 308.d pantu.

2. Dalībvalstis no 2015. gada 1. aprīļa nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas:

- a) noteikt grupas uzraudzības līmeni un apmēru saskaņā ar III sadaļas I nodaļas 2. un 3. iedaļu;
- b) izraudzīties grupas uzraudzības iestādi saskaņā ar 247. pantu;
- c) izveidot uzraudzības iestāžu kolēģiju saskaņā ar 248. pantu.

3. Dalībvalstis no 2015. gada 1. jūlija nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas:

- a) lemt par līdzdalības atskaitīšanu saskaņā ar 228. panta otro daļu;
- b) noteikt metodi grupas maksātpējas aprēķināšanai saskaņā ar 220. pantu;
- c) attiecīgā gadījumā noteikt līdzvērtīgumu saskaņā ar 227. un 260. pantu;

- d) saskaņā ar 236. pantu atļaut piemērot apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām 238. un 239. pantu;
- e) izdarīt 262. un 263. pantā minētos konstatējumus;
- f) attiecīgā gadījumā noteikt pārejas pasākumu piemērošanu saskaņā ar 308.b pantu.

4. Dalībvalstis attiecīgajām uzraudzības iestādēm nosaka pienākumu izskatīt iesniegumus, kurus apstiprinājuma vai atļaujas saņemšanas nolūkā ir iesniegušas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības saskaņā ar 2. un 3. punktu. Uzraudzības iestāžu pieņemtos lēmumus par iesniegumiem apstiprinājuma vai atļaujas saņemšanas nolūkā nepiemēro līdz 2016. gada 1. janvārim.

308.b pants

Pārejas pasākumi

1. Neskarot 12. pantu, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras līdz 2016. gada 1. janvārim pārtrauc slēgt jaunus apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līgumus un administrē tikai savu pastāvošo portfeli ar mērķi beigt savu darbību, nepiemēro šīs direktīvas I, II un III sadaļu līdz 2. punktā norādītajiem termiņiem, ja ir izpildīts viens no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) sabiedrība ir pierādījusi uzraudzības iestādei, ka beigs savu darbību līdz 2019. gada 1. janvārim;
- b) sabiedrībai tiek piemēroti IV sadaļas II nodaļā izklāstītie sanācības pasākumi un ir iecelts administrators.

2. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kuras atbilst:

- a) panta 1. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem, piemēro šīs direktīvas I, II un III sadaļu no 2019. gada 1. janvāra vai agrāka brīža, ja uzraudzības iestāde uzskata, ka sabiedrība nav apmierinošā mērā tuvojusies darbības beigšanas mērķim;
- b) panta 1. punkta b) apakšpunkta nosacījumiem, piemēro šīs direktīvas I, II un III sadaļu no 2021. gada 1. janvāra vai agrāka brīža, ja uzraudzības iestāde uzskata, ka sabiedrība nav apmierinošā mērā tuvojusies darbības beigšanas mērķim;

3. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām piemēro 1. un 2. punktā minētos pārejas pasākumus tikai tad, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

- a) sabiedrība neietilpst grupā vai, ja tā ietilpst grupā, visas minētajā grupā ietilpstošās sabiedrības pārtrauc slēgt jaunus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumus;
- b) sabiedrība katru gadu sniedz savai uzraudzības iestādei ziņojumu par progresu, kāds panākts virzībā uz darbības izbeigšanu;
- c) sabiedrība ir savai uzraudzības iestādei paziņojusi, ka piemēro pārejas pasākumus.

Šā panta 1. un 2. punkts neliedz nevienai sabiedrībai darboties saskaņā ar šīs direktīvas I, II un III sadaļu.

4. Dalībvalstis izveido attiecīgo apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību sarakstu un dara zināmu šo sarakstu visām pārējām dalībvalstīm.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka, sākot no 2016. gada 1. janvāra, laikposmā, kas nepārsniedz četrus gadus, termiņš, kurā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām jāiesniedz 35. panta 1.–4. punktā minētā informācija, ja tā iesniedzama reizi gadā vai retāk, katru finanšu gadu tiek saīsināts par divām nedēļām, no vēlākais 20 nedēļām pēc tā sabiedrības finanšu gada beigām, kurš beidzas 2016. gada 30. jūnijā vai pēc šīs dienas, bet pirms 2017. gada 1. janvāra, uz vēlākais 14 nedēļām pēc tā sabiedrības finanšu gada beigām, kurš beidzas 2019. gada 30. jūnijā vai pēc šīs dienas, bet pirms 2020. gada 1. janvāra.

6. Sākot no 2016. gada 1. janvāra, laikposmā, kas nepārsniedz četrus gadus, termiņš, kurā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām jāatklāj 51. pantā minētā informācija, katru finanšu gadu tiek saīsināts par divām nedēļām, no vēlākais 20 nedēļām pēc tā sabiedrības finanšu gada beigām, kurš beidzas 2016. gada 30. jūnijā vai pēc šīs dienas, bet pirms 2017. gada 1. janvāra, uz vēlākais 14 nedēļām pēc tā sabiedrības finanšu gada beigām, kurš beidzas 2019. gada 30. jūnijā vai pēc šīs dienas, bet pirms 2020. gada 1. janvāra.

7. Sākot no 2016. gada 1. janvāra, laikposmā, kas nepārsniedz četrus gadus, termiņš, kurā apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām jāatklāj 35. panta 1.–4. punktā minētā informācija, ja tā iesniedzama reizi ceturksnī, katru finanšu gadu tiek saīsināts par vienu nedēļu, no vēlākais 8 nedēļām pēc ikviena ceturkšņa beigām, kurš beidzas 2016. gada 1. janvārī vai pēc šīs dienas, bet pirms 2017. gada 1. janvāra, uz 5 nedēļām pēc ikviena ceturkšņa beigām, kurš beidzas 2019. gada 1. janvārī vai pēc šīs dienas, bet pirms 2020. gada 1. janvāra.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 5., 6. un 7. punktu *mutatis mutandis* piemēro apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas dalības sabiedrībām, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām un jauktas darbības finanšu pārvaldītājsabiedrībām grupas līmenī saskaņā ar 254. un 256. pantu, attiecīgi par sešām nedēļām pagarinot 5., 6. un 7. punktā minētos termiņus.

9. Neatkarīgi no 94. panta pamata pašu kapitāla posteņus no 2016. gada 1. janvāra laikposmā līdz 10 gadiem klasificē kā 1. līmeņa pamata pašu kapitāla posteņi, ar noteikumu, ka minētie posteņi

- a) pieņemti pirms 2016. gada 1. janvāra vai pirms 97. pantā minētā deleģētā akta spēkā stāšanās dienas, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrākais;
- b) 2015. gada 31. decembrī varētu tikt izmantoti, lai segtu pieejamo maksātspējas normu līdz 50 % no maksātspējas normas saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 3. punktu, Direktīvas 2002/13/EK 1. pantu, Direktīvas 2002/83/EK 27. panta 3. punktu un Direktīvas 2005/68/EK 36. panta 3. punktu;
- c) citādi netiktu klasificēti 1. līmenī vai 2. līmenī saskaņā ar 94. pantu.

10. Neatkarīgi no 94. panta pamata pašu kapitāla posteņus no 2016. gada 1. janvāra laikposmā līdz 10 gadiem ir klasificē kā 2. līmeņa pamata pašu kapitāla posteņi ar noteikumu, ka minētie posteņi:

- a) pieņemti pirms 2016. gada 1. janvāra vai pirms 97. pantā minētā deleģētā akta spēkā stāšanās dienas, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrākais;
- b) 2015. gada 31. decembrī varētu tikt izmantoti, lai segtu pieejamo maksātspējas normu līdz 25 % no maksātspējas normas saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 3. punktu, Direktīvas 2002/13/EK 1. pantu, Direktīvas 2002/83/EK 27. panta 3. punktu un Direktīvas 2005/68/EK 36. panta 3. punktu.

11. Apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kas veic ieguldījumus tirgojamos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos, kuru pamatā ir pārstrukturēti aizdevumi un kuri emitēti pirms 2011. gada 1. janvāra, 135. panta 2. punktā noteiktās prasības piemēro tikai tad, ja pēc 2014. gada 31. decembra ir pievienoti jauni vai aizstāti pastāvošie pamata riska darījumi.

12. Neatkarīgi no 100. panta, 101. panta 3. punkta un 104. panta piemēro šādus noteikumus:

- a) līdz 2017. gada 31. decembrim, aprēķinot riska koncentrācijas apakšmoduli un likmju starpības riska apakšmoduli saskaņā ar standarta formulu, riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kuri denominēti un finansēti jebkuras dalībvalsts valūtā, izmanto tādus pašus standarta parametrus, ko piemērotu šādiem riska darījumiem, kuri denominēti un finansēti attiecīgās dalībvalsts valūtā;
- b) 2018. gadā, aprēķinot riska koncentrācijas apakšmoduli un likmju starpības riska apakšmoduli saskaņā ar standarta formulu, standarta parametrus, kas izmantotajiem riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kuri denominēti un finansēti jebkuras citas dalībvalsts valūtā, samazina par 80 %;
- c) 2019. gadā, aprēķinot riska koncentrācijas apakšmoduli un likmju starpības riska apakšmoduli saskaņā ar standarta formulu, standarta parametrus, kas izmantotajiem riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kuri denominēti un finansēti jebkuras citas dalībvalsts valūtā, samazina par 50 %;
- d) sākot ar 2020. gada 1. janvāri un turpmāk, aprēķinot riska koncentrācijas apakšmoduli un likmju starpības riska apakšmoduli saskaņā ar standarta formulu, riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kuri denominēti un finansēti jebkuras citas dalībvalsts valūtā, standarta parametrus nesamazina.

13. Neatkarīgi no 100. panta, 101. panta 3. punkta un 104. panta, aprēķinot kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli saskaņā ar standarta formulu bez 304. pantā paredzētās iespējas, standarta parametrus, kas piemērojami kapitāla vērtspapīriem, kurus sabiedrības iegādājušās 2016. gada 1. janvārī vai līdz šai dienai, aprēķina kā šādu aspektu vidējos svērtos lielumus:

- a) standarta parametrs, kas izmantojams, aprēķinot kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli saskaņā ar 304. pantu, un
- b) standarta parametrs, kas izmantojams, aprēķinot kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli saskaņā ar standarta formulu bez 304. pantā paredzētās iespējas.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētā parametra svērumu pieaug vismaz lineāri katra gada beigās, sākot no 0 % tajā gadā, kurš sākas 2016. gada 1. janvārī, līdz 100 % 2023. gada 1. janvārī.

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 301.a pantu, sīkāk precizējot, kādi kritēriji ir jāievēro, tostarp kapitāla vērtspapīrus, kuriem var noteikt pārejas laikposmu.

Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā pārejas perioda piemērošanai, EAFPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par procedūrām šā punkta piemērošanai.

EAFPI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 30. jūnijam.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta ceturtajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

14. Neatkarīgi no 138. panta 3. punkta, bet neskarot minētā panta 4. punktu, ja šīs direktīvas pirmajā piemērošanas gadā apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības atbilst attiecīgi Direktīvas 73/239/EEK 16.a pantā, Direktīvas 2002/83/EK 28. pantā vai Direktīvas 2005/68/EK 37., 38. vai 39. pantā, kā tās piemērojamas dalībvalsts tiesībās dienā pirms minēto direktīvu atcelšanas saskaņā ar šīs direktīvas 310. pantu, minētajai nepieciešamajai maksātspējas rezervei, vai, taču neatbilst maksātspējas kapitāla prasībai, uzraudzības iestāde attiecīgajai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai prasa veikt nepieciešamos pasākumus, lai panāktu, ka sabiedrības izmantojamais pašu kapitāls ir tādā līmenī, lai segtu maksātspējas kapitāla prasību, vai samazināt sabiedrības riska profilu, lai nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai līdz 2017. gada 31. decembrim.

Attiecīgā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība ik pēc trim mēnešiem iesniedz savai uzraudzības iestādei progresa ziņojumu, kurā izklāstīti veiktie pasākumi un progress, kas gūts, tiecoties panākt, ka izmantojamais pašu kapitāls ir tādā līmenī, lai segtu maksātspējas kapitāla prasību, vai samazināt riska profilu, tā nodrošinot atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.

Šā punkta pirmajā daļā minēto termiņa pagarinājumu anulē, ja progresa ziņojums liecina, ka maksātspējas kapitāla prasības segšanai nepieciešamā izmantojamā pašu kapitāla līmeņa atjaunošanā vai riska profila samazināšanā, lai nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai, nav bijis būtiska progresa laikā no dienas, kad konstatēta neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai, līdz progresa ziņojuma iesniegšanas dienai.

15. Ja 2014. gada 23. maijā piederības dalībvalstis ir piemērojušas Direktīvas 2003/41/EK 4. panta noteikumus, tās līdz 2019. gada 31. decembrim var turpināt piemērot normatīvos un administratīvos aktus, ko tās pieņēmušas, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2002/83/EK 1. līdz 19. pantam, 27. līdz 30. pantam, 32. līdz 35. pantam un 37. līdz 67. pantam, ņemot vērā to redakciju, kāda ir spēkā Direktīvas 2002/83/EK pēdējā piemērošanas dienā.

Komisija var pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza šajā punktā minēto pārejas periodu, ja grozījumi Direktīvas 2003/41/EK 17. līdz 17.c pantā ir tikuši pieņemti pirms šajā punktā norādītā datuma.

16. Dalībvalstis var paredzēt iespēju galīgajam apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas mātesuzņēmumam līdz 2022. gada 31. martam pieprasīt grupas daļai piemērojama iekšējā grupas modeļa apstiprināšanu, ja gan sabiedrība, gan tās galīgais mātesuzņēmums atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī un ja minētā grupas daļa ir uzskatāma par atsevišķu vienību, kurai ir no pārējās grupas ievērojami atšķirīgs riska profils.

17. Neatkarīgi no 218. panta 2. un 3. punkta šā panta 8. līdz 12. punktā un 15. punktā, kā arī 308.c, 308.d un 308.e pantā minētos pārejas noteikumus grupas līmenī piemēro *mutatis mutandis*.

Neatkarīgi no 218. panta 2., 3. un 4. punkta šā panta 14. punktā minētos pārejas noteikumus piemēro *mutatis mutandis* grupas līmenī, kā arī tad, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības vai grupas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības ievēro Direktīvas 98/78/EK 9. pantā minēto koriģētās maksātspējas prasību, bet neievēro grupai noteikto maksātspējas kapitāla prasību.

Saskaņā ar 301.a pantu Komisija pieņem deleģētos aktus, ar kuriem nosaka izmaiņas grupas maksātspējā, ja ir piemērojami šā panta 13. punktā minētie pārejas noteikumi, kas attiecas uz:

- a) izmantojamā pašu kapitāla atkārtotas izmantošanas un grupas iekšējās kapitāla radīšanas novēršanu, kā noteikts 222. un 223. pantā;
- b) aktīvu un pasīvu novērtēšanu, kā noteikts 224. pantā;
- c) aprēķina metožu piemērošanu saistītajām apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kā noteikts 225. pantā;
- d) aprēķina metožu piemērošanu pastarpinātas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām, kā noteikts 226. pantā;
- e) metodēm grupas maksātspējas aprēķināšanai, kā noteikts 230. un 233. pantā;
- f) grupas maksātspējas prasības aprēķināšanu, kā noteikts 231. pantā;
- g) kapitāla palielinājuma noteikšanu, kā noteikts 232. pantā;
- h) principiem, kurus izmanto, aprēķinot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības grupas maksātspēju, kā noteikts 235. pantā.

308.c pants

Pārejas pasākums attiecībā uz bezrisku procentu likmēm

1. Ja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības ir saņēmušas uzraudzības iestādes iepriekšēju atļauju, tās, ņemot vērā pieņemamas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistības, var piemērot pārejas pielāgojumu attiecīgajai bezrisku procentu likmju termiņstrukturai.

2. Katrai valūtai pielāgojumu aprēķina kā atšķirības daļu starp:

- a) procentu likmi, ko Direktīvas 2002/83/EK pēdējā piemērošanas dienā noteikusi apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti atbilstīgi minētās direktīvas 20. pantam;
- b) ikgadējo faktisko likmi, kas aprēķināta kā vienota diskonta likme, kura, ja to piemēro pieņemamo dzīvības apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmām, veido vērtību, kas ir vienāda ar pieņemamo dzīvības apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistību portfeļa visprecīzākā novērtējuma vērtību, attiecībā uz ko tiek ņemta vērā naudas vērtība laikā, izmantojot attiecīgo bezrisku procentu likmju termiņstrukturā, kas minēta 77. panta 2. punktā.

Ja dalībvalstis normatīvos un administratīvos aktus ir pieņēmušas saskaņā ar Direktīvas 2002/83/EK 20. panta 1. punkta B daļas a) apakšpunkta ii) punktu, šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto procentu likmi nosaka ar to metožu palīdzību, kuras apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība izmantoja Direktīvas 2002/83/EK pēdējā piemērošanas dienā.

Pirmajā daļā minēto daļu katra gada beigās lineāri samazina no 100 %, sākot ar 2016. gada 1. janvāri, līdz 0 % 2032. gada 1. janvārī.

Ja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības piemēro 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, b) apakšpunktā minēto attiecīgo bezrisku procentu likmju termiņstrukturā pielāgo 77.d pantā minētajai attiecīgajai bezrisku procentu likmju termiņstrukturai.

3. Pieņemamās apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistības ietver tikai tās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistības, kas atbilst šādām prasībām:

- a) līgumi, kuros noteiktas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistības, tika noslēgti pirms šīs direktīvas pirmās piemērošanas dienas, izņemot līgumu atjaunojumus, kas veikti minētajā dienā vai pēc tās;
- b) līdz Direktīvas 2002/83/EK pēdējai piemērošanas dienai apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistību tehniskās rezerves tika noteiktas saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri tika pieņemti saskaņā ar minētās direktīvas 20. pantu minētās tās pēdējā piemērošanas dienā;
- c) apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistībām nepiemēro 77.b pantu.

4. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības, kas piemēro 1. punktu:

- a) neietver pieņemamās apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistības 77.d pantā minētā svārstīguma pielāgojuma aprēķinā;
- b) nepiemēro 308.d pantu;
- c) 51. pantā minētajā ziņojumā par maksātpēju un finanšu stāvokli publiski dara zināmu to, ka tās piemēro pārejas bezriskā procentu likmju terminstruktūru, un sniedz kvantitatīvu novērtējumu par to, kā šā pārejas pasākuma nepiemērošana ietekmētu sabiedrības finanšu stāvokli.

308.d pants

Pārejas pasākums attiecībā uz tehniskajām rezervēm

1. Ja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības ir saņēmušas uzraudzības iestādes iepriekšēju atļauju, tās piemēro tehniskajām rezervēm pārejas perioda atskaitījumu. Minēto atskaitījumu var piemērot 80. pantā minēto viendabīgo riska grupu līmenī.

2. Pārejas perioda atskaitījums atbilst atšķirības daļai starp šādām divām summām:

- a) tehniskās rezerves, no kurām ir atskaitītas no pārapsedrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas un kuras aprēķinātas saskaņā ar 76. pantu šīs direktīvas pirmajā piemērošanas dienā;
- b) tehniskās rezerves, no kurām ir atskaitītas no pārapsedrošināšanas līgumiem atgūstamās summas un kuras aprēķinātas atbilstoši normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 15. pantu, Direktīvas 2002/83/EK 20. pantu un Direktīvas 2005/68/EK 32. pantu, dienā pirms minēto direktīvu atcelšanas saskaņā ar šīs direktīvas 310. pantu.

Maksimālo daļu, kas jāatskaita, katra gada beigās lineāri samazina no 100 %, sākot ar 2016. gada 1. janvāri, līdz 0 % 2032. gada 1. janvārī.

Ja šīs direktīvas pirmajā piemērošanas dienā apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības piemēro 77.d pantā minēto svārstīguma pielāgojumu, a) apakšpunktā minēto summu aprēķina, ņemot vērā tādu svārstīguma pielāgojumu, kāds ir minētajā dienā.

3. Saņemot iepriekšēju atļauju vai pēc uzraudzības iestādes iniciatīvas, tehnisko rezervju summas, tostarp attiecīgos gadījumos arī svārstīguma pielāgojuma summu, ko izmanto, lai aprēķinātu 2. punkta a) un b) apakšpunktā minēto pārejas perioda atskaitījumu, var pārrēķināt ik pēc 24 mēnešiem vai vēl biežāk, ja sabiedrības riska profils ir būtiski mainījies.

4. Uzraudzības iestāde var ierobežot 2. punktā minētos atskaitījumus, ja to piemērošanas rezultātā varētu samazināties sabiedrībai piemērojamās finanšu resursu prasības, salīdzinot ar prasībām, kas aprēķinātas saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK, Direktīvu 2002/83/EK un Direktīvu 2005/68/EK, dienā pirms minēto direktīvu atcelšanas saskaņā ar šīs direktīvas 310. pantu.

5. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības, kas piemēro 1. punktu:

- a) nepiemēro 308.c pantu;
- b) ja tās nespētu izpildīt maksāspējas kapitāla prasību, nepiemērojot pārejas perioda atskaitījumus, tās katru gadu iesniedz ziņojumu savai uzraudzības iestādei, kurā raksturoti veiktie pasākumi un progress, kas gūts, tiecoties 2. punktā noteiktā pārejas perioda beigās atjaunot izmantojamā pašu kapitāla līmeni, lai tas segtu maksāspējas kapitāla prasību, vai samazināt riska profilu, lai atjaunotu atbilstību riska kapitāla prasībai;
- c) 51. pantā minētajā ziņojumā par maksāspēju un finanšu stāvokli publiski dara zināmu to, ka tās piemēro tehnisko rezervju pārejas perioda atskaitījumus, un sniedz kvantitatīvu novērtējumu par to, kā šo pārejas perioda atskaitījumu nepiemērošana ietekmētu sabiedrības finanšu stāvokli.

308.e pants

Bezriskā procentu likmju un tehnisko rezervju pārejas pasākumu pakāpeniska ieviešana

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības, kas piemēro 308.c vai 308.d pantā izklāstītos pārejas pasākumus, nekavējoties informē uzraudzības iestādi, tiklīdz tās konstatē, ka, nepiemērojot minētos pārejas pasākumus, tās nespētu izpildīt maksāspējas kapitāla prasību. Uzraudzības iestāde pieprasa attiecīgajai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai veikt nepieciešamos pasākumus, lai pārejas perioda beigās nodrošinātu atbilstību maksāspējas kapitāla prasībai.

Divu mēnešu laikā pēc tam, kad konstatēts, ka, nepiemērojot pārejas pasākumus, netiktu izpildīta maksāspējas kapitāla prasība, attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība iesniedz uzraudzības iestādei pakāpeniskas ieviešanas plānu, kurā izklāstīts, ar kādiem pasākumiem plānots panākt, ka izmantojamais pašu kapitāls ir tādā līmenī, lai segtu maksāspējas kapitāla prasību, vai samazināt tās riska profilu, tā nodrošinot atbilstību maksāspējas kapitāla prasībai pārejas perioda gaitā attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība var atjaunināt pakāpeniskās ieviešanas plānu.

Attiecīgās apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības katru gadu iesniedz ziņojumu savai uzraudzības iestādei, raksturojot īstenotos pasākumus un progresu, kas gūts, tiecoties nodrošināt atbilstību maksāspējas kapitāla prasībai pārejas perioda beigās. Uzraudzības iestādes atsauc atļauju piemērot pārejas pasākumu, ja progressa ziņojums liecina, ka panākt atbilstību maksāspējas kapitāla prasībai pārejas perioda beigās nav reāli.”;

81) direktīvas 309. panta 1. punktu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 4., 10., 13., 14., 18., 23., 26.–32., 34.–49., 51.–55., 67., 68., 71., 72., 74.–85., 87.–91., 93.–96., 98., 100.–110., 112., 113., 115.–126., 128., 129., 131.–134., 136.–142., 144., 146., 148., 162.–167., 172., 173., 178., 185., 190., 192., 210.–233., 235.–240., 243.–258., 260.–263., 265., 266., 303., 304. panta un III un IV pielikuma prasības līdz 2015. gada 31. martam. Tās tūlīt dara Komisijai zināmu minēto pasākumu tekstu.”;

b) pievieno šādu daļu:

“Neatkarīgi no otrās daļas dalībvalstīs piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 308.a panta prasības, no 2015. gada 1. aprīļa.”;

82) iekļauj šādu pantu:

“310.a pants

EAFPI personāls un resursi

EAFPI izvērtē personāla un resursu vajadzības savu pilnvaru un pienākumu īstenošanai saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par šiem jautājumiem.”;

83) direktīvas 311. pantu aizstāj ar šādu:

“311. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 308.a pantu piemēro no 2015. gada 1. aprīļa.

Direktīvas 1., 2., 3., 5.–9., 11., 12., 15., 16., 17., 19.–22., 24., 25., 33., 57.–66., 69., 70., 73., 145., 147., 149.–161., 168.–171., 174.–177., 179.–184., 186.–189., 191., 193.–209., 267.–300., 302., 305.–308., 308. b pantu un I, II, V, VI un VII pielikumu piemēro no 2016. gada 1. janvāra.

Komisija var pieņemt deleģētos aktus, kā arī regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus pirms šā panta trešajā daļā minētā datuma.”;

84) direktīvas III pielikuma A daļā 28. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“28) jebkurā gadījumā un kā alternatīva 1.–27. un 29. punktā uzskaitītajām nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām – Eiropas uzņēmējsabiedrības (SE) forma, kā definēts Padomes Regulā (EK) Nr. 2157/2001⁽¹⁾;

29) ciktāl attiecīgā dalībvalsts ļauj kooperatīvām sabiedrībām veikt nedzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbību un kā alternatīva 1.–28. punktā uzskaitītajām nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām – Eiropas kooperatīvās sabiedrības (SCE) forma saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1435/2003 (*).

(*) Padomes Regula (EK) Nr. 1435/2003 (2003. gada 22. jūlijs) par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības (SCE) statūtiem (OV L 207, 18.8.2003., 1. lpp.).”;

85) direktīvas III pielikuma B daļā 28. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“28) jebkurā gadījumā un kā alternatīva 1.–27. un 29. punktā uzskaitītajām dzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām – Eiropas uzņēmējsabiedrības (SE) forma, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2157/2001;

29) ciktāl attiecīgā dalībvalsts ļauj kooperatīvām sabiedrībām veikt dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbību un kā alternatīva 1.–28. punktā uzskaitītajām dzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām – Eiropas kooperatīvās sabiedrības (SCE) forma saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1435/2003.”;

86) direktīvas III pielikuma C daļā 28. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“28) jebkurā gadījumā un kā alternatīva 1.–27. un 29. punktā uzskaitītajām pārapdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām – Eiropas uzņēmējsabiedrības (SE) forma, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2157/2001;

29) ciktāl attiecīgā dalībvalsts ļauj kooperatīvām sabiedrībām veikt pārapdrošināšanas uzņēmējdarbību un kā alternatīva 1.–28. punktā uzskaitītajām pārapdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām – Eiropas kooperatīvās sabiedrības (SCE) forma, kā definēts Regulā (EK) Nr. 1435/2003.”;

87) atbilstības tabulā VII pielikumā ailē “Šajā direktīvā” iekļauj 13. panta 27. punktu, kas atbilst Direktīvas 73/239/EEK 5. panta d) punktam.

3. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1060/2009

Regulā (EK) Nr. 1060/2009 svītros 2. panta 3. punktu.

4. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1094/2010

Regulu (ES) Nr. 1094/2010 groza šādi:

1) regulas 13. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvo tehnisko standartu. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

Ja Komisija pieņem regulatīvu tehnisko standartu, kas ir tāds pats kā iestādes iesniegtais regulatīvā tehniskā standarta projekts, tad laikposms, kurā Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus, ir viens mēnesis no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par vienu mēnesi. Pagarināto termiņu pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas var vēlreiz pagarināt par vienu mēnesi.”;

2) regulas 17. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot 35. pantā noteiktās pilnvaras, kompetentā iestāde nekavējoties sniedz iestādei visu informāciju, ko iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai, tostarp informāciju par 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu piemērošanu saskaņā ar Savienības tiesībām.”.

5. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1095/2010

Regulu (ES) Nr. 1095/2010 groza šādi:

1) regulas 13. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvo tehnisko standartu. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trijiem mēnešiem.

Ja Komisija pieņem regulatīvu tehnisko standartu, kas ir tāds pats kā iestādes iesniegtais regulatīvā tehniskā standarta projekts, tad laikposms, kurā Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus, ir viens mēnesis no paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par vienu mēnesi. Pagarināto termiņu pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas var vēlreiz pagarināt par vienu mēnesi.”;

2) regulas 17. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot 35. pantā noteiktās pilnvaras, kompetentā iestāde nekavējoties sniedz iestādei visu informāciju, ko iestāde uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas veikšanai, tostarp informāciju par 1. panta 2. punktā minēto tiesību aktu piemērošanu saskaņā ar Savienības tiesībām.”.

6. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2017. gada 1. janvārim un pēc tam katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, ja vajadzīgs – kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem, ziņojumā norādot, vai EUI ir iesniegušas Direktīvā 2003/71/EK un Direktīvā 2009/138/EK paredzētos regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektus un vai šādu regulatīvo vai īstenošanas tehnisko standartu iesniegšana ir obligāta vai brīvprātīga.

*7. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstis līdz 2015. gada 31. martam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 1. panta 1. punktu un 2. panta 1., 3. un 6.–11. punktu, 13., 14., 17.–23. punktu, 32., 34., 36., 38.–44. punktu, 46.–54. punktu, 56.–59. punktu, 65.–70. punktu, 72., 75., 76., 80., 81., 84., 85. un 86. punktu. Tās tūlīt dara Komisijai zināmu minēto pasākumu tekstu.

2. Tās piemēro 1. punktā minētos pasākumus no 2016. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*8. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 2. panta 25., 43. un 82. punktu piemēro no 2015. gada 31. marta.

*9. pants***Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2014. gada 16. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/53/ES**(2014. gada 16. aprīlis)****par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/5/EK ⁽³⁾ ir vairākkārt būtiski grozīta. Tā kā ir vajadzīgi turpmāki grozījumi, tā skaidrības labad būtu jāaizstāj.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008 ⁽⁴⁾ nosaka atbilstības novērtēšanas struktūru akreditācijas noteikumus, paredz tirgus uzraudzības sistēmu produktiem un sistēmu trešo valstu produktu kontrolei, kā arī nosaka vispārīgus principus attiecībā uz CE zīmi.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 768/2008/EK ⁽⁵⁾ ir noteikti kopēji principi un atsaucies noteikumi, kas piemērojami visos nozaru tiesību aktos, lai nodrošinātu saskaņotu pamatu minēto tiesību aktu pārskatīšanai vai pārstrādāšanai. Tādēļ Direktīva 1999/5/EK būtu jāpielāgo minētajam lēmumam.
- (4) Direktīvā 1999/5/EK noteiktās pamatprasības, kas attiecas uz fiksētās līnijas galiekārtām, t. i., nodrošināt cilvēku un mājdzīvnieku veselības un drošības aizsardzību un īpašuma aizsardzību, kā arī atbilstīga līmeņa elektromagnētisko savietojamību, ir pienācīgi aptvertas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/35/ES ⁽⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/30/ES ⁽⁷⁾. Tādēļ šo direktīvu nevajadzētu piemērot fiksētās līnijas galiekārtām.

⁽¹⁾ OVC 133, 9.5.2013., 58. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 13. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 14. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/5/EK (1999. gada 9. marts) par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu (OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/35/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz to, kā darīt pieejamas tirgū elektroiekārtas, kas paredzētas lietošanai noteiktās sprieguma robežās (OV L 96, 29.3.2014., 357. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/30/ES (2014. gada 26. februāris) par to, kā saskaņot dalībvalstu tiesību aktus, kas attiecas uz elektromagnētisko savietojamību OV L 96, 29.3.2014., 79. lpp.).

- (5) Konkurences jautājumi galiekārtu tirgū ir pienācīgi aptverti ar Komisijas Direktīvu 2008/63/EK ⁽¹⁾, jo īpaši paredzot pienākumu valstu reglamentējošām iestādēm nodrošināt, ka tiek publicētas saskaņā detalizētas tehniskās specifikācijas tīkla pieejai. Tādēļ nav vajadzības šajā direktīvā ietvert Direktīvā 2008/63/EK aptvertās prasības, ar kurām sekmē konkurenci galiekārtu tirgū.
- (6) Kad iekārtas ar nolūku raida vai uztver radioviļņus, nodrošinot radiosakarus vai veicot radionoteikšanu, tiek sistēmiski izmantots radiofrekvenču spektrs. Lai nodrošinātu radiofrekvenču spektra efektīvu izmantošanu un izvairītos no kaitīgiem traucējumiem, visām šādām iekārtām vajadzētu būt šīs direktīvas darbības jomā.
- (7) Mērķi attiecībā uz drošības prasībām, kas noteiktas Direktīvā 2014/35/ES, ir pietiekami, lai aptvertu radioiekārtas, tādēļ šajā direktīvā būtu jāietver atsauce uz tiem un jāpadara tie piemērojami. Lai izvairītos no noteikumu liekas dublēšanās, izņemot tos, kas attiecas uz šādām prasībām, Direktīvu 2014/35/ES nevajadzētu piemērot radioiekārtām.
- (8) Elektromagnētiskās savietojamības pamatprasības, kas ir noteiktas Direktīvā 2014/30/ES, ir pietiekamas, lai aptvertu radioiekārtas, tādēļ šajā direktīvā būtu jāietver atsauce uz tām un jāpadara tās piemērojamas. Lai izvairītos no noteikumu liekas dublēšanās, izņemot tos, kas attiecas uz pamatprasībām, Direktīvu 2014/30/ES nevajadzētu piemērot radioiekārtām.
- (9) Šī direktīva būtu jāpiemēro jebkādei piegādei, arī tālpārdošanai.
- (10) Lai nodrošinātu, ka radioiekārtas efektīvi izmanto radiofrekvenču spektru un dod iespēju šo spektru efektīvi izmantot, radioiekārtas būtu jākonstruē tā, ka raidītājs, ja tas ir pareizi uzstādīts, uzturēts un lietots paredzētajam mērķim, ģenerē radioviļņus, kas nerada kaitīgus traucējumus, bet raidītāja ģenerētiem nevēlamiem radioviļņiem (piemēram, blakus esošos kanālos), kas var negatīvi ietekmēt radiofrekvenču spektra politikas mērķus, vajadzētu būt ierobežotiem līdz tādām līmenim, lai saskaņā ar nozares jaunākajiem sasniegumiem nepieļautu kaitīgus traucējumus; un, ja tas ir uztvērējs, tā veikspējas rādītāji nodrošina uztvērēja pienācīgu ekspluatāciju un pasargā to no iespējamiem kaitīgiem traucējumiem, jo īpaši no tādiem, kas rodas kopīgos vai blakus esošos kanālos, un tādējādi palīdz efektīvāk izmantot minētos kanālus.
- (11) Lai gan uztvērēji paši par sevi nerada kaitīgus traucējumus, uztveršanas spējai ir arvien lielāka nozīme radiofrekvenču spektra efektīvā izmantošanā, paaugstinot uztvērēju noturību pret kaitīgiem traucējumiem un nevēlamiem signāliem saskaņā ar attiecīgajām Savienības saskaņošanas tiesību aktu pamatprasībām.
- (12) Dažos gadījumos, izmantojot tīklus, ir nepieciešama mijiedarbība ar citām radioiekārtām un savienojums ar attiecīga tipa saskarnēm visā Savienībā. Savietojamība starp radioiekārtām un palīgierīcēm, piemēram, lādētājiem, vienkāršo radioiekārtu izmantošanu un mazina nevajadzīgos atkritumus un izmaksas. Ir vajadzīgi papildu centieni, lai izveidotu vienotu lādētāju atsevišķām radioiekārtu kategorijām vai klasēm, jo īpaši ņemot vērā patērētāju un citu galalietotāju intereses, tādēļ šajā direktīvā būtu jāiekļauj konkrētas prasības šajā jomā. Jo īpaši mobilajiem telefoniem, kas ir pieejami tirgū, vajadzētu būt savietojamiem ar vienotu lādētāju.
- (13) Radioiekārtu lietotāju un abonentu personas datu un privātuma aizsardzību pret krāpšanu var uzlabot, izmantojot konkrētas radioiekārtu funkcijas. Tādēļ attiecīgos gadījumos radioiekārtas būtu jāprojektē tā, lai tās nodrošinātu šādas funkcijas.

⁽¹⁾ Komisijas Direktīva 2008/63/EK (2008. gada 20. jūnijs) par konkurenci telekomunikāciju termināliekārtu tirgos (OV L 162, 21.6.2008., 20. lpp.).

- (14) Radioiekārtām var būt izšķiroša nozīme piekļuves nodrošināšanā neatliekamās palīdzības dienestiem. Tālab attiecīgos gadījumos radioiekārtas būtu jāprojektē tā, lai tās nodrošinātu funkcijas, kas vajadzīgas minēto pakalpojumu piekļuvei.
- (15) Radioiekārtām ir svarīga nozīme invalīdu labklājībā un nodarbinātībā, un invalīdi ir nozīmīga un augoša dalībvalstu iedzīvotāju daļa. Tādēļ radioiekārtas attiecīgos gadījumos būtu jāprojektē tā, lai cilvēki ar invaliditāti tās varētu izmantot bez pielāgošanas vai ar minimālu pielāgošanu.
- (16) Dažu radioiekārtu kategoriju atbilstība šajā direktīvā noteiktajām pamatprasībām var tikt apdraudēta, integrējot programmatūru vai izdarot izmaiņas esošajā programmatūrā. Būtu jāparedz, ka lietotājs, radioiekārta vai trešā persona var lejupielādēt programmatūru radioiekārtā tikai tad, ja tas neietekmē minētās radioiekārtas tālāko atbilstību piemērojamajām pamatprasībām.
- (17) Lai papildinātu vai grozītu šīs direktīvas atsevišķus nebūtiskus elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (18) Lai varētu efektīvi reaģēt uz vajadzībām saistībā ar savietojamību, lietotāju un abonentu personas datu un privātuma aizsardzību, aizsardzību pret krāpšanu, piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestiem, izmantošanu invalīdu vajadzībām vai neatbilstīgu radioiekārtu un programmatūras kombināciju novēršanu, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to radioiekārtu kategoriju vai klašu noteikšanu, kurām jāatbilst vienai vai vairākām papildu pamatprasībām par savietojamību, kas noteiktas šajā direktīvā, kurā ņemtas vērā minētās vajadzības.
- (19) Radioiekārtu veikto programmatūras un radioiekārtu kombināciju atbilstības pārbaudi nevajadzētu izmantot ļaunprātīgi, lai liegtu radioiekārtu izmantošanu ar programmatūru, ko nodrošinājušas neatkarīgas personas. Informācijas pieejamība publiskām iestādēm, ražotājiem un lietotājiem par radioiekārtu un programmatūras paredzēto kombināciju atbilstību sekmētu konkurenci. Lai sasniegtu minētos mērķus, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to radioiekārtu kategoriju vai klašu noteikšanu, par kurām ražotājiem jāsniedz informācija par radioiekārtu un programmatūras paredzēto kombināciju atbilstību šajā direktīvā noteiktajām pamatprasībām.
- (20) Prasība reģistrēt centralizētā sistēmā radioiekārtas, kas laižamas tirgū, var uzlabot tirgus uzraudzības iedarbīgumu un efektivitāti un tādējādi lielā mērā sekmēt atbilstību šai direktīvai. Šāda prasība ietver papildu slogu uzņēmējiem, un tādēļ tā būtu jāievieš tikai attiecībā uz tām radioiekārtu kategorijām, saistībā ar kurām nav panākts augsts atbilstības līmenis. Lai nodrošinātu šādas prasības piemērošanu, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to radioiekārtu kategoriju noteikšanu, kuras ražotājiem jāreģistrē centralizētajā sistēmā, un attiecībā uz tās tehniskās dokumentācijas elementiem, kas sniedzama, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju par atbilstību, pēc tam, kad ir novērtēts risks, kurš pastāv, ja radioiekārtas neatbilst pamatprasībām.
- (21) Radioiekārtām, kas atbilst attiecīgajām pamatprasībām, būtu jāļauj atrasties brīvā aprītē. Šādas iekārtas attiecīgā gadījumā būtu jāļauj nodot ekspluatācijā un lietot paredzētajam nolūkam saskaņā ar noteikumiem par atļaujām radiofrekvenču spektra izmantošanai un attiecīgo pakalpojumu nodrošināšanai.

- (22) Lai izvairītos no nevajadzīgiem radioiekārtu tirdzniecības šķēršļiem iekšējā tirgū, dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK ⁽¹⁾ būtu jāpaziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai savi projekti tehnisko noteikumu jomā, piemēram, par radio saskarnēm, izņemot tad, ja minētie tehniskie noteikumi ļauj dalībvalstīm izpildīt saistošus Savienības aktus, piemēram, Komisijas lēmumus par radiofrekvenču spektra saskaņotu lietošanu, kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 676/2002/EK ⁽²⁾, vai tad, ja tie atbilst radioiekārtām, kuras drīkst nodot ekspluatācijā un izmantot bez ierobežojumiem Savienībā.
- (23) Informācijas sniegšana par reglamentēto radio saskarņu līdzvērtīgumu un to lietošanas nosacījumiem mazina šķēršļus radioiekārtu piekļuvei iekšējam tirgum. Tādēļ Komisijai būtu jānovērtē un jānosaka reglamentēto radio saskarņu līdzvērtīgums un šāda informācija jādara pieejama radioiekārtu klašu veidā.
- (24) Saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2007/344/EK ⁽³⁾ dalībvalstīm jāizmanto Eiropas Sakaru biroja (ESB) izveidotā Frekvenču informācijas sistēma (EFIS), lai, izmantojot internetu, sabiedrība visās dalībvalstīs tādējādi varētu piekļūt salīdzināmai informācijai par radiofrekvenču spektra izmantošanu. Ražotāji pirms radioiekārtu laišanas tirgū var iegūt EFIS frekvenču informāciju par visām dalībvalstīm un tādā veidā novērtēt, vai un saskaņā ar kādiem nosacījumiem šādas radioiekārtas var izmantot katrā dalībvalstī. Tādēļ šajā direktīvā nav jāietver papildu noteikumi, piemēram, par iepriekšēju paziņošanu, kas ļauj informēt ražotājus par tādu radioiekārtu lietošanas nosacījumiem, kas izmanto nesaskaņotas frekvenču joslas.
- (25) Pētniecības un demonstrējumu veicināšanas nolūkā tirdzniecības izstādēs, izstādēs un tamlīdzīgos pasākumos ar noteikumu, ka izstādes rīkotāji nodrošina pietiekamu informāciju apmeklētājiem, būtu jānodrošina iespēja izstādīt radioiekārtas, kas neatbilst šai direktīvai un kuras nedrīkst laist tirgū.
- (26) Lai augstā līmenī nodrošinātu cilvēku un mājdzīvnieku veselības un drošības aizsardzību, īpašuma aizsardzību, elektromagnētisko savietojamību pienācīgā līmenī un radiofrekvenču spektra efektīvu izmantošanu, un vajadzības gadījumā citu sabiedrības interešu augsta līmeņa aizsardzību, kā arī lai garantētu taisnīgu konkurenci Savienības tirgū, uzņēmējiem vajadzētu būt atbildīgiem par radioiekārtu atbilstību šai direktīvai, ņemot vērā viņu attiecīgos uzdevumus piegādes ķēdē.
- (27) Visiem uzņēmējiem, kas veido piegādes un izplatīšanas ķēdi, būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tirgū tiek laistas tikai tādas radioiekārtas, kas atbilst šai direktīvai. Jāparedz skaidra un samērīga pienākumu sadale atbilstīgi katra uzņēmēja lomai piegādes un izplatīšanas ķēdē.
- (28) Lai atvieglotu uzņēmēju, tirgus uzraudzības iestāžu un patērētāju saziņu, dalībvalstīm būtu jāmudina uzņēmēji papildus pasta adresei norādīt arī tīmekļa vietnes adresi.
- (29) Tā kā ražotājs sīki pārzina projektēšanas un ražošanas procesu, viņš var vislabāk veikt atbilstības novērtēšanas procedūru. Tādēļ atbilstības novērtēšanai arī turpmāk vajadzētu būt vienīgi ražotāja pienākumam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā un noteikumus par informācijas sabiedrības pakalpojumiem (OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 676/2002/EK (2002. gada 7. marts) par normatīvo bāzi radiofrekvenču spektra politikai Eiropas Kopienā (Radiofrekvenču lēmums) (OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2007/344/EK (2007. gada 16. maijs) par harmonizētu informācijas pieejamību attiecībā uz radiofrekvenču spektra izmantošanu Kopienā (OV L 129, 17.5.2007., 67. lpp.).

- (30) Ražotājam būtu jāsniedz pietiekama informācija par radioiekārtu paredzēto lietojumu, lai nodrošinātu to izmantošanu atbilstīgi pamatprasībām. Šādā informācijā, iespējams, jāietver tādu palīgierīču apraksts kā antenas un komponenti, piemēram, programmatūra, kā arī radioiekārtu uzstādīšanas procesa specifikācijas.
- (31) Tika konstatēts, ka ar Direktīvā 1999/5/EK noteikto prasību iekārtām pievienot ES atbilstības deklarāciju ir vienkāršota un uzlabota informācija un tirgus uzraudzības iedarbīgums. Iespēja sniegt vienkāršotu ES atbilstības deklarāciju ļauj nodrošināt administratīvā sloga samazinājumu saistībā ar šo prasību, nesamazinot efektivitāti, tāpēc tā būtu jāparedz šajā direktīvā. Turklāt, lai nodrošinātu vieglu un efektīvu piekļuvi ES atbilstības deklarācijai, kā arī vienkāršotai ES atbilstības deklarācijai, būtu jāparedz iespēja tās piestiprināt attiecīgo radioiekārtu iepakojumam.
- (32) Jānodrošina, lai radioiekārtas no trešām valstīm, kuras nonāk Savienības tirgū, atbilstu šai direktīvai un jo īpaši lai ražotāji šīm radioiekārtām būtu veikuši pienācīgas atbilstības novērtēšanas procedūras. Tādēļ būtu jāparedz, ka importētājiem ir jāpārlicinās, vai radioiekārtas, ko viņi laiž tirgū, atbilst šīs direktīvas prasībām un ka tie nelaiz tirgū radioiekārtas, kuras šādām prasībām neatbilst vai kuras rada apdraudējumu. Būtu arī jāparedz, ka importētāji pārlicinās, ka ir veiktas atbilstības novērtēšanas procedūras un ka radioiekārtu marķējums un ražotāju sagatavotā dokumentācija ir pieejama kompetentajām valsts iestādēm pārbaudes veikšanai.
- (33) Laižot radioiekārtas tirgū, katram importētājam uz radioiekārtām būtu jānorāda sava uzņēmuma nosaukums, reģistrētais komercnosaukums, reģistrētā preču zīme un pasta adrese saziņai. Gadījumos, kad radioiekārtu izmērs vai īpatnības to neatļauj, būtu jāparedz izņēmumi. Tas attiecas arī uz gadījumiem, kad importētājam būtu jāatver iepakojums, lai uz radioiekārtas norādītu sava uzņēmuma nosaukumu un adresi.
- (34) Izplatītājs dara radioiekārtas pieejamas tirgū pēc tam, kad ražotājs vai importētājs ir šīs radioiekārtas laidis tirgū, un izplatītājam būtu jārikojas pietiekami piesardzīgi, lai nodrošinātu, ka viņa darbības ar radioiekārtām nelabvēlīgi neietekmē radioiekārtu atbilstību.
- (35) Ikviens uzņēmējs, kurš vai nu laiž tirgū radioiekārtas ar savu vārdu vai preču zīmi, vai pārveido radioiekārtas tā, ka šīs izmaiņas varētu ietekmēt atbilstību šai direktīvai, būtu jāuzskata par ražotāju, un viņam būtu jāuzņemas ražotāja pienākumi.
- (36) Izplatītāji un importētāji darbojas tirgus vidē, tāpēc tiem būtu jāiesaistās tirgus uzraudzības darbā, ko veic kompetentās valsts iestādes, un tiem vajadzētu būt gataviem aktīvai rīcībai, lai sniegtu kompetentajām iestādēm visu vajadzīgo informāciju par attiecīgajām radioiekārtām.
- (37) Nodrošinot radioiekārtu izsekojamību visā piegādes ķēdē, tirgus uzraudzība kļūst vienkāršāka un efektīvāka. Efektīva izsekojamības sistēma atvieglo tirgus uzraudzības iestāžu uzdevumu atrast uzņēmējus, kas neatbilstīgas radioiekārtas darījuši pieejamas tirgū. Glabājot informāciju, kas šajā direktīvā paredzēta citu uzņēmēju identificēšanai, nevajadzētu prasīt, lai uzņēmēji atjaunina šādu informāciju par citiem uzņēmējiem, kuri tiem ir piegādājuši radioiekārtas vai saņēmuši radioiekārtas no tiem.
- (38) Šajā direktīvā būtu jānosaka vienīgi pamatprasības. Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību minētajām prasībām, jāparedz pieņēmums par to radioiekārtu atbilstību, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 ⁽¹⁾ ar mērķi noteikt šo prasību detalizētas tehniskās specifikācijas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EEK, 94/25/EEK, 95/16/EEK, 97/23/EEK, 98/34/EEK, 2004/22/EEK, 2007/23/EEK, 2009/23/EEK un 2009/105/EEK un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EEK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

- (39) Regulā (ES) Nr. 1025/2012 paredzēta procedūra iebildumu izteikšanai pret saskaņotajiem standartiem, ja minētie standarti tikai daļēji atbilst šīs direktīvas prasībām.
- (40) Lai uzņēmēji varētu pierādīt un kompetentās iestādes nodrošināt, ka radioiekārtas, kas ir laistas tirgū, atbilst pamatprasībām, ir jāparedz atbilstības novērtēšanas procedūras. Lēmumā Nr. 768/2008/EK paredzēti atbilstības novērtēšanas procedūru moduļi, kas ietver procedūras augošā secībā atkarībā no stingrības pakāpes, ņemot vērā apdraudējuma līmeni un vajadzīgo drošuma līmeni. Lai nodrošinātu saskaņotību starp nozarēm un izvairītos no *ad hoc* gadījumiem, atbilstības novērtēšanas procedūras būtu jāizvēlas no minētajiem moduļiem.
- (41) Ražotājiem būtu jā sagatavo ES atbilstības deklarācija, tajā sniedzot šajā direktīvā prasīto informāciju par radioiekārtu atbilstību šīs direktīvas un pārējo attiecīgo Savienības saskaņošanas tiesību aktu prasībām.
- (42) Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi informācijai tirgus uzraudzības nolūkā, informācijai, kas vajadzīga, lai apzinātu visus piemērojamos Savienības aktus, vajadzētu būt pieejamai vienotā ES atbilstības deklarācijā. Lai samazinātu uzņēmēju administratīvo slogu, minētā vienotā ES atbilstības deklarācija var būt dokumentu kopa, kurā iekļautas atsevišķas attiecīgās atbilstības deklarācijas.
- (43) CE zīme, kas norāda uz radioiekārtas atbilstību, ir redzamais apliecinājums veselam procesam, kas ietver atbilstības novērtēšanu plašākā nozīmē. Vispārīgie principi, kas reglamentē CE zīmi, ir noteikti Regulā (EK) Nr. 765/2008. CE zīmes uzlikšanas noteikumi būtu jānosaka šajā direktīvā.
- (44) Prasībai uzlikt CE zīmi uz produktiem ir svarīga nozīme patērētāju un publisko iestāžu informēšanai. Direktīvā 1999/5/EK paredzētā iespēja uzlikt samazinātu CE zīmi uz mazizmēra iekārtām, ja vien tā ir saredzama un salasāma, ir ļāvusi vienkāršot šīs prasības piemērošanu, nemazinot tās iedarbīgumu, tāpēc tā būtu jāietver šajā direktīvā.
- (45) Tika konstatēts, ka Direktīvā 1999/5/EK noteiktā prasība uzlikt CE zīmi uz iekārtas iepakojuma vienkāršo tirgus uzraudzības veikšanu, tāpēc tā būtu jāietver šajā direktīvā.
- (46) Dalībvalstīm būtu jāveic attiecīgie pasākumi, lai panāktu, ka radioiekārtas drīkst laist tirgū vienīgi tad, ja tās, kad ir pareizi uzstādītas, uzturētas un lietotas paredzētajam mērķim, atbilst šajā direktīvā noteiktajām pamatprasībām un – attiecībā uz pamatprasību nodrošināt cilvēku un mājdzīvnieku veselības un drošības aizsardzību un īpašuma aizsardzību – arī tādos lietošanas apstākļos, ko var saprātīgi paredzēt. Būtu jāuzskata, ka radioiekārtas neatbilst minētajai pamatprasībai tikai tādos lietošanas apstākļos, kurus var saprātīgi paredzēt, proti, ja šāda lietošana varētu izrietēt no likumīgas un viegli paredzamas cilvēku rīcības.
- (47) Ņemot vērā tehnoloģisko pārmaiņu straujo gaitu, veidojoties elektroniskai videi, kad radioiekārtas tiek aprīkotas ar integrētu ekrānu, Komisijai, izvērtējot šīs direktīvas īstenošanu, vajadzētu arī apsvērt iespējamību atteikties no prasības uzņēmējiem norādīt sava uzņēmuma nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un konkrētu kontaktpunktu vai pasta adresi saziņai, pievienot CE zīmi un ES atbilstības deklarāciju, tās vietā paredzot vai nu funkcionālu iespēju automātiski parādīt šādu informāciju pēc radioiekārtu ieslēgšanas, vai funkcionālu iespēju, kas galalietotājam ļauj pēc savas izvēles vizualizēt attiecīgo informāciju. Turklāt, analizējot šādu iespējamību, ja radioiekārtas, kas aprīkotas ar integrētu ekrānu, darbojas no iebūvētas baterijas, kura nav sākotnēji uzlādēta, Komisijai vajadzētu apsvērt arī iespēju izmantot integrētam ekrānam piestiprinātu un noņemamu caurspīdīgu etiķeti, kurā būtu norādīta tā pati informācija.

- (48) Dažas šajā direktīvā noteiktās atbilstības novērtēšanas procedūras paredz to atbilstības novērtēšanas struktūru iesaistīšanos, kuras dalībvalstis paziņojušas Komisijai.
- (49) Pieredze liecina, ka Direktīvā 1999/5/EK noteiktie kritēriji, kuriem atbilstības novērtēšanas struktūrām jāatbilst, lai tās tiktu paziņotas Komisijai, nav pietiekami, lai nodrošinātu paziņoto struktūru vienlīdz augsta līmeņa sniegumu visā Savienībā. Tomēr ir svarīgi, lai visas paziņotās struktūras veiktu savas funkcijas vienādā līmenī un godīgas konkurences apstākļos. Tādēļ ir jānosaka obligātās prasības atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras vēlas tikt paziņotas, lai sniegtu atbilstības novērtēšanas pakalpojumus.
- (50) Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda atbilstību kritērijiem, kas noteikti saskaņotajos standartos, būtu jāpieņem, ka tā atbilst attiecīgajām prasībām, kuras noteiktas šajā direktīvā.
- (51) Lai nodrošinātu saskaņotu atbilstības novērtēšanas kvalitātes līmeni, ir arī svarīgi noteikt prasības paziņojošajām iestādēm un citām struktūrām, kas piedalās paziņoto struktūru novērtēšanā, paziņošanā un uzraudzībā.
- (52) Šajā direktīvā izveidotā sistēma būtu jāpapildina ar akreditācijas sistēmu, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 765/2008. Akreditācija ir svarīgs līdzeklis, kā pārbaudīt atbilstības novērtēšanas struktūru kompetenci, tāpēc tā arī būtu jāizmanto paziņošanā.
- (53) Regulā (EK) Nr. 765/2008 paredzētā pārrēdzama akreditācija, kas nodrošina atbilstības sertifikātu vajadzīgo uzticamību, valsts publiskā sektora iestādēm visā Savienībā būtu jāuzskata par vēlamāko līdzekli, kā pierādīt atbilstības novērtēšanas struktūru tehnisko kompetenci. Tomēr valstu iestādes var uzskatīt, ka tām ir piemēroti līdzekļi, ar ko pašām veikt minēto novērtēšanu. Šādos gadījumos, lai nodrošinātu citu valsts iestāžu veiktās novērtēšanas pienācīgu ticamības līmeni, valsts iestādēm būtu jāiesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm vajadzīgie dokumentārie pierādījumi, ka izvērtētās atbilstības novērtēšanas struktūras atbilst attiecīgajām normatīvajām prasībām.
- (54) Atbilstības novērtēšanas struktūras bieži uztic apakšlīgumu slēdzējiem kādu daļu no savas darbības saistībā ar atbilstības novērtēšanu vai izmanto filiāles. Lai nodrošinātu aizsardzības līmeni, kāds nepieciešams Savienības tirgū laižamajām radioiekārtām, ir ļoti svarīgi, lai atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanai izraudzītie apakšlīgumu slēdzēji un filiāles atbilstu tādām pašām prasībām, kādām atbilst paziņotās struktūras. Tādēļ ir svarīgi, lai paziņojamo struktūru kompetences un snieguma novērtēšana un jau paziņoto struktūru uzraudzība attiektos arī uz darbībām, kuras veic apakšlīgumu slēdzēji un filiāles.
- (55) Jāuzlabo paziņošanas procedūras efektivitāte un pārrēdzamība, un jo īpaši tā jāpielāgo jaunajām tehnoloģijām, lai paziņošanu varētu veikt tiešsaistē.
- (56) Paziņotās struktūras var piedāvāt savus pakalpojumus visā Savienībā, tāpēc ir lietderīgi dot pārējām dalībvalstīm un Komisijai iespēju iebilst pret paziņoto struktūru. Tādēļ ir svarīgi noteikt laikposmu, kurā var novērst visas šaubas vai bažas par atbilstības novērtēšanas struktūru kompetenci, pirms tās sāk darboties kā paziņotās struktūras.
- (57) Lai nodrošinātu konkurētspēju, ir svarīgi, lai paziņotās struktūras piemērotu atbilstības novērtēšanas procedūras, neradot nevajadzīgu apgrūtinājumu uzņēmējiem. Tā paša iemesla dēļ un lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret uzņēmējiem, ir jānodrošina atbilstības novērtēšanas procedūru konsekventa tehniskā piemērošana. Vislabāk to var panākt ar atbilstīgu koordinēšanu un sadarbību starp paziņotajām struktūrām.
- (58) Lai nodrošinātu tiesisko noteiktību, jāprecizē, ka Regulas (EK) Nr. 765/2008 noteikumi par Savienības tirgus uzraudzību un kontroli attiecinās uz produktiem, ko ieved Savienības tirgū, attiecas uz radioiekārtām, kuras minētas šajā direktīvā. Šai direktīvai nevajadzētu radīt šķēršļus dalībvalstīm, tām izraugoties kompetētās iestādes šo uzdevumu veikšanai.

- (59) Direktīvā 1999/5/EK jau ir paredzēta drošības procedūra, kuru izmanto tikai tad, ja dalībvalstis nepiekrīt pasākumiem, ko veikusi kāda dalībvalsts. Lai uzlabotu pārredzamību un samazinātu procedūras laiku, ir jāuzlabo esošā drošības procedūra, lai padarītu to efektīvāku un lai tajā izmantotu dalībvalstīm pieejamās zināšanas.
- (60) Lēmumi, ko Komisija pieņem saskaņā ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK, var skart radiofrekvenču spektra pieejamības un efektīvas izmantošanas nosacījumus, kuru dēļ var nākties ierobežot ekspluatācijā nodoto radioiekārtu kopējo skaitu, piemēram, radioiekārtu beidzamo tirgū laišanas termiņu, maksimālo izplatības rādītāju vai maksimālo skaitu katrā dalībvalstī vai visā Savienībā. Minētie nosacījumi ļauj atvērt tirgu jaunām radioiekārtām, vienlaikus ierobežojot kaitīgu traucējumu risku, kas pastāv tad, ja ekspluatācijā nodod pārāk daudz radioiekārtu, lai gan minētās iekārtas katra atsevišķi atbilst šajā direktīvā noteiktajām pamatprasībām. Šādu nosacījumu neievērošana var apdraudēt pamatprasības, jo īpaši radīt kaitīgu traucējumu risku.
- (61) Esošā sistēma būtu jāpapildina ar procedūru, kas ļauj ieinteresētajām personām saņemt informāciju par pasākumiem, kurus paredzēts pieņemt attiecībā uz radioiekārtām, kas apdraud cilvēku veselību vai drošību vai citus ar sabiedrības interešu aizsardzību saistītus jautājumus, kuri ietverti šajā direktīvā. Būtu arī jāatļauj tirgus uzraudzības iestādēm sadarbībā ar attiecīgajiem uzņēmējiem savlaicīgāk rīkoties saistībā ar šādām radioiekārtām.
- (62) Ja dalībvalstis un Komisija vienojas par kādas dalībvalsts veiktā pasākuma pamatotību, Komisijai turpmāk nebūtu jāiesaistās, izņemot gadījumus, kad neatbilstība var būt izskaidrojama ar saskaņotā standarta nepilnībām.
- (63) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (64) Būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra, lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka, kā sniegt informāciju, kad ir noteikti iekārtu ekspluatācijas ierobežojumi vai ierobežojumi attiecībā uz esošajām lietošanas atļaujas piešķiršanas prasībām, un ar ko paziņojošo dalībvalsti aicina veikt vajadzīgos koriģējošos pasākumus attiecībā pret paziņoto struktūru, kas neatbilst vai vairs neatbilst paziņošanas prasībām.
- (65) Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto, lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka, vai atsevišķas elektrisko un elektronisko produktu kategorijas atbilst "radioiekārtu" definīcijai; pieņem operatīvos noteikumus par informācijas pieejamību iekārtu atbilstības jomā; pieņem operatīvos noteikumus reģistrēšanai un operatīvos noteikumus reģistrācijas numura uzlikšanai uz radioiekārtām; un nosaka paziņoto radio saskaņņu līdzvērtīgumu un piešķir radioiekārtu klasi. Tā būtu jāizmanto arī attiecībā uz prasībām atbilstīgām radioiekārtām, kuras rada apdraudējumu cilvēku veselībai vai drošībai vai arī skar citus sabiedrības interešu aizsardzības aspektus.
- (66) Komisijai būtu jāpieņem nekavējoties piemērojami īstenošanas akti, ja pienācīgi pamatotos gadījumos pastāv steidzama nepieciešamība, jo prasībām atbilstošas radioiekārtas rada apdraudējumu cilvēku veselībai vai drošībai.
- (67) Ar šo direktīvu izveidotajai komitejai atbilstīgi iedibinātai praksei var būt noderīga loma, izskatot ar šīs direktīvas piemērošanu saistītus jautājumus, kurus saskaņā ar komitejas reglamentu ierosina tās priekšsēdētājs vai dalībvalsts pārstāvis.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (68) Kad ar šo direktīvu saistītus jautājumus, izņemot jautājumus par tās īstenošanu vai neievērošanu, izskata, proti, Komisijas ekspertu grupā, Eiropas Parlamentam saskaņā ar pastāvošo praksi būtu jāsaņem pilnīga informācija un dokumentācija un attiecīgos gadījumos uzaicinājums apmeklēt šādas sanāksmes.
- (69) Komisijai ar īstenošanas aktiem un nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011, ņemot vērā šo aktu īpašo raksturu, būtu jānosaka, vai dalībvalstu noteiktie pasākumi attiecībā uz neatbilstīgām radioiekārtām ir pamatoti.
- (70) Dalībvalstīm būtu jāizstrādā noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par to valstu tiesību aktu noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un jānodrošina minēto noteikumu izpilde. Paredzētajām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (71) Ir jāparedz pārejas pasākumi, kas ļautu laist tirgū un nodot ekspluatācijā radioiekārtas, kuras jau ir laistas tirgū saskaņā ar Direktīvu 1999/5/EK.
- (72) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.
- (73) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, nodrošināt, ka radioiekārtas, kas darītas pieejamas tirgū, atbilst prasībām, kuras augstā līmenī nodrošina veselības un drošības aizsardzību, pienācīga līmeņa elektromagnētisko savietojamību un radiofrekvenču spektra lietderīgu un efektīvu izmantošanu nolūkā izvairīties no kaitīgiem traucējumiem, garantējot iekšējā tirgus pareizu darbību, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (74) Direktīva 1999/5/EK būtu jāatceļ.
- (75) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽¹⁾ dalībvalstis apņemas pamatotos gadījumos paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp attiecīgajām direktīvām un valsts transponēšanas instrumentu daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo direktīvu izveido regulatīvo satvaru radioiekārtu laišanai tirgū un nodošanai ekspluatācijā Savienībā.
2. Šī direktīva neattiecas uz I pielikumā uzskaitītajām iekārtām.

⁽¹⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

3. Šī direktīva neattiecas uz radioiekārtām, kuras izmanto tikai darbībās, kas saistītas ar sabiedrisko kārtību, aizsardzību, valsts drošību – tostarp valsts ekonomisko labklājību valsts drošības jautājumu gadījumā –, kā arī valsts darbībās krimināltiesību jomā.

4. Izņemot gadījumus saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, radioiekārtas, kuras ir šīs direktīvas darbības jomā, nav iekļautas Direktīvas 2014/35/ES darbības jomā.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “radioiekārta” ir elektrisks vai elektronisks produkts, kas, lai veiktu savu radiosakaru vai radionoteikšanas uzdevumu, ar nolūku pārraida un/vai uztver radioviļņus, vai arī elektrisks vai elektronisks produkts, kuram, lai veiktu savu uzdevumu, ir vajadzīga palīgierīce, piemēram, antena, lai ar nolūku pārraidītu un/vai uztvertu radioviļņus, nodrošinot radiosakarus un/vai radionoteikšanu;
- 2) “radiosakari” ir sakari, izmantojot radioviļņus;
- 3) “radionoteikšana” ir objekta atrašanās vietas, ātruma un/vai citu raksturlielumu noteikšana vai informācijas iegūšana par minētajiem parametriem, izmantojot radioviļņu izplatīšanās īpatnības;
- 4) “radioviļņi” ir elektromagnētiskie viļņi, kuru frekvence ir zemāka par 3 000 GHz, kas izplatās telpā bez mākslīga virzītāja;
- 5) “radio saskarne” ir radiofrekvenču spektra regulējamās izmantošanas specifikācija;
- 6) “radioiekārtu klase” ir klase, kurā iedalītas noteiktu radioiekārtu kategorijas, kas saskaņā ar šo direktīvu uzskatāmas par līdzīgām, un tās radio saskarnes, kurām šīs radioiekārtas ir izstrādātas;
- 7) “kaitīgi traucējumi” ir kaitīgi traucējumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK ⁽¹⁾ 2. panta r) punktā;
- 8) “elektromagnētiskie traucējumi” ir elektromagnētiskie traucējumi, kas noteikti Direktīvas 2014/30/ES 3. panta 1. punkta 5. apakšpunktā;
- 9) “darīt pieejamu tirgū” ir par samaksu vai bez maksas piegādāt radioiekārtas izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Savienības tirgū, veicot komercdarbību;
- 10) “laist tirgū” nozīmē radioiekārtas pirmo reizi darīt pieejamas Savienības tirgū;
- 11) “nodošana ekspluatācijā” ir pirmā reize, kad galalietotājs radioiekārtu izmanto Savienībā;
- 12) “ražotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo radioiekārtas vai liek radioiekārtas projektēt vai ražot un tirgo šīs radioiekārtas ar savu vārdu vai preču zīmi;
- 13) “pilnvarotais pārstāvis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir saņēmusi rakstisku ražotāja pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem;
- 14) “importētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas reģistrēta Savienībā un laiž Savienības tirgū kādas trešās valsts radioiekārtas;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

- 15) "izplatītājs" ir jebkura tāda fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav ražotājs vai importētājs un kas dara radioiekārtas pieejamas tirgū;
 - 16) "uzņēmēji" ir ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs un izplatītājs;
 - 17) "tehniskā specifikācija" ir dokuments, kurā noteiktas tehniskās prasības, kurām radioiekārtām ir jāatbilst;
 - 18) "saskaņotais standarts" ir saskaņotais standarts, kas definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
 - 19) "akreditācija" ir akreditācija, kas definēta Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 10. punktā;
 - 20) "valsts akreditācijas struktūra" ir valsts akreditācijas struktūra, kas definēta Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 11. punktā;
 - 21) "atbilstības novērtēšana" ir process, kurā demonstrē, vai ir ievērotas šīs direktīvas pamatprasības, kuras attiecas uz radioiekārtām;
 - 22) "atbilstības novērtēšanas struktūra" ir struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas darbības;
 - 23) "atsaukšana" ir ikviens pasākums, kura mērķis ir saņemt atpakaļ radioiekārtas, kas jau ir bijušas pieejamas galalietotājam;
 - 24) "izņemšana" ir ikviens pasākums, kas paredzēts, lai novērstu, ka radioiekārtas no piegādes ķēdes tiek darītas pieejamas tirgū;
 - 25) "Savienības saskaņošanas tiesību akti" ir visi Savienības tiesību akti, ar ko saskaņo produktu tirdzniecības nosacījumus;
 - 26) "CE zīme" ir zīme, ar ko ražotājs norāda, ka radioiekārtas atbilst piemērojamajām prasībām, kuras izklāstītas Savienības saskaņošanas tiesību aktos attiecībā uz tās uzlikšanu.
2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus ar mērķi noteikt, vai atsevišķas elektrisko un elektronisko produktu kategorijas atbilst šā panta 1. punkta 1. apakšpunktā norādītajai definīcijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. pants

Pamatprasības

1. Radioiekārtas konstruē tā, lai tiktu nodrošināta:
 - a) cilvēku un mājdzīvnieku veselības un drošības aizsardzība un īpašuma aizsardzība, ietverot mērķus, kas attiecas uz Direktīvā 2014/35/ES izklāstītajām drošības prasībām, taču nepiemērojot sprieguma limitu;
 - b) pienācīgā līmenī elektromagnētiskā savietojamība, kā izklāstīts Direktīvā 2014/30/ES.
2. Radioiekārtas konstruē tā, lai tās gan efektīvi izmantotu radiofrekvenču spektru, gan dotu iespēju šo spektru efektīvi izmantot, izvairoties no kaitīgiem traucējumiem.
3. Atsevišķas kategorijas vai klases radioiekārtas konstruē tā, lai tās atbilstu šādām pamatprasībām:
 - a) radioiekārtas mijiedarbojas ar palīgierīcēm, jo īpaši ar kopējiem lādētājiem;
 - b) radioiekārtas ar tīkla starpniecību mijiedarbojas ar citām radioiekārtām;

- c) radioiekārtas var pievienot attiecīgā tipa saskarnēm visā Savienībā;
- d) radioiekārtas nekaitē tīklam vai tā darbībai, kā arī pārmērīgi neizmanto tīkla resursus, radot nepieņemamu pakalpojumu pasliktināšanos;
- e) radioiekārtas ietver drošības pasākumus, kas nodrošina lietotāja un abonenta personas datu un privātuma aizsardzību;
- f) radioiekārtas pilda konkrētas funkcijas, kas nodrošina aizsardzību pret krāpšanu;
- g) radioiekārtas pilda konkrētas funkcijas, kas nodrošina pieeju neatliekamās palīdzības dienestiem;
- h) radioiekārtas pilda konkrētas funkcijas, kas atvieglo to izmantošanu invalīdiem;
- i) radioiekārtas pilda konkrētas funkcijas, lai nodrošinātu, ka programmatūru var lejupielādēt radioiekārtās tikai tad, ja ir pierādīta radioiekārtu un programmatūras kombinācijas atbilstība.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 44. pantu, konkrētizējot, uz kurām radioiekārtu kategorijām vai klasēm attiecas atsevišķas šā punkta pirmās daļas a) līdz i) apakšpunktā izklāstītās prasības.

4. pants

Informācijas sniegšana par radioiekārtu un programmatūras kombināciju atbilstību

1. Radioiekārtu ražotāji un programmatūras izstrādātāji, kas nodrošina radioiekārtu paredzēto lietošanu, sniedz dalībvalstīm un Komisijai informāciju par radioiekārtu un programmatūras paredzēto kombināciju atbilstību 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām. Šādu informāciju iegūst atbilstības novērtējumā, ko veic saskaņā ar 17. pantu, un to sniedz atbilstības deklarācijas veidā, kurā ietverti VI pielikumā noteiktie elementi. Atkarībā no konkrētās radioiekārtu un programmatūras kombinācijas informācijā precīzi norāda novērtēto radioiekārtu un programmatūru, un šo informāciju pastāvīgi atjaunina.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 44. pantu, konkrētizējot, uz kurām radioiekārtu kategorijām vai klasēm attiecas šā panta 1. punkta prasība.
3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka operatīvos noteikumus informācijas par atbilstību sniegšanai attiecībā uz kategorijām un klasēm, kas noteiktas saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. pants

Radioiekārtu tipu reģistrēšana noteiktās kategorijās

1. No 2018. gada 12. jūnija ražotāji reģistrē radioiekārtu tipus to radioiekārtu kategorijās, kuru atbilstības līmenis 3. panta pamatprasībām ir zems, centralizētajā datubāzē, kas minēta šā panta 4. punktā, pirms minēto kategoriju radioiekārtas tiek laistas tirgū. Reģistrējot šādus radioiekārtu tipus, ražotāji iesniedz to daļu tehnisko dokumentāciju, kas minēta V pielikuma a), d), e), f), g), h) un i) punktā, vai – pamatotos gadījumos – visu minēto dokumentāciju. Komisija piešķir katram reģistrētajam radioiekārtas tipam reģistrācijas numuru, kuru ražotāji uzliek tirgū laistajām radioiekārtām.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 44. pantu, konkrētizējot, uz kurām radioiekārtu kategorijām attiecas šā panta 1. punkta prasība un kuri tehniskās dokumentācijas elementi jāiekļauj, ņemot vērā to informāciju par radioiekārtu atbilstību, ko saskaņā ar 47. panta 1. punktu sniegušas dalībvalstis, pēc tam, kad ir novērtēts pamatprasību neievērošanas risks.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka operatīvos noteikumus reģistrēšanai un operatīvos noteikumus reģistrācijas numura uzlikšanai uz radioiekārtas, attiecībā uz kategorijām, kas noteiktas saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.
4. Komisija dara pieejamu centralizētu sistēmu, kura ražotājiem nodrošina iespēju reģistrēt vajadzīgo informāciju. Minētā sistēma nodrošina pienācīgu kontroli attiecībā uz piekļuvi konfidencialai informācijai.
5. Pēc saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemta deleģētā akta piemērošanas dienas ziņojumos, ko sagatavo saskaņā ar 47. panta 1. un 2. punktu, novērtē tā ietekmi.

6. pants

Pieejamība tirgū

Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka radioiekārtas tiek darītas pieejamas tirgū vienīgi tad, ja tās atbilst šai direktīvai.

7. pants

Nodošana ekspluatācijā un lietošana

Dalībvalstis ļauj nodot ekspluatācijā un lietot radioiekārtas, ja tās atbilst šai direktīvai, ir pienācīgi uzstādītas, apkalpotas un lietotas paredzētajam nolūkam. Neskarot to pienākumus saskaņā ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK un nosacījumus, kas izvirzīti saistībā ar atļaujām radiofrekvenču izmantošanai saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 9. panta 3. un 4. punktu, dalībvalstis var ieviest papildu prasības radioiekārtu nodošanai ekspluatācijā un/vai lietošanai vienīgi tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar lietderīgu un efektīvu radiofrekvenču spektra izmantošanu, izvairīšanos no kaitīgiem traucējumiem, izvairīšanos no elektromagnētiskiem traucējumiem vai kas saistīti ar sabiedrības veselību.

8. pants

Radio saskarņu specifikāciju paziņošana un radioiekārtu klašu piešķiršana

1. Dalībvalstis saskaņā ar procedūru Direktīvā 98/34/EK paziņo radio saskarnes, ko tās paredz reglamentēt, izņemot:
 - a) radio saskarnes, kas pilnībā un bez atkāpēm atbilst Komisijas lēmumiem par radiofrekvenču spektra harmonizētu izmantošanu, kuri pieņemti saskaņā ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK; un
 - b) radio saskarnes, kas atbilstīgi īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šā panta 2. punktu, atbilst radioiekārtām, ko Savienībā var nodot ekspluatācijā un lietot bez ierobežojumiem.
2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka līdzvērtīgumu starp paziņotajām radio saskarnēm un piešķir radioiekārtu klasi, kuras sīku aprakstu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. pants

Radioiekārtu brīva aprīte

1. Dalībvalstis netraucē šīs direktīvas prasībām atbilstīgu radioiekārtu pieejamību tirgū savā teritorijā tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar šajā direktīvā aptvertajiem aspektiem.
2. Dalībvalstis neliek nekādus šķēršļus šīs direktīvas prasībām neatbilstīgu radioiekārtu demonstrēšanai tirdzniecības izstādēs, izstādēs un līdzīgos pasākumos, ja labi redzama zīme skaidri norāda, ka šādas radioiekārtas nevar darīt pieejamas tirgū un/vai laist ekspluatācijā, kamēr tās neatbilst šīs direktīvas prasībām. Radioiekārtas var demonstrēt tikai tad, ja ir veikti attiecīgi dalībvalstu noteikti pasākumi, lai izvairītos no kaitīgiem traucējumiem, elektromagnētiskiem traucējumiem un apdraudējuma cilvēku un mājdzīvnieku veselībai vai drošībai vai īpašumam.

II NODAĻA

UZŅĒMĒJU PIENĀKUMI

10. pants

Ražotāju pienākumi

1. Laižot savas radioiekārtas tirgū, ražotāji nodrošina, ka tās ir projektētas un izgatavotas saskaņā ar 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām.
2. Ražotāji nodrošina, ka radioiekārtas konstruē tā, lai tās varētu ekspluatēt vismaz vienā dalībvalstī, nepārkāpjot piemērojamās prasības par radiofrekvenču spektra izmantošanu.
3. Ražotāji sagatavo 21. pantā minēto tehnisko dokumentāciju un veic 17. pantā minēto attiecīgo atbilstības novērtēšanas procedūru vai nodrošina tās veikšanu.

Ja šajā atbilstības novērtēšanas procedūrā ir demonstrēts, ka radioiekārtas atbilst piemērojamajām prasībām, ražotāji sagatavo ES atbilstības deklarāciju un uzliek CE zīmi.

4. Ražotāji 10 gadus pēc radioiekārtu laišanas tirgū glabā tehnisko dokumentāciju un ES atbilstības deklarāciju.
5. Ražotāji nodrošina, lai būtu procedūras, kā nodrošināt pastāvīgu atbilstību šai direktīvai sērijveida ražošanā. Pienācīgi ņem vērā radioiekārtu projekta vai raksturlielumu izmaiņas, kā arī izmaiņas saskaņotajos standartos vai citās tehnikajās specifikācijās, uz kurām izdarīta atsauce, deklarējot radioiekārtu atbilstību.

Ja to uzskata par lietderīgu saistībā ar radioiekārtu radīto apdraudējumu, ražotāji galalietotāju veselības un drošības aizsardzības nolūkā veic to radioiekārtu paraugu testēšanu, kuras darītas pieejamas tirgū, izmeklē un, ja vajadzīgs, veic sūdzību, neatbilstīgu radioiekārtu un atsauktu radioiekārtu reģistrāciju, kā arī pastāvīgi informē par šo uzraudzību izplatītājus.

6. Ražotāji nodrošina, lai uz to tirgū laistajām radioiekārtām ir tipa, partijas vai sērijas numurs vai cits identifikācijas elements vai, ja radioiekārtu izmērs vai īpašības to neļauj, lai vajadzīgā informācija ir sniegta uz iepakojuma vai radioiekārtām pievienotajā dokumentā.

7. Ražotāji uz radioiekārtām norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un pasta adresi, kur ar tiem var sazināties, vai, ja radioiekārtu izmērs vai īpašības to neļauj, to norāda uz iepakojuma vai radioiekārtām pievienotajā dokumentā. Adresē norāda vienu kontaktpunktu, ko var izmantot saziņai ar ražotāju. Kontaktinformācija ir galalietotājiem un tirgus uzraudzības iestādēm viegli saprotamā valodā.

8. Ražotāji nodrošina, lai radioiekārtām būtu pievienota instrukcija un drošības informācija patērētājiem un citiem galalietotājiem viegli saprotamā valodā, par ko lemj attiecīgā dalībvalsts. Instrukcijā ietver informāciju, kas vajadzīga, lai radioiekārtu izmantotu saskaņā ar tās paredzēto lietojumu. Šādā informācijā attiecīgā gadījumā ietver palīgierīču un komponentu aprakstu, ieskaitot programmatūras aprakstu, kas nodrošina radioiekārtas paredzēto darbību. Šādas instrukcijas un drošuma informācija, kā arī jebkāds marķējums ir skaidrs un saprotams.

Ja radioiekārta ar nolūku pārraida radioviļņus, ietver arī šādu informāciju:

- a) frekvenču joslu(-as), kurā(-ās) radioiekārtas darbojas;
- b) frekvenču joslā(-ās), kurā(-ās) darbojas radioiekārtas, maksimālo pārraidītā signāla jaudu.

9. Ražotāji nodrošina, ka katrai radioiekārtai pievieno ES atbilstības deklarācijas kopiju vai vienkāršotu ES atbilstības deklarāciju. Ja tiek nodrošināta vienkāršota ES atbilstības deklarācija, tajā norāda precīzu interneta adresi, kurā var iegūt pilnīgu ES atbilstības deklarācijas tekstu.

10. Ja pastāv ierobežojumi nodošanai ekspluatācijā vai lietošanas atļaujas piešķiršanas prasības, informācija, kas pieejama uz iepakojuma, ļauj identificēt dalībvalstis vai ģeogrāfiskos apgabalus dalībvalstī, kur pastāv ierobežojumi nodošanai ekspluatācijā vai lietošanas atļaujas piešķiršanas prasības. Šāda informācija ir pilnīgi izklāstīta radioiekārtas lietošanas instrukcijā. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, konkretizējot, kā norādāma šāda informācija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

11. Ražotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka radioiekārtas, kuras tie ir laiduši tirgū, neatbilst šai direktīvai, nekavējoties veic korigējošos pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu radioiekārtu atbilstību vai arī vajadzības gadījumā tās izņemtu no tirgus vai atsauktu. Turklāt, ja radioiekārtas rada apdraudējumu, ražotāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi radioiekārtas ir darījuši pieejamas tirgū, norādot sīku informāciju jo īpaši par neatbilstību un veiktajiem korigējošajiem pasākumiem, kā arī to rezultātiem.

12. Pēc pamatota kompetentās valsts iestādes pieprasījuma ražotāji papīra vai elektroniskā formātā tai saprotamā valodā sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai demonstrētu radioiekārtu atbilstību šai direktīvai. Tie pēc šīs iestādes pieprasījuma sadarbojas ar to visos pasākumos, kas tiek veikti, lai nepieļautu apdraudējumus, ko var radīt radioiekārtas, kuras viņi laiduši tirgū.

11. pants

Pilnvarotie pārstāvji

1. Ražotājs ar rakstisku pilnvaru var iecelt pilnvaroto pārstāvi.

Pilnvarotā pārstāvja pilnvarās neietilpst 10. panta 1. punktā noteiktie pienākumi un 10. panta 3. punktā noteiktās tehniskās dokumentācijas sagatavošanas pienākums.

2. Pilnvarotais pārstāvis veic uzdevumus, kas noteikti no ražotāja saņemtajā pilnvarā. Pilnvara pilnvarotajam pārstāvim ļauj veikt vismaz šādus pienākumus:

- a) 10 gadus pēc radioiekārtu laišanas tirgū glabāt valsts tirgus uzraudzības iestādēm pieejamu ES atbilstības deklarāciju un tehnisko dokumentāciju;
- b) pēc pamatota kompetentās valsts iestādes pieprasījuma sniegt šai iestādei visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai demonstrētu radioiekārtu atbilstību;
- c) pēc kompetento valsts iestāžu pieprasījuma sadarboties ar tām visos pasākumos, kas tiek veikti, lai nepieļautu apdraudējumus, ko var radīt radioiekārtas, uz kurām attiecas pilnvarotā pārstāvja pilnvaras.

12. pants

Importētāju pienākumi

1. Importētāji laiž tirgū tikai atbilstīgas radioiekārtas.

2. Pirms radioiekārtu laišanas tirgū importētāji nodrošina, lai ražotājs būtu veicis pienācīgo 17. pantā minēto atbilstības novērtēšanas procedūru un lai radioiekārtas ir konstruētas tā, ka tās var ekspluatēt vismaz vienā dalībvalstī, nepārkāpjot piemērojamās prasības par radiofrekvenču spektra izmantošanu. Tie nodrošina, lai ražotājs būtu sagatavojis tehnisko dokumentāciju, lai radioiekārtām būtu CE zīme un būtu pievienota tāda informācija un dokumentācija lietotājiem un reglamentējošām iestādēm, kas minēta 10. panta 8., 9. un 10. punktā, un lai ražotājs būtu izpildījis 10. panta 6. un 7. punkta prasības.

Ja importētājs uzskata vai viņam ir iemesls uzskatīt, ka radioiekārtas neatbilst 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām, viņš nelaiž radioiekārtas tirgū, līdz ir panākta atbilstība. Turklāt, ja radioiekārtas rada apdraudējumu, importētājs par to informē ražotāju un tirgus uzraudzības iestādes.

3. Importētāji uz radioiekārtām norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un pasta adresi, kur ar tiem var sazināties, vai, ja tas nav iespējams, to norāda uz iepakojuma vai radioiekārtām pievienotajā dokumentā. Tas attiecas arī uz gadījumu, kad radioiekārtu izmērs vai īpašības to neatļauj vai kad importētājiem būtu jāatver iepakojums, lai uz radioiekārtas norādītu savu nosaukumu un adresi. Kontaktinformācija ir galalietotājiem un tirgus uzraudzības iestādēm viegli saprotamā valodā.

4. Importētāji nodrošina, lai radioiekārtām būtu pievienotas instrukcijas un drošības informācija patērētājiem un citiem galalietotājiem viegli saprotamā valodā, par ko lemj attiecīgā dalībvalsts.

5. Importētāji nodrošina, lai laikā, kad tie ir atbildīgi par radioiekārtām, to glabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmētu to atbilstību 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām.

6. Ja to uzskata par lietderīgu saistībā ar radioiekārtu radīto apdraudējumu, importētāji galalietotāju veselības un drošības aizsardzības nolūkā veic tādu radioiekārtu paraugu testēšanu, kas darītas pieejamas tirgū, izmeklē un, ja vajadzīgs, veic sūdzību, neatbilstīgu radioiekārtu un atsauktu radioiekārtu reģistrāciju, kā arī pastāvīgi informē par jebkādu šāda veida uzraudzību izplatītājus.

7. Importētāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka radioiekārtas, kuras tie ir laiduši tirgū, neatbilst šai direktīvai, nekavējoties veic korigējošos pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu radioiekārtu atbilstību vai arī vajadzības gadījumā tās izņemtu no tirgus vai atsauktu. Turklāt, ja radioiekārtas rada apdraudējumu, importētāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi radioiekārtas ir darījuši pieejamas tirgū, norādot sīku informāciju jo īpaši par neatbilstību un visiem veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.

8. Importētāji 10 gadus pēc radioiekārtu laišanas tirgū glabā tirgus uzraudzības iestādēm pieejamu ES atbilstības deklarācijas kopiju un nodrošina, lai šīm iestādēm pēc pieprasījuma būtu pieejama tehniskā dokumentācija.

9. Pēc pamatota valsts kompetentās iestādes pieprasījuma importētāji papīra vai elektroniskā formātā tai saprotamā valodā sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai demonstrētu radioiekārtu atbilstību. Viņi pēc šīs iestādes pieprasījuma sadarbojas ar to visos pasākumos, kas tiek veikti, lai nepieļautu apdraudējumus, ko var radīt radioiekārtas, kuras viņi laiduši tirgū.

13. pants

Izplatītāju pienākumi

1. Darot radioiekārtas pieejamas tirgū, izplatītāji pietiekami rūpīgi ievēro šīs direktīvas prasības.

2. Pirms radioiekārtas tiek darītas pieejamas tirgū, izplatītāji pārliecinās, vai radioiekārtām ir CE zīme, vai tām ir pievienoti šajā direktīvā prasītie dokumenti, instrukcija un drošības informācija tās dalībvalsts patērētājiem un citiem galalietotājiem saprotamā valodā, kurā radioiekārtas tiks darītas pieejamas tirgū, un vai ražotājs un importētājs ir izpildījuši attiecīgi 10. panta 2. punktā un 6. līdz 10. punktā un 12. panta 3. punktā izklāstītās prasības.

Ja izplatītājs uzskata vai viņam ir iemesls uzskatīt, ka radioiekārtas neatbilst 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām, viņš nedrīkst radioiekārtas pieejamas tirgū, līdz ir panākta atbilstība. Turklāt, ja radioiekārtas rada apdraudējumu, izplatītājs par to informē ražotāju vai importētāju, kā arī tirgus uzraudzības iestādes.

3. Izplatītāji nodrošina, lai laikā, kad tie ir atbildīgi par radioiekārtām, to glabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmētu to atbilstību 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām.

4. Izplatītāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka radioiekārtas, kuras tie ir darījuši pieejamas tirgū, neatbilst šai direktīvai, pārliecinās, vai ir veikti korigējošie pasākumi, kas nepieciešami, lai panāktu šo radioiekārtu atbilstību vai arī vajadzības gadījumā tās izņemtu no tirgus vai atsauktu. Turklāt, ja radioiekārtas rada apdraudējumu, izplatītāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi radioiekārtas ir darījuši pieejamas tirgū, norādot sīku informāciju jo īpaši par neatbilstību un visiem veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.

5. Pēc pamatota kompetentās valsts iestādes pieprasījuma izplatītāji papīra vai elektroniskā formātā sniedz tai visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai demonstrētu radioiekārtu atbilstību. Viņi pēc šīs iestādes pieprasījuma sadarbojas ar to visos pasākumos, kas tiek veikti, lai nepieļautu apdraudējumus, ko rada radioiekārtas, kuras viņi darījuši pieejamas tirgū.

14. pants

Gadījumi, kad ražotāju pienākumus piemēro importētājiem un izplatītājiem

Importētāju vai izplatītāju šajā direktīvā uzskata par ražotāju un viņam ir tādi paši pienākumi kā ražotājam, uz kuru attiecas 10. pants, ja viņš laiž tirgū radioiekārtas ar savu vārdu vai preču zīmi vai maina jau tirgū laistas radioiekārtas tā, ka izmaiņas var ietekmēt atbilstību šai direktīvai.

15. pants

Uzņēmēju identifikācija

Pēc pieprasījuma uzņēmēji tirgus uzraudzības iestādēm sniedz šādu informāciju:

- a) par ikvienu uzņēmēju, kas tiem piegādājis radioiekārtas;
- b) par ikvienu uzņēmēju, kuram tie piegādājuši radioiekārtas.

Uzņēmēji spēj uzrādīt pirmajā daļā minēto informāciju 10 gadus pēc tam, kad radioiekārtas tiem piegādātas, un 10 gadus pēc tam, kad tie piegādājuši radioiekārtas.

III NODAĻA

RADIOIEKĀRTU ATBILSTĪBA

16. pants

Pieņemums par radioiekārtu atbilstību

Tiek pieņemts, ka radioiekārtas, kuras atbilst saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz ko atsaucas ir publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, atbilst 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām, uz kurām attiecas minētie standarti vai to daļas.

17. pants

Atbilstības novērtēšanas procedūras

1. Ražotājs novērtē radioiekārtu atbilstību, lai nodrošinātu, ka ir ievērotas 3. pantā izklāstītās pamatprasības. Atbilstības novērtējumā ņem vērā visus paredzētos ekspluatācijas apstākļus, un attiecībā uz 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto pamatprasību novērtējumā ņem vērā arī saprātīgi paredzamos apstākļus. Ja radioiekārtai iespējamas dažādas konfigurācijas, atbilstības novērtējumā apstiprina, vai radioiekārta atbilst 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām visās iespējamās konfigurācijās.

2. Ražotāji radioiekārtu atbilstību 3. panta 1. punktā paredzētajām pamatprasībām demonstrē, izmantojot kādu no turpmāk minētajām atbilstības novērtēšanas procedūrām:

- a) ražošanas iekšējā kontrole, kas izklāstīta II pielikumā;
- b) ES tipa pārbaude, kurai seko tipa atbilstības pārbaude, izmantojot ražošanas iekšējo kontroli, kas izklāstīta III pielikumā;
- c) atbilstība, pamatojoties uz kvalitātes pilnīgu nodrošināšanu, kas izklāstīta IV pielikumā.

3. Ja, novērtējot radioiekārtu atbilstību 3. panta 2. un 3. punktā paredzētajām pamatprasībām, ražotājs ir piemērojis saskaņotos standartus, kuru atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, viņš izmanto kādu no turpmāk minētajām procedūrām:

- a) ražošanas iekšējā kontrole, kas izklāstīta II pielikumā;
- b) ES tipa pārbaude, kurai seko tipa atbilstības pārbaude, izmantojot ražošanas iekšējo kontroli, kas izklāstīta III pielikumā;
- c) atbilstība, pamatojoties uz kvalitātes pilnīgu nodrošināšanu, kas izklāstīta IV pielikumā.

4. Ja, novērtējot radioiekārtu atbilstību 3. panta 2. un 3. punktā paredzētajām pamatprasībām, ražotājs nav piemērojis saskaņotos standartus vai tikai daļēji piemērojis saskaņotos standartus, kuru atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, vai šādu saskaņoto standartu nav, radioiekārtas – attiecībā uz šīm pamatprasībām – pakļauj vienai no turpmāk minētajām procedūrām:

- a) ES tipa pārbaude, kurai seko tipa atbilstības pārbaude, izmantojot ražošanas iekšējo kontroli, kas izklāstīta III pielikumā;
- b) atbilstība, pamatojoties uz kvalitātes pilnīgu nodrošināšanu, kas izklāstīta IV pielikumā.

18. pants

ES atbilstības deklarācija

- 1. ES atbilstības deklarācija norāda, ka ir demonstrēta atbilstība 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām.
- 2. ES atbilstības deklarācijai ir šīs direktīvas VI pielikumā iekļautā parauga struktūra un minētajā pielikumā paredzētie elementi, un to pastāvīgi atjaunina. To tulko valodā vai valodās, ko nosaka dalībvalsts, kurā radioiekārtas laiž tirgū vai dara pieejamas tirgū.

Vienkāršotai ES atbilstības deklarācijai, kas minēta 10. panta 9. punktā, ir šīs direktīvas VII pielikumā iekļautā parauga struktūra un elementi, un to pastāvīgi atjaunina. To tulko valodā vai valodās, ko nosaka dalībvalsts, kurā radioiekārtas laiž vai dara pieejamas tirgū. Pilnīgs ES atbilstības deklarācijas teksts ir pieejams interneta adresē, kas minēta vienkāršotajā ES atbilstības deklarācijā, valodā vai valodās, ko nosaka dalībvalsts, kurā radioiekārtas laiž vai dara pieejamas tirgū.

- 3. Ja uz radioiekārtām attiecas vairāk nekā viens Savienības akts, kurš prasa ES atbilstības deklarāciju, tiek sagatavota vienota ES atbilstības deklarācija attiecībā uz visiem šādiem Savienības aktiem. Minētajā deklarācijā norāda attiecīgos Savienības tiesību aktus ar atsaucēm uz to publikācijām.
- 4. Sagatavojot ES atbilstības deklarāciju, ražotājs uzņemas atbildību par radioiekārtu atbilstību šīs direktīvas prasībām.

19. pants

CE zīmes vispārējie principi

- 1. Uz CE zīmi attiecas vispārējie principi, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantā.

2. Ievērojot radioiekārtu īpašības, tādas CE zīmes augstums, ko uzliek radioiekārtām, var būt mazāks par 5 mm, ja tas joprojām ir redzams un salasāms.

20. pants

CE zīmes un paziņotās struktūras identifikācijas numura uzlikšanas noteikumi

1. CE zīmi redzami, salasāmi un neizdzēšami uzliek radioiekārtām vai iekļauj to datu plāksnēs, ja vien, ievērojot radioiekārtas īpašības, tas nav iespējams vai pamatojams. CE zīmi redzami un salasāmi uzliek arī uz iepakojuma.
2. CE zīmi uzliek pirms radioiekārtu laišanas tirgū.
3. CE zīmei seko paziņotās struktūras identifikācijas numurs, ja tiek piemērota IV pielikumā piemērotā atbilstības novērtēšanas procedūra.

Paziņotās struktūras identifikācijas numura augstums ir vienāds ar CE zīmes augstumu.

Paziņotās struktūras identifikācijas numuru uzliek pati paziņotā struktūra vai – saskaņā ar tās norādēm – ražotājs vai tā pilnvarots pārstāvis.

4. Dalībvalstis izmanto esošos mehānismus, lai nodrošinātu CE zīmes izmantošanas kārtības pareizu piemērošanu, un attiecīgi rīkojas minētās zīmes neatbilstīgas izmantošanas gadījumā.

21. pants

Tehniskā dokumentācija

1. Tehniskajā dokumentācijā ietver visus attiecīgos datus un sīku informāciju par ražotāja izmantotajiem līdzekļiem, lai nodrošinātu, ka radioiekārtas atbilst pamatprasībām, kas izklāstītas 3. pantā. Tajā ietver vismaz V pielikumā noteiktos elementus.
2. Tehnisko dokumentāciju sagatavo pirms radioiekārtu laišanas tirgū, un to pastāvīgi atjaunina.
3. Tehnisko dokumentāciju un korespondenci, kas attiecas uz ES tipa pārbaudes procedūrām, sagatavo tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā paziņotā struktūra veic uzņēmējdarbību, vai citā minētajai struktūrai pieņemamā valodā.
4. Ja tehniskā dokumentācija neatbilst šā panta 1., 2. vai 3. punktam un tādējādi netiek iesniegti pietiekami attiecīgie dati vai izmantotie līdzekļi, lai nodrošinātu, ka radioiekārtas atbilst 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām, tirgus uzraudzības iestāde var prasīt ražotājam vai importētājam, lai tas uz sava rēķina noteiktā laikā izdarītu pārbaudi, izmantojot tādas struktūras pakalpojumus, kas ir pieņemama tirgus uzraudzības iestādei, lai verificētu atbilstību 3. pantā izklāstītajām prasībām.

IV NODAĻA

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS STRUKTŪRU PAZIŅOŠANA

22. pants

Paziņošana

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm struktūras, kas pilnvarotas veikt trešo personu atbilstības novērtēšanas uzdevumus, uz kuriem attiecas šī direktīva.

23. pants

Paziņojošās iestādes

1. Dalībvalstis izraugās paziņojošo iestādi, kas ir atbildīga par to novērtēšanas procedūru izveidi un veikšanu, kuras nepieciešamas, lai novērtētu un paziņotu atbilstības novērtēšanas struktūras un uzraudzītu paziņotās struktūras, tostarp to atbilstību 28. pantam.
2. Dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto novērtēšanu un uzraudzību veic valsts akreditācijas struktūra Regulas (EK) Nr. 765/2008 nozīmē un saskaņā ar to.
3. Ja paziņojošā iestāde deleģē vai kā citādi uztic veikt 1. punktā minēto novērtēšanu, paziņošanu vai uzraudzīšanu struktūrai, kura nav valsts iestāde, šī struktūra ir juridiska persona un *mutatis mutandis* atbilst 24. pantā noteiktajām prasībām. Turklāt minētā struktūra ir spējīga uzņemties saistības, kas izriet no tās darbībām.
4. Paziņojošā iestāde uzņemas pilnu atbildību par 3. punktā minētās struktūras veiktajiem uzdevumiem.

24. pants

Prasības paziņojošajām iestādēm

1. Paziņojošo iestādi izveido tā, lai nebūtu interešu konflikta ar atbilstības novērtēšanas struktūrām.
2. Paziņojošā iestāde ir organizēta un darbojas tā, lai nodrošinātu tās darbības objektivitāti un taisnīgumu.
3. Paziņojošā iestāde ir veidota tā, lai visus lēmumus par atbilstības novērtēšanas struktūras paziņošanu pieņemtu kompetentas personas, kas nav tās pašas personas, kuras veikušas novērtēšanu.
4. Paziņojošā iestāde nepiedāvā un neveic darbības, ko veic atbilstības novērtēšanas struktūras, un nesniedz konsultāciju pakalpojumus komerciālā nolūkā vai par konkurētspējīgu samaksu.
5. Paziņojošā iestāde nodrošina iegūtās informācijas konfidencialitāti.
6. Paziņojošajai iestādei ir pietiekams skaits kompetentu darbinieku tās pienākumu pienācīgai izpildei.

25. pants

Paziņojošo iestāžu pienākums informēt

Dalībvalstis informē Komisiju par atbilstības novērtēšanas struktūru novērtēšanas un paziņošanas procedūrām un paziņoto struktūru uzraudzības procedūrām savās valstīs, kā arī par visām izmaiņām šajā informācijā.

Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.

26. pants

Prasības paziņotajām struktūrām

1. Paziņošanas nolūkā atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst 2. līdz 11. punktā noteiktajām prasībām.
2. Atbilstības novērtēšanas struktūru izveido saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tā ir juridiska persona.

3. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir trešā persona, kas ir neatkarīga no organizācijas vai radioiekārtām, kuru tā novērtē.

Struktūru, kas pieder pie uzņēmumu apvienības vai profesionālas federācijas, kura pārstāv uzņēmumus, kas iesaistīti novērtējamo radioiekārtu projektēšanā, ražošanā, piegādē, montāžā, lietošanā vai apkopē, var uzskatīt par šādu struktūru, ja ir pierādīta tās neatkarība un interešu konflikta neesība.

4. Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav vērtējamo radioiekārtu projektētāji, ražotāji, piegādātāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai apkopes veicēji, kā arī nepārstāv nevienu no šīm personām. Tas neliedz izmantot novērtētās radioiekārtas, kas ir nepieciešamas atbilstības novērtēšanas struktūras darbībai, vai izmantot šādas radioiekārtas personīgām vajadzībām.

Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, nav tieši saistīti ar šo radioiekārtu projektēšanu, ražošanu vai konstruēšanu, tirdzniecību, uzstādīšanu, lietošanu vai apkopi, kā arī nepārstāv šajās darbībās iesaistītās personas. Tās neiesaistās darbībās, kas var būt pretrunā to lēmumu neatkarībai vai integritātei attiecībā uz novērtēšanas darbībām, par kurām tās ir paziņotas. Tas jo īpaši attiecas uz konsultāciju pakalpojumiem.

Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, lai to filiāļu vai apakšlīgumu slēdzēju darbības neietekmētu atbilstības novērtēšanas darbību konfidencialitāti, objektivitāti vai taisnīgumu.

5. Atbilstības novērtēšanas struktūras un to darbinieki veic atbilstības novērtēšanas darbības ar visaugstāko profesionālo integritāti un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā bez spiediena un pamudinājumiem, jo īpaši finansiāla rakstura, kas varētu ietekmēt viņu lēmumu vai atbilstības novērtēšanas darbību rezultātus, īpaši attiecībā uz personām vai personu grupām, kuras ir ieinteresētas šo darbību rezultātos.

6. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir spējīga veikt visus atbilstības novērtēšanas uzdevumus, kuri tai noteikti III un IV pielikumā un ar kuriem saistībā tā ir paziņota, neatkarīgi no tā, vai šos uzdevumus veic pati atbilstības novērtēšanas struktūra vai tie tiek veikti tās vārdā un uz tās atbildību.

Atbilstības novērtēšanas struktūras rīcībā vienmēr un par visām atbilstības novērtēšanas procedūrām un radioiekārtu veidiem un kategorijām, ar ko saistībā tā ir paziņota, ir nepieciešamie:

- a) darbinieki ar tehniskām zināšanām un pietiekamu un atbilstīgu pieredzi, lai veiktu atbilstības novērtēšanas uzdevumus;
- b) to procedūru apraksti, ar kurām saskaņā veic atbilstības novērtēšanu, nodrošinot pārredzamību un šo procedūru reproducējamību. Tai ir izstrādāta pienācīga politika un procedūras, ar ko uzdevumi, kurus tā veic kā paziņotā struktūra, ir nodalīti no pārējās darbības;
- c) procedūras to darbību veikšanai, kurās pienācīgi ņem vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās radioiekārtu tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai ražošanas process ir masveida vai sērijveida.

Atbilstības novērtēšanas struktūrai ir līdzekļi, kas nepieciešami, lai pienācīgi veiktu tehniskos un administratīvos uzdevumus, kas saistīti ar atbilstības novērtēšanas darbībām.

7. Darbiniekiem, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, ir:
- a) pamatīga tehniskā un profesionālā apmācība, kas aptver visu atbilstības novērtēšanas darbību jomu, par ko atbilstības novērtēšanas struktūra ir paziņota;
 - b) pietiekamas zināšanas par prasībām attiecībā uz veicamo novērtēšanu un atbilstīgas pilnvaras veikt šo novērtēšanu;
 - c) atbilstīgas zināšanas un izpratne par 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām, piemērojamajiem saskaņotajiem standartiem un attiecīgajiem noteikumiem Savienības saskaņošanas tiesību aktos un valstu tiesību aktos;
 - d) spēja sagatavot ES tipa pārbaudes sertifikātus vai kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumus, dokumentāciju un ziņojumus, kuros pierādīts, ka novērtēšana ir veikta.
8. Tiek garantēta atbilstības novērtēšanas struktūru, to augstākā līmeņa vadības un darbinieku, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, objektivitāte.
- Atalgojums, ko saņem atbilstības novērtēšanas struktūras augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav atkarīgs no veikto novērtējumu skaita vai to rezultātiem.
9. Atbilstības novērtēšanas struktūrām ir apdrošināta civiltiesiskā atbildība, ja vien atbildību neuzņemas valsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai ja dalībvalsts pati nav tieši atbildīga par atbilstības novērtēšanu.
10. Atbilstības novērtēšanas struktūras darbinieki glabā dienesta noslēpumus attiecībā uz visu informāciju, kas iegūta, veicot pienākumus, uz kuriem attiecas III un IV pielikums vai valstu tiesību aktu noteikumi, kuri tos īsteno, izņemot attiecībā uz tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā darbības tiek veiktas. Īpašumtiesības ir aizsargātas.
11. Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, lai darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, būtu informēti par attiecīgajām standartizācijas darbībām, reglamentējošām darbībām radioiekārtu jomā un radiofrekvenču spektra plānošanu, un saskaņā ar attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem izveidotās paziņoto struktūru koordinācijas grupas darbībām, vai pašas piedalās šo darbību veikšanā un piemēro kā pamatnostādnes šīs darba grupas administratīvos lēmumus un sagatavotos dokumentus.

27. pants

Pieņemums par paziņoto struktūru atbilstību

Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda savu atbilstību kritērijiem, kas noteikti attiecīgajos saskaņotajos standartos vai to daļās, uz kuriem atsaucas publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, to uzskata par atbilstīgu 26. pantā izklāstītajām prasībām, ciktāl piemērojamie saskaņotie standarti attiecas uz šīm prasībām.

28. pants

Paziņoto iestāžu filiāles un apakšuzņēmēji

1. Ja paziņotā struktūra slēdz apakšlīgumus par konkrētu uzdevumu veikšanu saistībā ar atbilstības novērtēšanu vai izmanto filiāli, tā pārliecinās, ka apakšlīguma slēdzējs vai filiāle atbilst 26. panta prasībām, un attiecīgi informē paziņojušo iestādi.

2. Paziņotās struktūras uzņemas pilnu atbildību par apakšlīgumu slēdzēju vai filiāļu veiktajiem uzdevumiem neatkarīgi no tā, kur tie veic uzņēmējdarbību.
3. Par darbībām var slēgt apakšlīgumu vai tās var veikt filiāle tikai tad, ja klients tam piekrīt.
4. Paziņotās struktūras glabā paziņojošajai iestādei pieejamus attiecīgos dokumentus par apakšlīguma slēdzēja vai filiāles kvalifikāciju novērtēšanu un darbu, ko tie veikuši atbilstīgi III un IV pielikumam.

29. pants

Paziņojuma pieteikums

1. Atbilstības novērtēšanas struktūra iesniedz paziņošanas pieteikumu paziņojošai iestādei tajā dalībvalstī, kur tā veic uzņēmējdarbību.
2. Paziņojuma pieteikumam pievieno aprakstu par atbilstības novērtēšanas darbībām, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļiem un radioiekārtām, par kurām struktūra paziņo sevi par kompetentu, kā arī akreditācijas sertifikātu, ja tāds ir, ko izdevusi valsts akreditācijas struktūra, apliecinot, ka atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst 26. pantā noteiktajām prasībām.
3. Ja attiecīgā atbilstības novērtēšanas struktūra nevar uzrādīt akreditācijas sertifikātu, tā paziņojošajai iestādei iesniedz visus dokumentāros pierādījumus, kas nepieciešami, lai verificētu, atzītu un regulāri uzraudzītu tās atbilstību 26. panta prasībām.

30. pants

Paziņošanas procedūra

1. Paziņojošās iestādes var paziņot tikai tās atbilstības novērtēšanas struktūras, kas atbilst 26. pantā noteiktajām prasībām.
2. Tās Komisiju un pārējās dalībvalstis informē, izmantojot Komisijas izveidoto un pārvaldīto elektronisko paziņošanas sistēmu.
3. Paziņojumā iekļauj sīku informāciju par atbilstības novērtēšanas darbībām, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļiem, attiecīgajām radioiekārtām un attiecīgo kompetences apliecinājumu.
4. Ja paziņošana ir veikta, neizmantojot 29. panta 2. punktā minēto akreditācijas sertifikātu, paziņojošā iestāde iesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm dokumentārus pierādījumus, kuri apliecina atbilstības novērtēšanas struktūras kompetenci un veiktos pasākumus, tādējādi nodrošinot, ka minētā struktūra tiek regulāri uzraudzīta un ka tā joprojām atbilst 26. pantā noteiktajām prasībām.
5. Attiecīgā struktūra var veikt paziņotās struktūras darbības tikai tad, ja Komisija vai pārējās dalībvalstis nav izteikušas iebildumus divu nedēļu laikā no paziņošanas, ja izmanto akreditācijas sertifikātu, vai divu mēnešu laikā no paziņošanas, ja neizmanto akreditācijas procedūru.

Šajā direktīvā tikai šādu struktūru uzskata par paziņoto struktūru.

6. Paziņojošā iestāde paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par attiecīgām turpmākām izmaiņām paziņojumā.

31. pants

Paziņoto iestāžu identifikācijas numuri un saraksti

1. Katrai paziņotajai struktūrai Komisija piešķir identifikācijas numuru.

Tā piešķir tikai vienu šādu numuru arī tad, ja struktūra ir paziņota atbilstīgi vairākiem Savienības tiesību aktiem.

2. Komisija dara publiski pieejamu to struktūru sarakstu, kas paziņotas saskaņā ar šo direktīvu, tostarp tām piešķirtos identifikācijas numurus un darbības, attiecībā uz kurām tās ir paziņotas.

Komisija nodrošina minētā saraksta atjaunināšanu.

32. pants

Izmaiņas paziņojumos

1. Ja paziņojošā iestāde ir noskaidrojusi vai ir tikusi informēta, ka paziņotā struktūra vairs neatbilst 26. pantā noteiktajām prasībām vai nepilda savus pienākumus, paziņojošā iestāde attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē paziņojumu, ņemot vērā to, kādā mērā attiecīgā struktūra nav spējusi nodrošināt atbilstību prasībām vai pildīt minētos pienākumus. Tā nekavējoties par to attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Ja paziņojums ir ierobežots, apturēts vai anulēts vai ja paziņotā struktūra ir beigusi darbību, paziņojošā dalībvalsts veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās struktūras dokumentus vai nu apstrādā cita paziņotā struktūra, vai arī tie pēc pieprasījuma ir pieejami atbildīgajām paziņojošajām un tirgus uzraudzības iestādēm.

33. pants

Paziņoto struktūru kompetences apšaubīšana

1. Komisija izmeklē visus gadījumus, kad tai ir radušās šaubas vai tai ir ziņots par šaubām attiecībā uz kādas paziņotās struktūras kompetenci vai tās atbilstību prasībām, vai spēju joprojām izpildīt tai uzticētos uzdevumus.
2. Paziņotāja dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju saistībā ar attiecīgās paziņotās struktūras paziņošanas pamatojumu vai tās kompetences saglabāšanu.
3. Komisija nodrošina, lai visa aizsargājamā informācija, kas saņemta izmeklēšanas gaitā, tiktu apstrādāta kā konfidenciāla informācija.
4. Ja Komisija noskaidro, ka paziņotā struktūra neatbilst vai vairs neatbilst paziņošanas prasībām, tā pieņem īstenošanas aktu, kurā aicina paziņotāju dalībvalsti veikt nepieciešamos korigējošos pasākumus, vajadzības gadījumā arī paziņojuma atsaukšanu.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 45. panta 2. punktā.

34. pants

Paziņoto struktūru pienākumi to darbības laikā

1. Paziņotās struktūras veic atbilstības novērtēšanu saskaņā ar III un IV pielikumā paredzētajām atbilstības novērtēšanas procedūrām.

2. Atbilstības novērtēšanu veic samērīgi, izvairoties no liekiem apgrūtinājumiem uzņēmējiem. Atbilstības novērtēšanas struktūras īsteno savu darbību, pienācīgi ņemot vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, uzbūvi, attiecīgās radioiekārtu tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai ražošanas process ir masveidīgs vai sērijveida.

To darot, tās tomēr ievēro tādu stingrību un aizsardzības līmeni, kas ir vajadzīgs, lai radioiekārtas atbilstu šai direktīvai.

3. Ja paziņotā struktūra atklāj, ka ražotājs nav izpildījis 3. pantā vai atbilstīgajos saskaņotajos standartos vai citās tehniskajās specifikācijās izklāstītās pamatprasības, tā pieprasa, lai ražotājs veiktu attiecīgus korigējošos pasākumus, un neizdod ES tipa pārbaudes sertifikātu vai kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumu.

4. Ja, uzraugot atbilstību pēc ES tipa pārbaudes sertifikāta vai kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājuma izdošanas, paziņotā struktūra atklāj, ka radioiekārtas vairs nav atbilstīgas, tā pieprasa, lai ražotājs veiktu attiecīgus korigējošos pasākumus, un vajadzības gadījumā aptur vai anulē ES tipa pārbaudes sertifikātu vai kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumu.

5. Ja netiek veikti korigējošie pasākumi vai tie nedod vēlamo rezultātu, paziņotā struktūra attiecīgi ierobežo, aptur vai atsauc ES tipa pārbaudes sertifikātus vai kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumus.

35. pants

Paziņoto struktūru lēmumu pārsūdzība

Dalībvalstis nodrošina, lai būtu pieejama pārsūdzības procedūra attiecībā uz paziņoto struktūru lēmumiem.

36. pants

Paziņoto struktūru pienākums informēt

1. Paziņotās struktūras informē paziņojošo iestādi par:

- a) ES tipa pārbaudes sertifikātu vai kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumu atteikšanu, ierobežošanu, apturēšanu vai anulēšanu attiecīgi saskaņā ar III un IV pielikuma prasībām;
- b) visiem apstākļiem, kas ietekmē paziņojuma darbības jomu, vai paziņošanas nosacījumiem;
- c) visiem informācijas pieprasījumiem par atbilstības novērtēšanas darbībām, ko tās saņēmušas no tirgus uzraudzības iestādēm;
- d) pēc pieprasījuma par atbilstības novērtēšanas darbībām, kas veiktas paziņošanas jomā, un visām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšlīgumu slēgšanu.

2. Paziņotās struktūras saskaņā ar III un IV pielikuma prasībām sniedz citām struktūrām, kas paziņotas atbilstīgi šai direktīvai un kas veic līdzīgas atbilstības novērtēšanas darbības, kuras aptver tās pašas radioiekārtu kategorijas, attiecīgu informāciju par jautājumiem saistībā ar negatīviem un – pēc pieprasījuma – arī pozitīviem atbilstības novērtēšanas rezultātiem.

3. Paziņotās struktūras veic informēšanas pienākumus saskaņā ar III un IV pielikumu.

37. pants

Pieredzes apmaiņa

Komisija organizē pieredzes apmaiņu starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par paziņošanas politiku.

38. pants

Paziņoto struktūru koordinācija

Komisija nodrošina, lai tiktu izveidota attiecīga koordinācija un sadarbība starp struktūrām, kas paziņotas saskaņā ar šo direktīvu, un lai tā pienācīgi tiktu īstenota nozares paziņoto struktūru grupas veidā.

Dalībvalstis nodrošina, lai to paziņotās struktūras tieši vai ar ieceltu pārstāvju palīdzību piedalītos šīs grupas darbā.

V NODAĻA

SAVIENĪBAS TIRGUS UZRAUDZĪBA, TO RADIOIEKĀRTU KONTROLE, KURAS IEVED SAVIENĪBAS TIRGŪ, UN SAVIENĪBAS DROŠĪBAS PROCEDŪRA

39. pants

Savienības tirgus uzraudzība un to radioiekārtu kontrole, kuras ievieš Savienības tirgū

Radioiekārtām piemēro Regulas (EK) Nr. 765/2008 15. panta 3. punktu un 16. līdz 29. pantu.

40. pants

Procedūra darbībām ar radioiekārtām, kuras rada apdraudējumu valsts līmenī

1. Ja kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams pamats uzskatīt, ka radioiekārtas, uz kurām attiecas šī direktīva, rada apdraudējumu cilvēku veselībai vai drošībai vai citiem sabiedrības interešu aizsardzības aspektiem, uz ko attiecas šī direktīva, tās veic attiecīgo radioiekārtu novērtēšanu, aptverot visas attiecīgās šajā direktīvā noteiktās prasības. Attiecīgie uzņēmēji minētajā nolūkā pēc vajadzības sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm.

Ja pirmajā daļā minētajā novērtēšanā tirgus uzraudzības iestādes atklāj, ka radioiekārtas neatbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, tās nekavējoties prasa, lai attiecīgais uzņēmējs veic visas korigējošās darbības, kas nepieciešamas, lai panāktu radioiekārtu atbilstību minētajām prasībām vai lai proporcionāli apdraudējumam tās izņemtu no tirgus vai atsauktu šo iestāžu noteiktajā pienācīgajā termiņā.

Tirgus uzraudzības iestādes attiecīgi informē attiecīgo paziņoto struktūru.

Uz šā punkta otrajā daļā minētajiem pasākumiem attiecas Regulas (EK) Nr. 765/2008 21. pants.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka neatbilstība neaprobežojas tikai ar valsts teritoriju, tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par novērtējuma rezultātiem un par pasākumiem, ko tās prasījušas veikt uzņēmējam.

3. Uzņēmējs nodrošina, lai tiktu veikti visi piemērotie korigējošie pasākumi saistībā ar visām attiecīgajām radioiekārtām, kuras tas darījis pieejamas tirgū Savienībā.

4. Ja attiecīgais uzņēmējs 1. punkta otrajā daļā noteiktajā laikposmā neveic pienācīgus korigējošos pasākumus, tirgus uzraudzības iestādes veic visus vajadzīgos pagaidu pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu to, ka radioiekārtas tiek darītas pieejamas to valsts tirgū, izņemtas no minētā tirgus vai atsauktas.

Par šiem pasākumiem tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

5. Šā panta 4. punkta otrajā daļā minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, jo īpaši datus neatbilstīgo radioiekārtu identificēšanai, datus par radioiekārtu izcelsmi, paziņotās neatbilstības veidu un ar to saistīto apdraudējumu, veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī attiecīgā uzņēmēja viedokli. Tirgus uzraudzības iestādes jo īpaši norāda, vai neatbilstība ir saistīta ar vienu no šiem iemesliem:

a) radioiekārtu neatbilstību attiecīgajām būtiskajām prasībām, kas noteiktas 3. pantā; vai

b) trūkumiem 16. pantā minētajos saskaņotajos standartos, kurus ievērojot, var pieņemt, ka ir nodrošināta atbilstība.

6. Citas dalībvalstis, izņemot to dalībvalsti, kura uzsākusi šajā pantā minēto procedūru, nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem pieņemtajiem pasākumiem un sniedz to rīcībā esošu papildu informāciju saistībā ar attiecīgās radioiekārtas neatbilstību, un, ja tās nepiekrīt pieņemtajam valsts pasākumam, informē par saviem iebildumiem.

7. Ja triju mēnešu laikā pēc 4. punkta otrajā daļā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Komisija nav izteikusi iebildumus pret kādas dalībvalsts veikto pagaidu pasākumu, šo pasākumu uzskata par pamatotu.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai saistībā ar attiecīgo radioiekārtu nekavējoties tiktu veikti piemēroti ierobežojošie pasākumi, piemēram, radioiekārtu izņemšana no tirgus.

41. pants

Savienības drošības procedūra

1. Ja, pabeidzot 40. panta 3. un 4. punktā noteikto procedūru, ir izteikti iebildumi pret kādas dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai Komisija uzskata, ka šādi pasākumi ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo uzņēmēju vai uzņēmējiem un veic valsts pasākuma novērtēšanu. Pamatojoties uz minētā novērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem īstenošanas aktu, nosakot, vai valsts pasākums ir pamatots.

Komisija adresē savu lēmumu visām dalībvalstīm un nekavējoties paziņo to tām un attiecīgajam uzņēmējam vai uzņēmējiem.

2. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgo radioiekārtu izņemšanu vai atsaukšanu no to tirgus, un par to informē Komisiju. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts attiecīgo pasākumu atceļ.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un radioiekārtu neatbilstība ir saistāma ar trūkumiem saskaņotajos standartos, kuri minēti šīs direktīvas 40. panta 5. punkta b) apakšpunktā, Komisija piemēro Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. pantā paredzēto procedūru.

42. pants

Atbilstīgas radioiekārtas, kas rada apdraudējumu

1. Ja dalībvalsts pēc novērtējuma veikšanas saskaņā ar 40. panta 1. punktu konstatē, ka, lai gan radioiekārtas atbilst šai direktīvai, tās apdraud cilvēku veselību vai drošību, vai citus sabiedrības interešu aizsardzības aspektus, uz kuriem attiecas šī direktīva, tā prasa attiecīgajam uzņēmējam veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgās radioiekārtas, kad tās tiek laistas tirgū, vairs nerada šo apdraudējumu, vai lai proporcionāli apdraudējumam tās izņemtu no tirgus vai atsauktu šīs dalībvalsts noteiktā pienācīgā termiņā.

2. Uzņēmējs nodrošina, lai tiktu veikti koriģējošie pasākumi saistībā ar visām attiecīgajām radioiekārtām, kuras tas darījis pieejamus tirgū visā Savienībā.

3. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis. Minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, it īpaši datus attiecīgo radioiekārtu identifikācijai, datus par radioiekārtu izcelsmi un piegādes ķēdi, konkrētā apdraudējuma veidu un veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu.

4. Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo uzņēmēju vai uzņēmējiem un novērtē valsts veiktos pasākumus. Pamatojoties uz minētā novērtējuma rezultātiem, Komisija ar īstenošanas aktiem izlemj, vai valsts pasākums ir pamatots, un, ja vajadzīgs, ierosina atbilstošus pasākumus.

Šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 45. panta 3. punktā.

Pienācīgi pamatotu ar cilvēku veselības un drošuma aizsardzību saistītu nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saskaņā ar procedūru, kura minēta 45. panta 4. punktā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

5. Komisija adresē savu lēmumu visām dalībvalstīm un nekavējoties paziņo to tām un attiecīgajam uzņēmējam vai uzņēmējiem.

43. pants

Formāla neatbilstība

1. Neskarot 40. pantu, ja dalībvalsts veic kādu no turpmāk minētajiem konstatējumiem, tā prasa, lai attiecīgais uzņēmējs novērst attiecīgo neatbilstību:

a) CE zīme ir uzlikta, pārkāpjot Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantu vai šīs direktīvas 20. pantu;

b) CE zīme nav uzlikta;

c) piemērojot IV pielikumā noteikto atbilstības novērtēšanas procedūru, paziņotās struktūras identifikācijas numurs ir uzlikts, neievērojot 20. pantu, vai tas nav uzlikts vispār;

d) nav sagatavota ES atbilstības deklarācija;

e) ES atbilstības deklarācija ir sagatavota nepareizi;

f) tehniskā dokumentācija nav pieejama vai ir nepilnīga;

- g) informācija, kas minēta 10. panta 6. vai 7. punktā vai 12. panta 3. punktā, nav norādīta vai ir nepatiesa vai nepilnīga;
- h) informācija par radioiekārtu paredzēto lietošanu, ES atbilstības deklarācija vai lietošanas ierobežojumi saskaņā ar 10. panta 8., 9. un 10. punktu nav pievienoti radioiekārtām;
- i) uzņēmēju identifikācijas prasības saskaņā ar 15. pantu nav ievērotas;
- j) neatbilstība 5. pantam.

2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas, attiecīgā dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu radioiekārtas darīt pieejamas tirgū vai nodrošinātu to izņemšanu vai atsaukšanu no tirgus.

VI NODAĻA

DELEĢĒTIE AKTI, ĪSTENOŠANAS AKTI UN KOMITEJA

44. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 3. punkta otrajā daļā, 4. panta 2. punktā un 5. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 11. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 3. panta 3. punkta otrajā daļā, 4. panta 2. punktā un 5. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 3. panta 3. punkta otro daļu, 4. panta 2. punktu un 5. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

45. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Telekomunikāciju atbilstības novērtēšanas un tirgus uzraudzības komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.
5. Komisija apspriežas ar komiteju par visiem jautājumiem, par kuriem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 vai citiem Savienības tiesību aktiem ir jāapspriežas ar nozares ekspertiem.

Turklāt komiteja var izskatīt jebkuru citu jautājumu, kas attiecas uz šīs direktīvas piemērošanu un ko saskaņā ar tās reglamentu var ierosināt tās priekšsēdētājs vai dalībvalsts pārstāvis.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA UN PĀREJAS NOTEIKUMI

46. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro gadījumos, kad uzņēmēji pārkāpj to valsts tiesību aktu noteikumus, kuri pieņemti, saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šādu sankciju piemērošanu. Šādi noteikumi var paredzēt kriminālsodus par nopietniem pārkāpumiem.

Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas.

47. pants

Pārskatīšana un ziņošana

1. Dalībvalstis regulāri iesniedz Komisijai ziņojumus par šīs direktīvas piemērošanu līdz 2017. gada 12. jūnijam un vismaz reizi divos gados pēc tam. Ziņojumos ietver pārskatu par tirgus uzraudzības darbībām, kuras veikušas dalībvalstis, un sniedz informāciju par to, vai un kādā mērā ir panākta atbilstība šīs direktīvas prasībām, jo īpaši attiecībā uz prasībām par uzņēmēju identifikāciju.

2. Komisija pārskata šīs direktīvas darbību un ziņo par to Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2018. gada 12. jūnijam un reizi piecos gados pēc tam. Ziņojumā ietver attiecīgo standartu sagatavošanas gaitu, kā arī visas problēmas, kas radušās ieviešanas gaitā. Ziņojumā ietver arī Telekomunikāciju atbilstības novērtēšanas un tirgus uzraudzības komitejas darbības, novērtē panākumus radioiekārtu atvērta un konkurējoša tirgus izveidē Savienības līmenī un pārbauda, kā vajadzētu attīstīt regulatīvo satvaru radioiekārtu pieejamībai tirgū un nodošanai ekspluatācijā, lai īstenotu šādus uzdevumus:

- a) nodrošinātu, ka Savienības līmenī tiek īstenota saskaņota sistēma visām radioiekārtām;
- b) nodrošinātu iespēju konverģencei telekomunikāciju, audiovizuālajā un informācijas tehnoloģiju nozarē;

- c) nodrošinātu iespēju saskaņot reglamentējošos pasākumus starptautiskajā līmenī;
- d) panāktu patērētāju tiesību augstu aizsardzības līmeni;
- e) nodrošinātu, ka radioiekārtas mijiedarbojas ar palīgierīcēm, jo īpaši ar parastajiem lādētājiem;
- f) ja radioiekārta aprīkota ar integrētu ekrānu, lai ļautu izvēlēties nepieciešamo informāciju uz integrētā ekrāna.

48. pants

Pārejas noteikumi

Saistībā ar aspektiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, dalībvalstis nekavē tādu radioiekārtu pieejamību tirgū vai nodošanu ekspluatācijā, uz kurām attiecas šī direktīva, kuras atbilst attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, kas piemērojami pirms 2016. gada 13. jūnija, un kuras tika laistas tirgū pirms 2017. gada 13. jūnija.

49. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2016. gada 12. jūnijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto pasākumu tekstu.

Tās piemēro minētos pasākumus no 2016. gada 13. jūnija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsaucē uz direktīvu, ko atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē un kā formulējama minētā norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

50. pants

Atcelšana

Direktīva 1999/5/EK tiek atcelta no 2016. gada 13. jūnija.

Atsaucē uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar VIII pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

51. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

52. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2014. gada 16. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS

IEKĀRTAS, UZ KURĀM ŠĪ DIREKTĪVA NEATTIECAS

1. Radioiekārtas, ko izmanto radioamatieri Starptautisko telekomunikāciju savienības (ITU) Radio noteikumu 1. panta 56. definīcijas nozīmē, izņemot gadījumu, ja iekārta tiek laista tirgū.
Šādas iekārtas uzskata par iekārtām, kas netiek laistas tirgū:
 - a) radiokomplekti, kuri paredzēti radioamatieriem samontēšanai un izmantošanai;
 - b) radioiekārtas, kuras radioamatieri pārveidojuši saviem mērķiem;
 - c) radioamatieru izveidotas iekārtas, kuras kalpo zinātniskiem un eksperimentāliem mērķiem saistībā ar amatieru radiosakariem.
2. Kuģu aprīkojums, uz ko attiecas Padomes Direktīva 96/98/EK ⁽¹⁾.
3. Gaisa kuģī uzstādīti ražojumi, daļas un ierīces, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 216/2008 ⁽²⁾ 3. panta darbības jomā.
4. Speciāli izgatavoti novērtējuma komplekti, kas paredzēti profesionāļiem un ko izmanto vienīgi pētniecības un izstrādes iestādēs šādiem mērķiem.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 96/98/EK (1996. gada 20. decembris) par kuģu aprīkojumu (OV L 46, 17.2.1997., 25. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 216/2008 (2008. gada 20. februāris) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras izveidi, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 91/670/EEK, Regulu (EK) Nr. 1592/2002 un Direktīvu 2004/36/EK (OV L 79, 19.3.2008., 1. lpp.).

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS A MODULIS

IEKŠĒJĀ RAŽOŠANAS KONTROLE

1. Iekšējā ražošanas kontrole ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda šī pielikuma 2., 3. un 4. punktā paredzētos pienākumus un uz savu atbildību nodrošina un deklarē, ka attiecīgās radioiekārtas atbilst 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām.
2. **Tehniskā dokumentācija**
Ražotājs izstrādā tehnisko dokumentāciju saskaņā ar 21. pantu.
3. **Ražošana**
Ražotājs veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai ražošanas process un tā uzraudzība nodrošinātu saražoto radioiekārtu atbilstību šā pielikuma 2. punktā minētajai tehniskajai dokumentācijai un attiecīgajām pamatprasībām, kas noteiktas 3. pantā.
4. **CE zīme un ES atbilstības deklarācija**
 - 4.1. Ražotājs uzliek CE zīmi saskaņā ar 19. un 20. pantu uz katras radioiekārtas, kas atbilst piemērojamajām šīs direktīvas prasībām.
 - 4.2. Ražotājs rakstiski sagatavo visu radioiekārtu ES atbilstības deklarāciju un kopā ar tehnisko dokumentāciju glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc radioiekārtu laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē radioiekārtas, kurām tā sagatavota.
ES atbilstības deklarācijas kopiju pēc pieprasījuma dara pieejamu attiecīgajām iestādēm.
5. **Pilnvarotais pārstāvis**
Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 4. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka tie ir precizēti pilnvarā.

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS B UN C MODULIS

ES TIPA PĀRBAUDE UN ATBILSTĪBA TIPAM, PAMATOJOTIES UZ RAŽOŠANAS IEKŠĒJO KONTROLI

Ja ir atsauce uz šo pielikumu, atbilstības novērtēšanas procedūrā ievēro šā pielikuma B moduli (ES tipa pārbaude) un C moduli (Atbilstība tipam, pamatojoties uz ražošanas iekšējo kontroli).

B modulis**ES tipa pārbaude**

1. ES tipa pārbaude ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru paziņotā struktūra pārbauda aparāta tehnisko projektu, kā arī pārliecinās un apliecina, ka aparāta tehniskais projekts atbilst 3. pantā izklāstītajam pamatprasībām.
2. ES tipa pārbaudi veic, novērtējot radioiekārtu tehniskā projekta atbilstību, pārbaudot tehnisko dokumentāciju un 3. punktā minētos pierādījumus, taču nepārbaudot paraugu (projekta tipu).
3. Ražotājs iesniedz ES tipa pārbaudes pieteikumu vienotajai paziņotajai struktūrai pēc paša izvēles.

Pieteikumā iekļauj:

- a) ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu, uzvārdu/nosaukumu un adresi;
 - b) rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts citai paziņotajai struktūrai;
 - c) tehnisko dokumentāciju. Tehniskā dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt radioiekārtu atbilstību piemērojamajām šīs direktīvas prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver radioiekārtu projektēšanu, ražošanu un ekspluatāciju. Tehniskajā dokumentācijā attiecīgā gadījumā iekļauj vismaz V pielikuma elementus;
 - d) pierādījumus, kas apstiprina tehniskā projekta risinājuma atbilstību. Minētajos pierādījumos norāda visus izmantotos dokumentus, jo īpaši, ja nav piemēroti attiecīgie saskaņotie standarti vai tie nav piemēroti pilnībā. Apstiprinātajos pierādījumos vajadzības gadījumā iekļauj tādu testu rezultātus, kurus saskaņā ar citām attiecīgām tehniskajām specifikācijām ir veikusi ražotāja attiecīgā laboratorija vai cita testēšanas laboratorija ražotāja vārdā un uz ražotāja atbildību.
4. Paziņotā struktūra pārbauda tehnisko dokumentāciju un pierādījumus, lai novērtētu radioiekārtu tehniskā projekta atbilstību.
 5. Paziņotā struktūra izstrādā novērtējuma ziņojumu, kurā norāda pasākumus, kas veikti saskaņā ar 4. punktu, un šo pasākumu rezultātus. Neskarot savus pienākumus, kā paredzēts turpmāk 8. punktā, paziņotā struktūra pilnīgi vai daļēji izpauž minētā ziņojuma saturu tikai ar ražotāja piekrišanu.
 6. Ja tips atbilst šīs direktīvas prasībām attiecībā uz konkrētajām radioiekārtām, paziņotā struktūra izdod ražotājam ES tipa pārbaudes sertifikātu. Minētajā sertifikātā iekļauj ražotāja nosaukumu un adresi, pārbaudes secinājumus, tos pamatprasību aspektus, kuri tikuši pārbaudīti, sertifikāta derīguma nosacījumus (ja tādi ir) un apstiprinātā tipa identifikācijai nepieciešamos datus. ES tipa pārbaudes sertifikātam var būt viens vai vairāki pielikumi.

ES tipa pārbaudes sertifikātā un tā pielikumos ir visa attiecīgā informācija, kas ļauj novērtēt ražoto radioiekārtu atbilstību pārbaudītajam tipam un kas ļauj veikt pārbaudi ekspluatācijas laikā.

Ja tips neatbilst piemērojamajām šīs direktīvas prasībām, paziņotā struktūra atsakās izsniegt ES tipa pārbaudes sertifikātu un attiecīgi informē pieteikuma iesniedzēju, precīzi norādot šāda atteikuma iemeslus.

7. Paziņotā struktūra apzina vispārpieņemto standartu izmaiņas, kas norāda, ka apstiprinātais tips varētu neatbilst piemērojamajām šīs direktīvas prasībām, un nosaka, vai šādu izmaiņu rezultātā ir nepieciešama sīkāka izmeklēšana. Ja šāda izpēte ir nepieciešama, paziņotā struktūra par to informē ražotāju.

Ražotājs informē paziņoto struktūru, kurā glabājas tehniskā dokumentācija par ES tipa pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātā tipa izmaiņām, kas var ietekmēt radioiekārtu atbilstību šīs direktīvas pamatprasībām vai minētā sertifikāta derīguma nosacījumus. Šādas pārmaiņas paredz papildu apstiprinājumu, ko pievieno kā papildinājumu sākotnējam ES tipa pārbaudes sertifikātam.

8. Katra paziņotā struktūra informē savu paziņojošo iestādi par ES tipa pārbaudes sertifikātiem un/vai jebkuriem to papildinājumiem, kurus tā ir izsniegusi vai atsaukusi, un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz paziņojošajai iestādei šādu sertifikātu un/vai to papildinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti vai kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem ES tipa pārbaudes sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus šī struktūra ir atteikusi, anulējusi, apturējusi vai citādi ierobežojusi, un pēc pieprasījuma arī par tādiem sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus tā ir izdevusi.

Katra paziņotā struktūra informē dalībvalstis par tās izdotajiem ES tipa pārbaudes sertifikātiem un/vai to papildinājumiem gadījumos, ja saskaņotie standarti, uz kuriem ir publicētas atsaucē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, nav tikuši piemēroti vai nav pilnībā piemēroti. Dalībvalstis, Komisija un pārējās paziņotās struktūras, iesniedzot pieprasījumu, var saņemt ES tipa pārbaudes sertifikātu un/vai to papildinājumu kopijas. Iesniedzot pieprasījumu, dalībvalstis un Komisija var saņemt tehniskās dokumentācijas un paziņotās struktūras veikto pārbaudžu rezultātu kopijas. Paziņotā struktūra uzglabā ES tipa pārbaudes sertifikāta, tā pielikumu un papildinājumu, kā arī tehniskās dokumentācijas, ieskaitot ražotāja iesniegto dokumentāciju, kopijas 10 gadus pēc radioiekārtu novērtējuma vai līdz minētā sertifikāta derīguma termiņa beigām.

9. Ražotājs glabā ES tipa pārbaudes sertifikāta, tā pielikumu un papildinājumu kopijas kopā ar tehnisko dokumentāciju pieejamas valsts iestādēm 10 gadus pēc radioiekārtu laišanas tirgū.
10. Ražotāja pilnvarotais pārstāvis var iesniegt 3. punktā minēto pieteikumu un pildīt pienākumus, kas izklāstīti 7. un 9. punktā, ar noteikumu, ka tie ir precizēti pilnvarā.

C modulis

Atbilstība tipam, pamatojoties uz ražošanas iekšējo kontroli

1. Atbilstība tipam, pamatota ar iekšējo ražošanas kontroli, ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 3. punktā noteiktos pienākumus un nodrošina un deklarē, ka attiecīgā radioiekārtā atbilst ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un šīs direktīvas prasībām, kas uz to attiecas.

2. Ražošana

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas process un tā uzraudzība nodrošinātu saražoto radioiekārtu atbilstību ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam apstiprinātajam tipam un šīs direktīvas prasībām, kas uz tām attiecas.

3. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

3.1.

Ražotājs uzliek CE zīmi saskaņā ar 19. un 20. pantu uz katras radioiekārtas, kas atbilst ES tipa pārbaudē aprakstītajam tipam un šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.

3.2.

Ražotājs rakstiski sagatavo katra radioiekārtu tipa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc radioiekārtu laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē radioiekārtas tipu, kam šī deklarācija ir sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija ir pieejama attiecīgajām iestādēm pēc pieprasījuma.

4. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 3. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka tie ir precizēti pilnvarā.

IV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS H MODULIS

ATBILSTĪBA, PAMATOJOTIES UZ KVALITĀTES PILNĪGU NODROŠINĀŠANU

1. Atbilstība, pamatojoties uz kvalitātes pilnīgu nodrošināšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 5. punktā norādītos pienākumus un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgā radioiekārta atbilst šīs direktīvas prasībām, kas uz to attiecas.

2. **Ražošana**

Ražotājs attiecīgo radioiekārtu projektēšanā, ražošanā, galīgajā radioiekārtu pārbaudē un testēšanā izmanto apstiprināto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu atbilstīgi 3. punktam, un tas ir pakļauts uzraudzībai, kā noteikts 4. punktā.

3. **Kvalitātes nodrošināšanas sistēma**

- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo radioiekārtu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Pieteikumā iekļauj:

- a) ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, norāda arī šā pārstāvja vārdu, uzvārdu/nosaukumu un adresi;
 - b) tehnisko dokumentāciju katram ražošanai paredzēto radioiekārtu tipam. Tehniskajā dokumentācijā attiecīgā gadījumā iekļauj vismaz V pielikuma elementus;
 - c) kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju; un
 - d) rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai.
- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina radioiekārtas atbilstību tām šīs direktīvas prasībām, kuras uz to attiecas.

Visi elementi, prasības un noteikumi, ko pieņemis ražotājs, ir sistemātiski un organizēti dokumentēti rakstisku pamatnostādņu, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija rada iespēju konsekvēti interpretēt kvalitātes nodrošināšanas programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši ietver atbilstošu aprakstu par:

- a) kvalitātes nodrošināšanas mērķiem, kā arī vadības organizatorisko struktūru, pienākumiem un pilnvarām saistībā ar projekta un produktu kvalitāti;
- b) projekta tehniskajām specifikācijām, to skaitā piemērojamiem standartiem, un, ja attiecīgie saskaņotie standarti netiek piemēroti pilnībā, izmantojamiem līdzekļiem, ar kādiem tiks nodrošināta radioiekārtu atbilstība attiecīgajām šīs direktīvas pamatprasībām;
- c) projekta kontroli un projekta pārbaudes metodēm, procesiem un regulārām darbībām, kas tiks izmantotas, projektējot attiecīgā radioiekārtu tipa radioiekārtas;
- d) attiecīgajiem ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas līdzekļiem un procedūrām, kā arī regulāri veicamajiem pasākumiem;
- e) pārbaudēm un testiem, kas veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās gaitā, un to biežumu;
- f) datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudžu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju, u. tml.;
- g) projekta un produkta vajadzīgās kvalitātes sasniegšanas un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvas darbības uzraudzības līdzekļiem.

- 3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka minētajām prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām saskaņotā standarta atbilstošajām specifikācijām.

Līdztekus pieredzei kvalitātes nodrošināšanas sistēmās vismaz vienam revīzijas grupas loceklim ir pieredze attiecīgās radioiekārtu jomas un radioiekārtu tehnoloģijas vērtēšanā un zināšanas par piemērojamajām šīs direktīvas prasībām. Revīzija ietver novērtēšanas apmeklējumu ražotāja telpās. Revīzijas grupa izskata 3.1. punkta b) apakšpunktā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt šīs direktīvas atbilstīgās prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt radioiekārtu atbilstību šīm prasībām.

Par pieņemto lēmumu paziņo ražotājam vai tā pilnvarotajam pārstāvim.

Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmumu pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas pildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un nodrošināt tās atbilstīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām kvalitātes nodrošināšanas sistēmas pārmaiņām.

Paziņotā struktūra novērtē visas ierosinātās pārmaiņas un izlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

4. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

- 4.1. Uzraudzības nolūks ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, ko paredz apstiprinātā kvalitātes nodrošināšanas sistēma.
- 4.2. Ražotājs nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju projektēšanas, ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpām pārbaudes nolūkā un sniedz visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši:
- a) kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju;
 - b) kvalitātes pārbaudes datus, piemēram, analīžu, aprēķinu, testu u. tml. rezultātus, kā to paredz sistēma projektēšanas kvalitātes nodrošināšanai;
 - c) datus par kvalitāti, tādus kā pārbaudes ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par personāla kvalifikāciju u. tml., kā to paredz sistēma ražošanas kvalitātes nodrošināšanai.
- 4.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un izmanto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu.
- 4.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Šajos apmeklējumos paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt vai uzticēt veikt radioiekārtu testus, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Tā iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi, arī testu ziņojumu.

5. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 5.1. Katrai radioiekārtai, kas atbilst 3. pantā izklāstītajām piemērojamām prasībām, ražotājs saskaņā ar 19. un 20. pantu uzliek CE zīmi un 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras identifikācijas numuru, paziņotajai struktūrai uzņemoties par to atbildību.

- 5.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katra radioiekārtu tipa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc radioiekārtu laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē radioiekārtas tipu, kam šī deklarācija ir sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija ir pieejama attiecīgajām iestādēm pēc pieprasījuma.

6. Ražotājs 10 gadus pēc radioiekārtu laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm pieeju:
- a) 3.1. punktā minētajai tehniskai dokumentācijai;
 - b) dokumentācijai, kas attiecas uz 3.1. punktā minēto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu;
 - c) apstiprinātajām pārmaiņām, kas minētas 3.5. punktā;
 - d) paziņotās struktūras lēmumiem un ziņojumiem, kas minēti 3.5., 4.3. un 4.4. punktā.
7. Katra paziņotā struktūra informē savu paziņojošo iestādi par visiem izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma dara pieejamu savai paziņojošajai iestādei tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir apturēta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir atteikusi, apturējusi vai anulējusi, un pēc pieprasījuma arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izdevusi.

8. **Pilnvarotais pārstāvis**

Ražotāja pienākumus, kā noteikts 3.1., 3.5., 5. un 6. punktā, viņa uzdevumā un uz viņa atbildību var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar noteikumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

V PIELIKUMS

TEHNISKĀS DOKUMENTĀCIJAS SATURS

Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, iekļauj vismaz šādus elementus:

- a) radioiekārtu vispārīgu aprakstu, tostarp:
 - i) fotogrāfijas vai ilustrācijas, kas ilustrē ārējās funkcijas, marķējumu un iekšējo izkārtojumu;
 - ii) programmatūras vai aparātprogrammatūras versijas, kas ietekmē atbilstību pamatprasībām;
 - iii) lietotāja informāciju un uzstādīšanas instrukcijas;
- b) projekta skices, ražošanas rasējumus un komponentu, montāžas mezglu un elektrisko ķēžu un citu līdzīgu elementu shēmas;
- c) aprakstus un skaidrojumus, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu un radioiekārtu darbības izpratnei;
- d) to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu sarakstu, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu aprakstus, kas pieņemti, lai atbilstu 3. pantā izklāstītajām pamatprasībām, tostarp citu attiecīgo piemēroto tehnisko specifikāciju sarakstu. Ja saskaņotie standarti tiek piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas;
- e) ES atbilstības deklarācijas kopiju;
- f) ja piemēro III pielikuma atbilstības novērtēšanas moduli, ES tipa pārbaudes sertifikāta un tā pielikumu kopijas, kuru izsniegusi iesaistītā paziņotā struktūra;
- g) veikto projektēšanas aprēķinu un pārbaudžu rezultātus un citus līdzīgus attiecīgus datus;
- h) pārbaudes ziņojumus;
- i) paskaidrojumu par atbilstību 10. panta 2. punkta prasībām un par to, vai ir iekļauta (vai nav iekļauta) informācija uz iepakojuma saskaņā ar 10. panta 10. punkta prasībām.

VI PIELIKUMS

ES ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA (Nr. XXX) ⁽¹⁾

1. Radioiekārta (produkta, tipa, partijas vai sērijas numurs):
2. Ražotāja vai viņa pilnvarotā pārstāvja vārds, uzvārds/nosaukums un adrese:
3. Šī atbilstības deklarācija ir izdota vienīgi uz šāda ražotāja atbildību.
4. Deklarācijas priekšmets (radioiekārtas identifikācija, kas nodrošina tās izsekojamību; vajadzības gadījumā tajā var iekļaut pietiekami skaidru krāsu fotogrāfiju, ja tas nepieciešams radioiekārtas identifikācijai):
5. Iepriekš aprakstītais deklarācijas priekšmets atbilst attiecīgajam Savienības saskaņotajam tiesību aktam:
Direktīvai 2014/53/ES
Citam Savienības saskaņotajam tiesību aktam, ja piemērojams
6. Atsauces uz attiecīgajiem izmantojamiem saskaņotajiem standartiem vai uz citām tehniskajām specifikācijām, attiecībā uz ko tiek deklarēta atbilstība. Atsauces jāuzskaita ar to identifikācijas numuriem un versijām un attiecīgā gadījumā ar izdošanas datumu:
7. Attiecīgā gadījumā paziņotā struktūra ... (nosaukums, numurs) ... ir veikusi ... (darbības apraksts) ... un izdevusi ES tipa pārbaudes sertifikātu: ...
8. Attiecīgā gadījumā palīgierīču un komponentu apraksts, ieskaitot programmatūras aprakstu, kas nodrošina radioiekārtas paredzēto darbību un uz ko attiecas ES atbilstības deklarācija:
9. Papildinformācija:
Parakstīts šādas personas vārdā: ...
(izdošanas vieta un datums):
(vārds, uzvārds, amats) (paraksts):

⁽¹⁾ Ražotājam ES atbilstības deklarācijai nav obligāti jāpiešķir numurs.

VII PIELIKUMS

VIENKĀRŠOTA ES ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA

Vienkāršota ES atbilstības deklarācija saskaņā ar 10. panta 9. punktu ir šāda:

Ar šo [ražotāja nosaukums] deklarē, ka radioiekārta [radioiekārtas tipa apzīmējums] atbilst Direktīvai 2014/53/ES.

Pilns ES atbilstības deklarācijas teksts ir pieejams šādā interneta vietnē:

VIII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 1999/5/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. panta 1. un 2. punkts	3. panta 1. un 2. punkts
3. panta 3. punkts un 15.a pants	3. panta 3. punkts, izņemot 3. panta 3. punkta i) apakšpunktu, un 44. pants
4. panta 1. punkts un 13. līdz 15. pants	8. pants un 45. pants
4. panta 2. punkts	—
5. panta 1. punkts	16. pants
5. panta 2. un 3. punkts	—
6. panta 1. punkts	6. pants
6. panta 2. punkts	—
6. panta 3. punkts	10. panta 8., 9. un 10. punkts
6. panta 4. punkts	—
7. panta 1. un 2. punkts	7. pants
7. panta 3., 4. un 5. punkts	—
8. panta 1. un 2. punkts	9. pants
8. panta 3. punkts	—
9. pants	39. līdz 43. pants
10. pants	17. pants
11. pants	22. līdz 38. pants
12. pants	19. un 20. pants un 10. panta 6. un 7. punkts
16. pants	—
17. pants	47. pants
18. pants	48. pants
19. pants	49. pants
20. pants	50. pants
21. pants	51. pants
22. pants	52. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
III pielikums	—
IV pielikums	III pielikums
V pielikums	IV pielikums
VI pielikums	26. pants
VII pielikuma 1. līdz 4. punkts	19. un 20. pants
VII pielikuma 5. punkts	10. panta 10. punkts

EIROPAS PARLAMENTA PAZIŅOJUMS

Eiropas Parlaments uzskata, ka tikai tādos gadījumos un ciktāl komiteju sanāksmēs tiek apspriesti īstenošanas akti Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē, tās var uzskatīt par komitoloģijas komitejām Pamat nolīguma par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām I pielikumā minētajā nozīmē. Tāpēc tādos gadījumos un ciktāl komiteju sanāksmēs tiek apspriesti citi jautājumi, uz šīm sanāksmēm attiecas Pamat nolīguma 15. punkts.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV